

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

HAZİRAN 2019 SAYI 26

Bilimkurgu Romanlarındaki
Zamanötesi Dünya
Prof. Dr. Altan Alperen

Kütleşekimin Oluşumu
Hakkında Zıt Özellikli
İki Enerjinin Etkileşimi Neticesinde
Mümkün Görünen Çözüm - Bölüm-3
Bülent Özden

Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: RISE of the ROBOTS
Muhittin Yağmur Polat

Kitap İncelemesi
Distopik Öyküler: Hawking'in Düşleri
Özge Arıkal Gönül
İsmail Şahin

7. YBKY - Kısa Öykü Yarışması
Melezler
Murat Yıldırım
Deli Raks
Ezgi özbek
Hayaletler
Mustafa Özçınar

Roman Son İnsan - Bölüm 15
Gürhan Öztürk

Kapının İncisi - Bölüm-9
Aysun Erdoğan

Yıldız Avcısı - Bölüm-10
Arda Tipi

Kısa Öykü Kum, Kül ve Karanfil
Murat K. Beşiroğlu

Kısa Öyküler
Harun Okumuş

Transformers Kiraathanesi
Yasin Yıldız

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Facebook sayfasında ve İnternet sitemizde tanıtımını yaptığımız, yerli bilimkurgu romanlarının incelemelerinin yanında; kısa öyküler, ülkemizde ve dünyada bilim alanındaki gelişmeler, film ve çizgi film incelemeleri, çizgi romanlar, film müzikleri incelemeleri, yerli ve yabancı bilimkurgu yazarlarının tanıtımı, yabancı bilimkurgu roman incelemeleri, film yönetmenleri, anime eserler, bilgisayar oyunları ve daha pek çok konu

Yerli Bilimkurgu eserlerinin tanıtımının yanında, yabancı eserlere ve magazinsel haberlere de yer vermemizin sebebi, daha uzun soluklu bir dergiyi hayata geçirmek amacını taşımaktadır. Öncelikli konularımız Yerli Bilimkurgu Eserleri ve Kısa Öykü Yarışması katılımcılarının öyküleridir.

Dergimize katkıda bulunmak için, yazılarınızı, incelemelerinizi, çizimlerinizi, tasarımlarınızı, kısa öykülerinizi, yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com adresinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Dergisi, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Platformunun süreli yayınıdır. Dergimiz; tanıtım, bilgilendirme ve bilimkurgu severlerin ortak alanıdır. Gönüllü yazarların - çizerlerin desteği ile şekillenmektedir. Kâr amacı gütmeyiz.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Genel Koordinatör/Editör ESRA UYSAL

Sanat Yönetmeni BURAK FEDAKAR Yayın Yönetmeni İSMAİL ŞAHİN Çeviri-Arşiv ARDA TİPİ

Yayın Danışmanı SEYHAN YILDIZ YILDIRIM

Web Tasarım - Dijital Tasarım - Tasarım SEZÂİ ÖZDEN - ZAZİ SANAT

Yazarlar

KUBİLAYHAN YALÇIN

ESRA UYSAL

ÖZLEM BUKET DURU

BURAK FEDAKAR

İSMAİL ŞAHİN

ARDA TİPİ

MUHİTTİN YAĞMUR POLAT

SEZÂİ ÖZDEN

Katkıda Bulunanlar

ÖZGEN BERKOL DOĞAN KÜTÜPHANESİ - YUNUS EMRE EROĞLU - PROF. DR. ALTAN ALPEREN

MURAT K. BEŞİROĞLU - GÜRHAN ÖZTÜRK - AYSUN ERDOĞAN - MURAT YILDIRIM - ÖZGE ÖZBEK - MUSTAFA ÖZÇINAR

HARUN OKUMUŞ - DENİZ K. ÜSTÜNDAĞ - YUSUF ALYANAK - YASİN YILDIZ

NURAY BULAT - SEYHAN YILDIZ YILDIRIM - EKİN ERTARAKÇI - ÖZLEM BUKET DURU

KİTAPLA MUHABBET FACEBOOK GRUBU - VOIDRUNNER - PARADİGMA POLİSİYE - PARADİGMA AKADEMİ YAYINLARI - LAGARİ BİLİMKURGU FANZİN

Kapak İllüstrasyonu SEZÂİ ÖZDEN

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com - www.yerlibilimkurgu.com

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

Esra Uysal'in Not Defterinden
ESRA UYSAL

8-9

Cesur Yeni Dünya
Aldous Huxley

10-11

*Bilimkurgu Romanlarındaki
Zamanötesi Dünya*
PROF. DR. ALTAN ALPEREN

12-19

Kısa Öykü
Kum, Kül ve Karanfil
MURAT K. BEŞİROĞLU

20-28

Ayın Kitap İncelemesi
Distopik Öyküler/Hawking'in Düşleri
Özge Arıkal Gönül
İSMAİL ŞAHİN

30-31

*7. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa
Öykü Yarışması*
Melezler
MURAT YILDIRIM

32-34

*Kütleçekimin Oluşumu Hakkında
Zıt Özellikli İki Enerjinin Etkileşimi*
Neticesinde Mümkün Görünen
Çözüm Bölüm-3
BÜLENT ÖZDEN

36-41

Kısa Öyküler
HARUN OKUMUŞ

42-43

Kütüphanemden Seçtiklerim
ESRA UYSAL

44-45

*7. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa
Öykü Yarışması*
Deli Raks
EZGİ ÖZBEK

46-48

Roman / Bölüm-15
Son İnsan
GÜRHAN ÖZTÜRK

50-53

*7. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa
Öykü Yarışması*
Hayaletler
MUSTAFA ÖZÇINAR

54-57

*Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu:*
Rise of the Robots
M. YAĞMUR POLAT

58-63

Roman Bölüm-9
Kapının İncisi
AYSUN ERDOĞAN

66-72

Roman Bölüm-10
Yıldız Avcısı
ARDA TİPİ

74-75

*Yerli Bilimkurgu Yükseliyor'un
Öne Çıkan Paylaşımları*
ESRA UYSAL

76-79

*Bilimkurgu Yazarlarımız ve
Eserleri - 2018 - 2019*
SEZAI ÖZDEN

80-93

Kısa Öykü
Transformers Kiraathanesi
YASİN YILDIZ

94-95

Çizim Defterimden
SEZAI ÖZDEN

96

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor

Bilimkurgu ÖYKÜ SEÇKİSİ 2018

47 YAZARIN 51 ÖYKÜSÜYLE HAYAT BULAN ESER

Selma MİNE - Müfit ÖZDEŞ - Özlem KURDOĞLU - Haldun AYDINGÜN - Orkun UÇAR - Gurur ASİ - Kemal Mükremin BARUT - Zübeyir TOKGÖZ
Murat K. BEŞİROĞLU - Şükrü SOYDAŞ - Sercan LEYLEK - Yüksel YILMAZ - Kubilayhan YALÇIN - İlhan DELİKTAŞ - Bertuğ KODAMANOĞLU
Mustafa ÖZÇINAR - Metin UÇAR - Nur İpek ÖNDER MERT - Gri Esin AKYILDIZ - Efe SARITUNALI - Burak KATIPOĞLU - Tuğrul SULTANZADE
Nilay KAYAALP - Gökcan ŞAHİN - M. Yağmur POLAT - Ardakan COŞKUN - Aykut COŞKUN - Badahan CANATAN - Selahattin BAŞBOĞA
Mehmet KARDAŞ - Korkut KABAPALAMUT - Utku KÖSE - Bahri Doğukan ŞAHİN - Mehmet Fatih BALKI - Taner GÜLER - Abdülkadir DOĞANAY
Kenan ÇETİNKAYA - Burak ERDOĞDU - Emirhan KARAHASAN - Selçuk Gökhan KALKANOĞLU - Hakan KILYUSUFOĞLU
Hasan ÖNAL - Burak FEDAKAR - Arda TİPİ - Esra UYSAL - İsmail ŞAHİN - Sezai ÖZDEN

Tükenmeden Alın!

Paradigma Polisiye

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Bu seçki, Özgen Berkol Doğan'a ithafen yazılmıştır.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor

Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize
kazandıran değerli, gazeteci ve yazar

ORHAN DURU
anısına oluşturacağımız

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor

Bilimkurgu

ÖYKÜ S

ÇOK YAKINDA!

Bilimkurgu sözcüğünü dilimize kazandıran değerli gazeteci ve yazar ORHAN DURU anısına oluşturacağımız, **YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019** için, Ekim 2018’de başlattığımız katılım süresini tamamlamış bulunuyoruz.

Seçkiye katılmak için öykü gönderen herkese teşekkür ederiz.

Tam olarak 62 öykü tarafımıza ulaştı. Sadece 1 öykü katılım şartlarını sağlamadığı için değerlendirmeye alınmadı. Öyküleri 7 kişilik ekibimizle defalarca okuyarak ve üzerinde tartışarak değerlendirdik. Bu seçkide yer almasalar bile bir sonraki seçkide yer alabileceklerinin sinyallerini veren pek çok katılımcı olduğunu görmek/bilmek bizi gerçekten çok mutlu etti. Hepsi çok kıymetli zamanlarını ayırarak birbirinden güzel öykülerle, farklı evrenleri önümüze serdiler.

Hepsine, ilgileri ve alakaları için ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019’un, 2018’den farkı, seçkiye girecek öykülerin değerlendirmeye tabi tutulmasıdır. Bunu da ilanla zaten duyurmuştuk. İlk seçkimizde (2018) öykü gönderen herkes seçkiye dâhil olmuştu. Kimseyi geri çevirmemiştik. İlk olması bakımından özel olmasını istemiştik; nitekim öyle de oldu ve YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018, Türk

bilimkurgu edebiyatında, 47 yazarı ve 51 öyküsü ile yerini aldı.

Bu girişimin hayat bulmasını sağlayan;“Gönderilen tüm öyküleri basmamız gerek, hepsi girmeli.” dediğimizde, çok kritik bir zamanda -kâğıt krizinin başlangıcında- risk alarak fakat aynı zamanda bir rekora imza atıp **TÜRKİYE TARİHİNDE KATILIMI EN YÜKSEK BİLİMKURGU ÖYKÜ SEÇKİSİNİN** hayat bulmasını sağlayan Paradigma Polisiye’ye, cesaretinden ve yerli bilimkurguya katkılarından dolayı ayrı bir parantez açarak teşekkür ediyoruz.

Bu yıl da katılım yüksek oldu. Seçkiye katılabilecek öyküleri değerlendirirken; öncelikle anlatım diline, dilbilgisine, argo sınırlarını aşarak rahatsız edici derecede -küfür, hakaret- barındırmadığına, öykünün olay örgüsünün kendi içinde çelişmemesine, bilimkurgu olup olmadığına ve alenen herhangi bir siyasi oluşum lehine veya aleyhine ifadeler olup olmadığına bakarak değerlendirdik. Tüm bunların dışında -bu seferlik- çözümünün basit olduğunu düşünerek imla hatalarını görmezlikten geldiğimizi belirtmek isteriz.

Ve tüm bu süreçten sonra 2019 Seçkisine girmeye hak kazanan 27 öykünün yanında yayın ekibimizin kaleme aldığı 5 öykü ve düzenlediğimiz son üç yarışmada ilk üçe giren 9 öykü ile toplamda 41 öykü listedeki yerini aldı.

Gösterdiğiniz ilgiden dolayı tüm katılımcılara, bilimkurgu severler adına tekrar tekrar teşekkür ederiz.

İyi ki varsınız güzel insanlar.

YBKY Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019' a Katılan Yazarlar ve Öyküleri

1. **Özlem Kurdoğlu** - Zamanda Sörf
2. **Gurur Asi** - Garip Bir İşgal Hikâyesi
3. **Esra Kahraman** - Evrenin İyicileri
4. **Kubilayhan Yalçın** - Ottomat: Robot-u Hûmayun!
5. **Ş. Yüksel Yılmaz** - Yolcu
6. **Murat K. Beşiroğlu** - Anne, Ođul ve Fırtına
7. **M. İhsan Tatarı** - Artık Dünya'ya Gitmiyoruz
8. **Zeynep Okçu** - Huzur Emlak
9. **Gri Esin Akyıldız** - Hacimsizler
10. **Tayfun Olam** - Düşkuran
11. **Mustafa İzmirli** - Kanatlarımızı Koparamazsınız
12. **Mehmet Kaan Alpaslan** - Cezaevi
13. **Nur İpek Önder Mert** - Silahlı Peygamber
14. **Efe Sarıtunalı** - Bir Mutant Hikâyesi Daha
15. **Zeynep Kevser Şahin** - Muhteşem İstanbul Köprüsü
16. **Cem Can** - Seha
17. **Onur Gürleyen** - Davet
18. **Nilay Kayaalp** - Yansıtma Teorisi
19. **Çağla Zengin** - Dönüş
20. **Merve Bor** - Kahverengi Pelerinli Gezegen
21. **Gökhan Görmez** - Kum Kuşları
22. **Deniz K. Üstündağ** - Veda ya da Bir Şişe Kayısı Şarabı
23. **Selçuk Gökhan Kalkanoğlu** - Sıfırın İcadı
24. **Can Akcaođlu** - Dışarıda Kaybolmuş
25. **Eren Kasapoğlu** - Deđişkin
26. **M. Yağmur Polat** - Kozmoponik Geçit
27. **Mustafa Özçınar** - Yüzleşme
28. **Ufuk Yasin Yurtbil** - Zeplin
YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
29. **Morpheus** - Savaş ve Barış
YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
30. **Tuğrul Sultanzade** - Dilek
YBKY 4. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
31. **Tülay Temuçin** - Dönüş Yok
YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
32. **Yunus Emre Eroğlu** - Uyanış
YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
33. **İsmail Turhan** - Zaman Ayracı
YBKY 5. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
34. **Abdülkadir Doğanay** - Bulut Çobanı
YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Birincisi
35. **Sezen Aksın Sivrikaya** - Sonsuz Aşk
YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması İkincisi
36. **Emre Eryılmaz** - Ses
YBKY 6. Kısa Öykü Yarışması Üçüncüsü
37. **Esra Uysal** - Tesadüfler
38. **İsmail Şahin** - Sıfır Şiddet
39. **Burak Fedakâr** - Sonsuzluk Direnişı
40. **Arda Tipi** - Ateşin Çocukları
41. **Sezai Özden** - Sonat

Esra UYSAL'ın Not Defterinden

film

X-Men : Dark Phoenix (2019)

X-Men ekibinin karşısında şimdiye kadarki en zorlu ve güçlü düşmanları vardır; içlerinde biri olan Jean Grey. Uzaydaki bir kurtarma görevi sırasında, Jean gizemli kozmik bir güç tarafından darbe alır. Neredeyse hayatını kaybeden Jean eve döndüğünde bu gücün onu daha güçlü kıldığını fark eder. Ancak bu güç onu aynı zamanda daha dengesiz bir hale de getirmiştir. İçindeki bu varlıkla mücadele eden Jean, güçlerini idrak edemediği ve sınırlandıramadığı bir şekilde serbest bırakır.

Bundan sonrası tahmin edebileceğiniz olaylar... Film duyurulduğu andan itibaren tüm X-Men hayranları sabırsızlıkla bekliyordu. Bu kadar merak edilmesinin sebeplerinden biriside GOT serisinden Sansa Stark olarak tanıdığımız Sophie Turner'ın Jean karakterini canlandırıyor olması. Bakalım beklentileri karşılayan bir film olabilecek mi?

Tür: Macera, Bilimkurgu

Süre: 113 dakika

Yönetmen/ Senarist: Simon Kinberg

Oyuncular: Sophie Turner, James McAvoy, Michael Fassbender, Jennifer Lawrence

Müzikler: Hans Zimmer

Yüzyıl 3 - Bayan Nima (2019)

“Başını kaldırıp tavandaki aynaya baktı bir müddet. Odada bir tavan olmaması fikrini geçirdi zihninden. Bunu düşündüğü an bulunduğu oda gökyüzüne açılan bir yere dönüştü. Rüyasına yön verebiliyordu. Gülmeye başladı. Madem rüyada olduğunu anlamak rüyadan uyanmasına neden olmuyor ya da Şehir'e giriş yapmasına yetmiyordu, o zaman bu rüyayı istediği gibi yönlendirecekti Nima.”

Son oyundan önce kartlar yeniden karılıyor ve herkesin payına yeni bir rol düşüyor. Tanıdıklarımız aynı surette, tam karşımızda duruyorlar, fakat aslında hiçbiri aynı kişi değil. Geçmişle bugün kardeş; tarih, masallar ve mitoloji arasındaki sınır çizgileriye görünmüyor çünkü yaşananlar, hepsini aynı oranda gerçek kılıyor. Zaman ve mekân diye adlandırıp varlığına katı suretle inandığımız olgular, sanılanın aksine, son derece akışkan.

Ayşe Acar, Yüzyıl Serisi'nin kapanış kitabı Bayan Nima'da, heybemizdeki tüm kavramları şefkatle kucaklayıp pek azımızın düşleyebileceği bir sona taşıyor bizi. Üzerine uzunca düşünüp asla unutmayacağımız bir sona.

Yazar: Ayşe Acar

Yayınevi: Siyah Kitap

Sayfa Sayısı: 250

kitap

Memories of the Alhambra (2018 - 2019)

Dizi, kişinin dünya ile arasındaki algılarını bozabilen bir artırılmış gerçeklik oyununun geliştiricisini bulmak için İspanya'nın Granada şehrine giden bir yatırım şirketinin CEO'sunun (Hyun Bin) etrafında dönmektedir. Burada, pansiyon işleten bir kadınla (Park Shin-Hye) karşılaşır.

Diziyi benim için özel kılan olan şey, bilimkurgu ve oyun severlerin son yıllarda hayal ettiği teknolojilerden biri gerçekleştiğinde neler olabileceğini gözler önüne seriyor olması. Yapay lensler ile gerçek mekanlarda online olarak oynanan bir oyun dünyayı ne hale getirdi?

Tür: Dram, Gizem, Bilimkurgu

Süre: 16 Bölüm/60 dakika

Yönetmen: Ahn Gil-Ho

Senarist: Song Jae-Jung

Oyuncular: Hyun Bin, Shin-Hye Park, Park Hoon

Yayıncı: tvN, Netflix

Çığrından Çıkış Zaman(2019)

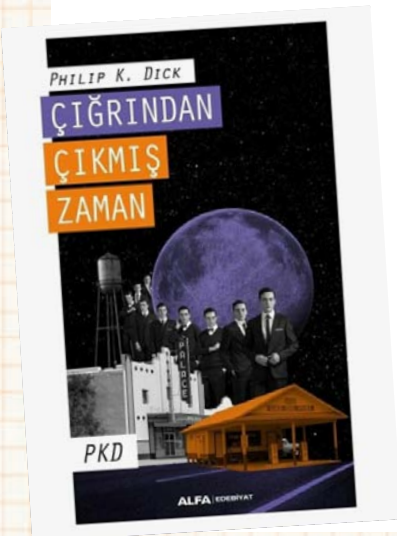
“Gerçeklik,” dedi Ragle. “Sana gerçeği veriyorum.”

Ragle Gumm sıradan bir hayat süren sıradan bir adam. Bizden tek farkı her gün bir gazetenin yarışmasına katılması ve hep kazanması belki de. Ne var ki gün gelir hayatının, hatta tüm dünyasının sırf onu mutlu ve huzurlu tutmak için yaratılmış bir tiyatro olduğu kanısına kapılır. Ama bu dünya bir yanılsamaysa o zaman gerçek Ragle Gumm kimdir ve her gün katılıp kazandığı yarışma Küçük Yeşil Adam Bundan Sonra Nerede Olacak'ta aslında neyi tahmin etmektedir?İçinizden bir ses her şeyde bir terslik olduğunu söylüyorsa, o sesi dinleyin...

Yazar: Philip K. DickYayınevi : Alfa Yayıncılık

Çevirmen: Nur Yener

Sayfa Sayısı:286

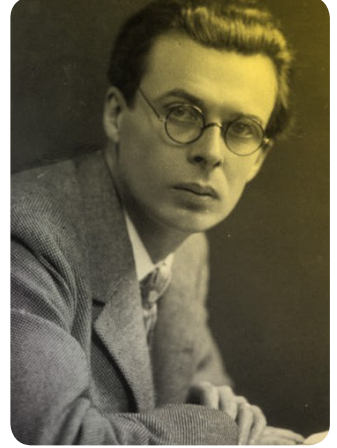

Bilimkurgu Yazarları Dizisi - 14

Cesur Yeni Dünya...

Aldous Huxley

Aldous Leonard Huxley, (d. 26 Temmuz 1894, Surrey – ö. 22 Kasım 1963, Los Angeles). İngiliz yazar.

İngiltere'nin Sussex bölgesindeki Godalming'de doğdu. Birçok ünlü bilim adamı ve sanatçı yetiştirmiş olan Huxley ailesinden geliyordu. Eton College'da okuduğu sıralar gözlerindeki bir rahatsızlık yüzünden kör olma tehlikesiyle karşılaşınca, öğrenimine ara vermek zorunda kaldı. Sonradan Oxford Üniversitesi'ndeki Balliol College'da okudu.

Romanları ve denemeleriyle tanınmış olmasına karşın kısa hikâyeler, şiir, gezi yazıları, film hikâyeleri ve senaryolar ile de uğraşmıştır. Roman ve denemelerinde sosyal norm ve idealleri, bilimin insan yaşamında yanlış kullanımını eleştirmiştir. Parapsikoloji ve mistik temelli felsefelerle ilgilenmiş ve bu konularda yazılar kaleme almıştır. Özellikle Türkçeye “Kadim Felsefe” adıyla tercüme edilen “Perennial Philosophy” adlı eseri Perennial Felsefeyi çeşitli çevrelerde yeniden gündeme taşımıştır. Ayrıca Cesur Yeni Dünya adlı yapıtı distopya türünün önemli bir örneğidir.

Yayınlar

Krom Sarısı, 1921

Cesur Yeni Dünya

Maymun ve Öz

Ses Sese Karşı

Algı Kapıları

Cennet ve Cehennem

Ada, 1962

Mona Lisa Tebessümü

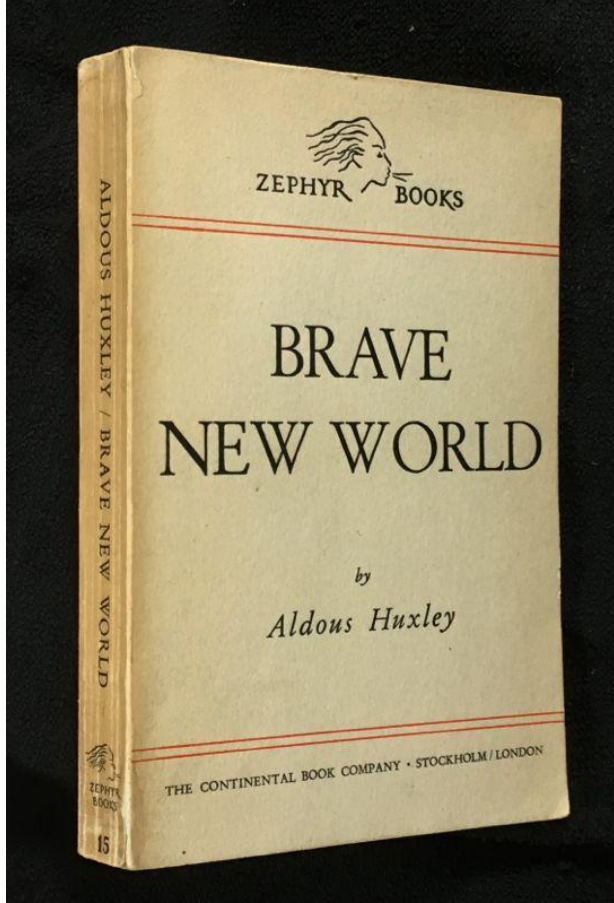
Cesur Yeni Dünyayı Ziyaret

Denemeler

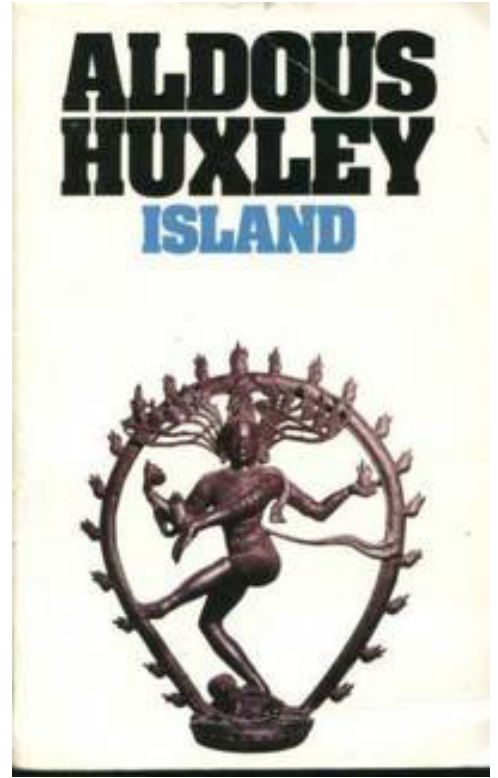
Edebiyat ve Bilim

Ekoloji Politikası

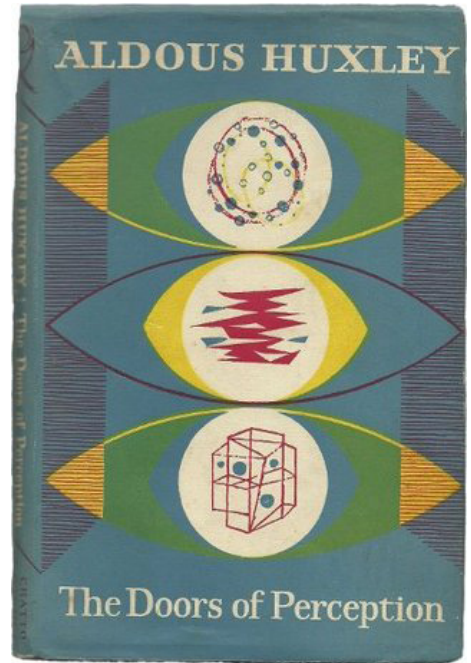
Kalıcı Felsefe

Cesur Yeni Dünya

Ada

Algı Kapıları

İnceleme/Araştırma

Prof. Dr. Altan Alperen

BİLİMKURGU ROMANLARINDAKİ ZAMANÖTESİ DÜNYA

H.R. Hammond - The Earth's Core, Amazing Stories - Arka kapak / Mart 1940

Bilim ve Teknolojiden esinlenerek ortaya çıkan “bilimkurgu”, hem güzel sanatların sinema dalında, hem de edebiyatın roman, hikâye gibi nesir alanında yaygınlık kazanmıştır. Edebiyat terimleri sözlüklerinde bir edebi tür olarak geçen “bilimkurgu” terimi, Amerika ve Avrupa’da 1926’lardan bu yana “science fiction” (bilimkurgu, bilim edebiyatı) olarak literatüre girmiştir.

20. yüzyılda “bilimsel gelişmeler”, akıl almaz bir biçimde yepyeni bulgulara ulaşmıştır.

Bu korkunç bilgi patlamasının nedenlerini araştıran düşünürler, bu gelişmede başlıca rolü oynayan etkenin insanın hayal gücü olduğu konusunda görüş birliğine varmışlardır. Yaşadığımız çağda insanoğlu, tüm düşünce tarihi içinde, gelmiş geçmiş bilimsel gelişmelerin hiçbiri ile kıyaslanamayacak kadar büyük bir bilgi birikimine ulaşmıştır.

İnsanoğlu, aynı hayal gücünü çalıştırarak gelecekteki günlerde çok daha büyük aşamalara erişebilecektir. Zaten insanoğlu, bilimsel bilgi ve bulgulara dayanarak hayal gücünü çalıştırmayı, ortaya ne yepyeni buluşlar çıkartabilir ne de yepyeni bilimsel gerçeklere ulaşabilirdi. Bunun sonucunda da uygarlık yerinde sayardı. Buradan şu sonuca varabiliriz: Hangi bilim dalında olursa olsun, ortaya çıkan yeni bir fikir, keşif veya icadın temelinde insanoğlunun hayal gücü ve sezgileri yatar.

İşte 20. yüzyıldaki bilimsel gelişmelere paralel olarak edebiyatta da “science-fiction” adı altında yepyeni bir uğraşı alanı ve inceleme türü ortaya çıkmıştır.

Çağımızın bir ihtiyacı sonucu doğan bilimkurgu, geleceğin bilim ve teknoloji dünyasının tablosunu edebiyatla çizmek için ortaya çıkmıştır.

Bilimkurgu edebiyatıyla ilgilenen yazarlardan bazıları, eserlerini hikâye, roman veya senaryo türünde yazmışlar, bazıları da bugün için gerçek dışı diye değerlendirilen fizik ve astrofizik ilkeler öne sürmüşlerdir. Bu yazarlardan bir üçüncü grup ise yine bugün için imkansız ya da yapılamaz yargılarıyla karşılaşan, ama ileride kolayca yapılabilecek olan biyo-elektrik ya da biyo-sibernetik sistem ve modelleri ortaya atmışlardır. Bilimkurgu romanlarında geçen siborg’lar (İng. Cyborg= cybernetic organism, yeterli derecede dayanıklı olmayan organları desteklemek veya yedek organ fonksiyonu görmek amacıyla teknik

cihazların planlı olarak insana entegrasyonu [Örneğin; uzun süreli uzay uçuşlarında]) işte böyle bir düşüncenin ürünüdür.

“Science-fiction”(bilimkurgu) terimi, ilk defa Hugo Gernsback adındaki bir Amerikalı elektrikmühendisi tarafından ortaya atılmıştır. Hugo Gernsback, popüler bilim dergilerinin içeriğini soyut ve sıkıcı olmaktan kurtarmak amacıyla yazılmış olan hikâyelere bir kimlik kazandırmak için onlara “scientific fiction” (bilimsel hayal) veya “scientification” (bilimselleştirme) adını vermiştir. Sonradan bu tanımlama kısaltılarak “science-fiction” adını almıştır.

Popüler bilim dergilerinde yer alan bilimkurgu hikâyelerinden bazıları, 20. yüzyılın başlarında Hugo Gernsback’in bizzat çıkardığı “Modern Electrics” adlı dergide yayımlanmıştır (Encyclopedia Americana, 1979: 390).

Amazing Stories - Sayı 1 / Nisan 1926

Yeni buluş ve yeni teknolojik gelişmelere karşı duyulan büyük ilgiden bilimkurgu da nasibini almış ve bunun sonucunda 1920’lerde tamamen bilimkurguya yönelik dergiler yaygınlaşmıştır. Bu bilimkurgu dergilerinden ilki, H. Gernsback’in “Amazing Stories” adlı bilimkurgu dergisidir (Encyclopedia Americana:390). Bilimkurgu edebiyatı Türkiye’de pek yaygın değildir. Günümüzde bu konuda Türkçe yazılmış fazla eser yoktur. Fakat bilimkurgu eserlerinin Türkçe çevirilerine ve özgün örneklerine zaman zaman ülkemizde de rastlamaktayız.

Ne var ki, bilimkurgunun ne olduğu ülkemizde tam olarak bilinmiyor. Televizyonda izlediğimiz dizilerin ve sinema filmlerinin etkisi ile bilimkurgu denince sadece uzay üzerine yazılıp çizilmiş eserler akla geliyor. Bu da yanlış bilgilenecekten kaynaklanıyor. Oysa ki bilimkurgu eserlerinde sadece uzay değil, bilimin girdiği her alan işlenebilir. Zamanda yolculuk, uzay yolculuğu, ışınlama (Ing. Teleportation, materytransmission), bilgisayarlar, robotlar, siborglar, sibernetik sistemler, genetik mühendisliği, ruh ve düşünce nakli, kuvvet alanları, hiper uzaylar, telekinezi, telepati, ufo’lar, zaman makinesi, lazer araçları, çevre kirlenmesi, mutonlar (Mutant: Mutasyonla değişime uğramış insan), düşünce okuma cihazları, beyin dalga ölçerleri ve daha akla hayale gelmedik nice bilimsel spekülasyonlar, bilimkurgu eserlerinin konusunu oluşturmaktadır. Bu açıklamalardan sonra bilimkurgunun ne olduğu sorusu akla gelebilir. Bilimkurgu bir masal-fantezi türü eser midir, yoksa korku, gerilim türünde bir zaman ötesi serüven romanı mı? Yine bilimkurgu yarının dünyasını anlatan bir bilimsel hikâye inidir, yoksa geleceğin dünyasındaki bilimsel gelişmeleri önceden tahmin eden bir edebiyat vizyonu mu?

Bilimkurgu, bilimsel gelişmelerden, bilgi verilerinden yararlanılarak ortaya konan bir eserdir. Eğer bir eser bilimsel verilere dayanmıyorsa istendiği kadar hayal gücü ile süslenmiş olsun,

hiçbir zaman için bir bilimkurgu eseri olmaz. Ünlü bilimkurgu yazarı Prof. Isaac Asimov’un da belirttiği gibi ancak bir peri masalı olur (ASİMOV, 1978:3). Bir bilimkurgu yazarı, bilimsel temellere ve bilimsel bulgulara dayanarak, inceleme ve araştırmalarını yapar ve ilerideki gelişmelerin neler getirebileceğini hayal gücü ile sezerse, ancak o zaman onun bu değerlendirmesi ve eseri, bir bilimkurgu eseri olur. Bu konuda istisnalar da vardır, Ama bunlar amatörce de olsa bilimle uğraşan veya bilime ilgi duyan yazarlardır.

Isaac Asimov

Batı dünyasında bilgin olan bilimkurgu yazarlarının eserleri önem taşır ve bu yüzden Batı ülkelerinde çeşitli kurum ya da kuruluşlar, bilimkurgu yazarlarına “science-fiction” eserleri hazırlamaları için, özel fonlar ayırırlar (AKMAN, 1982:317).

Ama bu arada hemen şunu da vurgulamak gerekir ki, bilimkurgu, yarının dünyasındaki muhtemel bilimsel gelişmeler hakkında yazılmış bilimsel bir teori veya hipotez değildir. Bilimkurguyu fütürolojiden* veya bilimsel teorilerden ayıran temel özellik konunun edebileştirilmesidir.

Bilimkurgu edebiyat ve sanat katına yüceltilmese, soyut bir fütüroloji veya bilimsel bir spekülasyon olup çıkardı. Aslında bilimkurgu genel anlamıyla ilerideki bilimsel ve teknolojik konular hakkında, işin içine hayal gücünü de katarak spekülasyon yapan bir edebi sanattır. Fakat bilimkurguyu hayal ürünü bilimsel ve teknolojik

vizyonlar çizdiği için bir masal-fantezi türünde eser olarak görenlerde vardır. Oysa bilimkurgu ve masal-fantezi türü eserleri birbirinden ayıran en önemli özellik, birinin bilimsel verilerden giderek olaylara mantıklı açıklamalar getirmesi, diğerinin ise sadece bir çeşitleme yapıp açıklamalardan kaçınmasıdır. Bu açıdan bilimkurgu ile “fantastik” hikâye arasındaki ilişki iki yanı keskin bir kılıç gibidir. Eğer bilimkurgunun içine macera, korku gerilim ve hayali yaratık vb. unsurlar varsa, eser modern masal ve fantezi türüne kayar. Ağırlık bilimsel bulgu ve teknolojik buluşlarda olursa, eserin bilimkurgu tarafı ağır basar.

Bilimkurgunun tanımına gelince, bu türde eserlerin içeriği son derece zengin ve çeşitli olduğu için, bu konuda kesin bir tanımlama yapılamamaktadır.

Bilimkurgunun sınırlarını çizmek son derece zor olduğundan dolayı bu edebi tür değişik açılardan tanımlanmıştır.

Bilimkurgu türü bilimsel edebiyata “sciencefiction” adını veren bu konunun öncülerinden H. Gernsback’a göre “bilimkurgu”, gelecekteki gelişmeleri önceden tahmin etme bilimidir (Alm. Prognostik). M. Pehlke ve N. Lingfeld, bilimkurguyu insanlara geleceğin öğretilmesi olarak görürken, N. Schwonke aynı kavramı değişim düşüncesinin edebi ifadesi şeklinde değerlendirmektedir. B. Butor ise bilimkurguyu realist çerçeve içindeki gerçek dışı olaylar ve uzayzaman çağının mitolojisi olarak tanımlamaktadır (Enzyklopadie Brockhaus in 20 Banden, Bd. 17, 1973:202). T. Akman’a göre bilimkurgu, bilimsel verilere dayanılarak hayal gücüyle yaratılan şeydir (AKMAN: 313). Değişik yazarların verdikleri bu tanımlardan sonra farklı sözlüklerin bilimkurgu hakkındaki tanımlamalarını sıralamak istiyorum:

1- “Fen bilimleri ve teknolojik temellere dayalı ütopyik konuları fantezi ve serüven şeklinde işleyen

edebiyat” (DÜDEN, 1974: 656).

2- “Bilimsel spekülasyonları bir realite olarak sunan ve hayali bir gelecek zamanı şimdiki zamanda anlatan ütopyik roman” (BEST, 1973: 249).

3- “Bilimin gelecekteki gelişmelerini hayal gücüne dayanarak anlatan ve bu bilimsel gelişmelerin hayata yaptığı etkileri çoğu zaman uzay yolculuğuyla dile getiren hikâyeler” (Longman Dictionary of Contemporary English, 1987:934).

4- “Fantastik bir olayı canlandırmak amacıyla bilimsel gerçekleri ve bilimsel spekülasyonları hayal gücüne dayanarak anlatan roman” (The Lexicon Webster Dictionary, 1978:859).

5- “Çağdaş bilim verileriyle düş gücünden oluşan film, roman vb.”(TDK Sözlüğü, 1988: 187). **6-** “(Fen) bilimleriyle edebiyatın birleştirilmeye çalışıldığı bir edebi tür” (Enzyklopadie Brockhaus in 20 Banden, Bd. 17, 1973:202).

7- “Konusunu veya arka planını bilimin bazı yönlerinden alan roman, edebiyat” (Encyc-lopedia Americana: 390).

8- “Gelecek çağları, yapılan düşsel yolculukları konu alan, insanlığın evrimini, bilimsel gelişmelerin sonuçların ne olacağını göstermek gereği güden anlatı türü” (Yazın Terimleri Sözlüğü, 1974: 31).

9- “Fen bilimleri ve teknolojiye dayalı ütopyik nesir edebiyatı” (WAHRIG, 1968: 3330). **10-** “Bilim verileriyle düş gücünün birleşimi” (TDK Resimli Türkçe Sözlük, 1977:83).

11- “Uzayda, zamanda, başka dünyalarda veya başka boyutlardaki seyahat ve serüvenleri temel alan bilimkurgu hikâyeleri, hayal gücüne dayalı edebiyatın yaygın popüler türüdür” (The World Book Encyclopedia, 1962:175).

Bu tanımlardan da anlaşılacağı üzere bilimkurgunun kesin bir tanımını vermek son derece zordur, hatta bu konuda 20. yüzyılın bilimkurgu yazarları, bilimkurgu editörleri ve

bilimkurgu eleştirmenleri de aynı görüşü öne sürüyorlar. Üstelik “science-fiction” adının bile bu edebi tür için uygun olduğundan kuşku duyuyorlar (Encyclopedia Americana: 390).

Bilimkurgu nasıl tanımlanırsa tanımlansın, gerçek olan şu ki, günümüzde bilimkurgu romanları, en çok satan kitaplar (Best-Seller) olarak liste başlarında yer almaktadır. Hele ünlü bilimkurgu yazarlarının romanları aynı yıl içinde 10-15 baskı yapmaktadır (AKMAN: 321).

Bilimkurgu edebiyatının atası, ideal toplumları anlatan ütopya edebiyatıdır. Ütopya edebiyatının özgün örnekleri Eflatun’un “Devlet”, Thomas More’un “Utopia” (1516), Tommaso Campanella’nın “Güneş Ülkesi” (1623), Francis Bacon’un “Yeni Atlantis” (1627), Edward Bellamy’nin “Geriye Bakış” (1888), Jonathan Swift’in “Gulliver Seyahatleri” (1726), Samuel Butler’in “Erewhon” (1872), Aldous Huxley’in “Kahraman Yeni Dünya” (1932) ve Georg Onvel’in “1984” adlı eserleri sayılabilir. Ütopya edebiyatının öncüsü olan Thomas More “Utopia” (Ütopya= Yun. Hiçbir yer, hayal ülkesi) adlı eserinde çağdaş sorunları ele alarak bu sorunların olmadığı bir hayali ülkeyi düşlediğini anlatıyor.

Bilimkurguyu ütopya edebiyatından kesin çizgileriyle ayırmak oldukça zordur. Çünkü bilimkurgu dünyasını günümüz dünyası ile karşılaştıracak olursak bilimkurguda anlatılan olayların geçtiği mekanlar bir “hiç” ülkesidir, tıpkı ütopyanın da hiçbir yer veya bir hiç ülkesi olması gibi.

Fakat ütopya, varolan sosyal, politik vb olgulara ideal hedeflerle karşı çıkarak ütopyik düşünceleri ön planda tutuyor. Negatif özellikler taşıyan bir ütopyada ise okurların korkutulması için statükodaki olumsuz şartlar veya var. olan düzenin belirli özellikleri dağ gibi büyük sorunlar olarak gösterilmektedir. Buna karşılık bilimkurguda geleceğe yönelik bir ihtimaller dünyası sunulmaktadır. Bu öyle bir dünya ki, onun edebi-ilmi “örgüsü” bilimkurgu yazarlarının hayal gücüne göre oluşuyor. Yazarlar, yarının “fütürist” dünyasının hangi bilimsel ve teknolojik gelişme düzeyine ulaşacağına inanıyorlarsa, bilimkurguda anlattıkları dünya da o derece gelişmiş veya çağ atlamış oluyor.

Jules Verne

Bu tip bilimkurgu eserleri, fütürist roman kategorisine giriyor. Geleceğin dünyasında yaşayan bilimkurgu kahramanlarına geleceğin insanı anlamına gelen “homo futurus” denilmektedir. Bilimkurgu edebiyatının öncüsü

Herbert George Wells

sayılan ütopya edebiyatını bir kenara bırakırsak bilimkurgu türünün klasik öncüleri ve ilk romancıları Jules Verne ve Herbert George Wells'tir. Fakat çağdaş bilimkurgunun ilk romancısı ve bu türün babası Fransız yazar Jules Verne'dir. Ünlü İngiliz fizikçisi ve "Sciencefiction" yazarı Arthur C. Clarke bilimsel edebiyatın bu iki öncüsü hakkında şunları yazar:

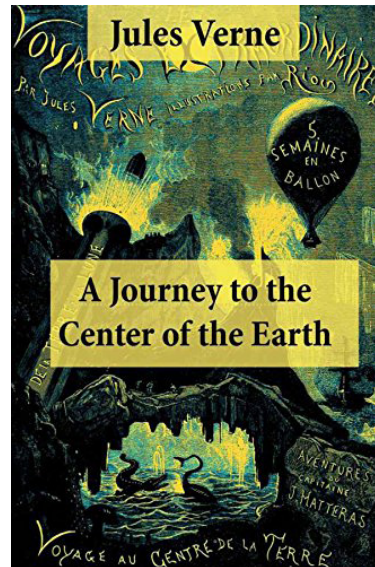
"..., iyi bir bilim adamına gerekli olan niteliklerin başında "hayal gücü" gelir... Önümüzdeki büyük problem... 'Sağlam bir bilimsel bilgi' (ya da hiç değilse bilim anlayışı) ile 'çok esnek bir hayal gücünün', aynı kişide, bir arada bulunmasıdır. Jules Verne ve Wells, her istedikleri zaman bu ikisini, yan yana getirebiliyorlardı. Wells, (kendisi, çoğu zaman tersini ileri sürmesine rağmen), Jules Verne'den farklı olarak, aynı zamanda, büyük bir edebiyat sanatçısı idi ve karşısına çıkan basit gerçekleri, işine geldiği zaman, bir kenara itmesini biliyordu. Verne ve Wells'in ünlü adlarını aldıktan sonra, şunu açıkça söylemek isterim ki 'geleceğin olanaklarını' tartışmak konusunda, ancak bilimkurgu yazar ve okurları gerçekten yetkili olabilirler" (CLARKE, 1970: 8-9)

Jules Verne'nin bilimkurgu romanlarındaki kehanetlerinden bazıları sonradan gerçekleşmiştir.

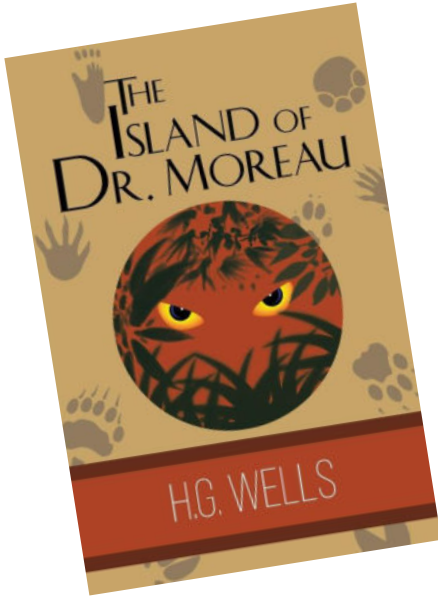
Onun "Nautilus" adlı denizaltısı, motorla çalışan ilk denizaltının ortaya çıkmasından 25 yıl önce ortaya atılmış bir fikirdir. Yine onun anlattığı uzay gemisi, 100 yıl sonra aya gidecek olan Apollo uzay aracının bir öncüsüdür.

Onun "Arzın Merkezine Seyahat" (1864) romanı yeraltı dünyasıyla ilgili fantezileri işliyor. "Dünyadan Aya Seyahat" (1865) uzay yolculuğunu, "Kaptan Hatteras'ın Serüvenleri" (1866) kutupların keşfini, "Denizaltında 20 Bin Fersah" (1870) denizaltındaki seyahati ve "Esrarengiz Ada" (1874) bir adaya ayak basan insanların yaptıkları sinai sömürüyü konu almaktadır.

Bilim verilerinden yararlanarak ileride olabilecekleri öyküleştiren bir başka yazar da H. G. Wells'tir. Wells ilk bilimkurgu romanı olan "Zaman Makinesi"ni 1895'te yayımlamıştı. Bu eserde zaman gezgini, zamanın bir çeşit uzay olduğuna inanıyordu. Bu gezgin kendi buluşu olan zaman makinesiyle 4 boyutlu uzay-zamanda milyonlarca yıl ileri ve geri gidip gezindi, zaman yolculuğunu başardı. Bu zaman yolculuğuna modern kurgubilimciler "FTL" yolculuğu (Ing. FTL-Trip= Faster ThanLight-Trip, yani ışıktan hızlı süren yolculuk) adım vermektedirler (RUCKER, 1990: 207).

Wells'in diğ er eseri "Doktor Moreau'nun Adası" (1896), bir adada ameliyat edilerek korkunç bir doktorun emrine giren yan insan, yarı hayvan birtakım yaratıkların sonunu ele almaktadır. "Görünmeyen Adam" (1897), insanı görünmez yapan bir ilaç peşindeki genç bir kimyagerin acıklı serüvenidir. "Dünyalar Savaşı" (1898), Merih gezegeninden Dünya'ya yapılan bir saldırı üzerine yazılmış bir bilimkurgu romanıdır. Wells'in diğ er bilimkurgu eserleri "Ay'da İlk İnsanlar" (1901) ve "Hava Savaşı" (1908)'dir.

"Bilimkurgu" ya da "Science Fiction" terimi, çağımıza ait bilimsel spekülâtif edebiyata verilen bir isim olmasına rağmen, yarının dünyasını anlatan eserler insanlık tarihi kadar eskidir. Bir bilimkurgu yazarı olan Theodore Sturgeon, Tevrat'taki Peygamber HezekiePin (Tevrat Hezekiel, 1958:788) başından geçen olayı anlatırken onun "bilimkurgu" yazdığını öne sürer: "Genel çoğunluk olmasa da edebiyat tarihçeleri Peygamber Hezekiel'in gökyüzünde yanan tekerlekleri anlatırken "bilimkurgu" yazdığını kabul ediyorlar. Bu çağdaş UFO (Unidentified Flying Object: Tanımlanmamış Uçan Nesne)

raporlarıyla büyük bir benzerlik göstermektedir. Yunan hiciv ustası Lucian "Icaromenippus" adlı diyaloglarında bilimkurgu yazmıştır. Cyrano de Bergerac da 17. yüzyıldaki komedi hikâyelerinde Ay'a ve Güneş'e yapılan yolculuklardan söz ederek aynı türde eserler vermiştir (STURGEON, 1979: 390).

Türk edebiyatındaki bilimkurgu örneklerini masal, efsane ve menkıbe türlerinde bulabiliriz. Örneğin velilerin başından geçtiği söylenen "tayı-ı mekan" olayı bilimkurgudaki ışınlamayı (Ing. Teleportation), "bast-ı zaman" (Ing. time dilatation) veya zaman genişlemesi ise zaman yolculuğunu anlatmaktadır. Yine "kalp gözü" açık velilerin düşünce okumaları, "keşif-ehli" olmaları, bilimkurgudaki düşünce okuma cihazlarını, telepat robotları, prekognisyonu veya klervoyans sahibi siborg'ları çağrıştırmaktadır. Keza velilerin eşya üzerine olan tasarrufları, levitasyon, telekinezi, psikokinezi veya apor olayının bir benzeridir.

Masallardaki uçan halıları, uzay araçlarının bir prototipi, cinler ve periler, devler de bilimkurguda geçen robotların, siborg'ların, uzaylı yaratıkların veya başka dünyaların varlıklarının bir varyasyonudur.

Bilimkurgu gibi çok geniş kapsamlı bir konuyu bir makalede bütün boyutlarıyla ele almak ne yazık ki mümkün değildir.

Bilimkurgu son yıllarda lise, kolej ve üniversitelere de girmiştir. Çağımızın ünlü astronomi bilgini Carl Sagan bu konuda şunları yazmaktadır.

"... 'science-fiction'a büyük ilginin gençlerden gelmesi nedeniyle filmler yapılmakta, televizyon programları hazırlanmakta ve kitaplar yazılmaktadır. Bu büyük ilgi karşısında lise ve kolejlerde bilimkurgu kursları düzenlenmektedir... Gerçek bilim... ile karşılaştırmalı bir biçimde düzenlenmiş bilimkurgu kursları, benim görüşüme

göre, okul hayatı boyunca, yararlı bir dönemdir..

Bilimkurgunun insana en büyük yararı gelecekte meydana gelebilecek şok'u en aza indirebilmek için, çeşitli olasılıkları düşünebilmek ve düzenleyebilmek ve şimdiden keşifte bulunabilmek, imkanlarını verebilmesidir. (SAĞAN, 1979: 144-145). Fen bilimleri ile karşılaştırmalı olarak okutulacak bir bilimkurgu edebiyatı; yalnızca dar görüşlü, tutucu ve bağınaz insanların yetişmesini önlemekle kalmayacak, aynı zamanda yeniliklere açık, geniş ufuklu ve hayal gücü zengin insanlar yetişmesine yol açacaktır. Bu açıdan yarınların dünyasını bugünden çizebilmek istiyorsak, bilimkurguyu bir masal ya da safsata olarak değil, geleceğin dünyasını bugünden keşfetme çabası olarak görmeliyiz.

Konuyu Arthur C. Clarke'ın bir sözüyle bitirelim:

“Bilimkurgu okurlarının yüzde birinden fazlasının, inanılır kahinler olacağım iddia etmiyorum. Ancak inanılır kahinlerin yüzde yüzü, ya bilimkurgu okuru ya da bilimkurgu yazarı olacaktır...”

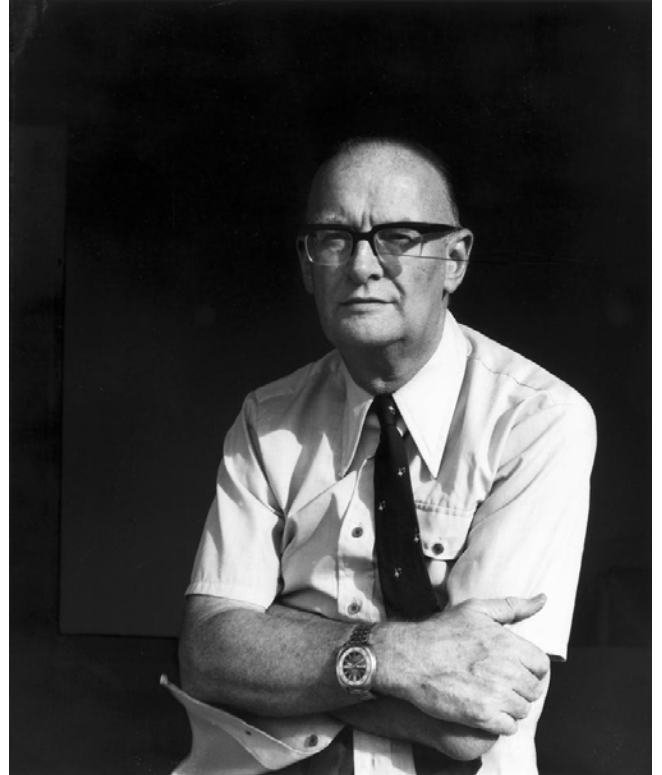
(CLARKE, 1970: 9)

Arthur C. Clarke

Kaynaklar

- 1- AKMAN, Toygar: 1982 “Dünyanın Sibernetik Oluşumu”, Karacan Yayınları, İstanbul.
- 2 - DUDEN 1974 **Das Fremdwörterbuch, Mannheim.**
- 3- ASIMOV, Isaac 1978 “Evrende En Son Hız Sınırı”, **Bilim ve Teknik**, S.74, Ankara.
- 4- SAGAN, Carl 1990 **Die Wunderwelt der vier-ten Dimension**, München.
- 5- BEST, Otto F. 1973 **Handbuch literarischer Fachbegriffe**, Frankfurt.
- 6- STURGEON, Theodore 1979 “Science Fiction”, Encyclopedia Americana, Volume. 24, Connecticut, CLARKE, Arthur USA.
- 7- CLARKE, Arthur 1970 “Profiles Of The Future”, **Geleceğin Çehresi**, Çev. S. Ataman İstanbul.

* Fütüroloji: Gelecekte teknik, ekonomik ve sosyal alanda ortaya çıkabilecek muhtemel gelişmeleri araştıran modern bilim dalı.

Kısa Öykü

Murat K. Beşiroğlu

Kum, Kül ve **Karanfil**

“Akıntıya karşı kürek çekmek yorar be abi, gerçekten gerek yok” dedi Timur. Kolay ‘evet’ diyen bir yapımcı değildi. Götürdüğüm her projede uzun uzadıya dil dökmem gerekmişti. “Abyss ortalığı silip süpürdü. Bağımsız yapımcıların çoğu topu attı. Beni sorarsan can çekişiyorum.”

“Projeyi doğru dürüst dinlemedin bile.”

“Yalnızlığın Buğusu harika bir projeydi. Bana sorarsan bir başyapıt. Gel gör ki paramızı zar zor çıkarmıştık. O zaman bu namussuzlar Abyss’i bu kadar geliştirmemişlerdi. Geçen sene Mustafa Fatsalılar’la Karanlık Güneş’i çektik. Dört dörtlük bir film. Sonuç? Bak aklıma geldikçe hâlâ elim ayağım titriyor. Bağımsız yapımcı olayı bitti abi.”

“Sigaraya alıştırmır gibi alıştırdılar milleti o ruhsuz filmlere.”

“Hasılatın yarısını alıyor, alsın, eyvallah, maliyetler de biraz düşüyor çünkü. Ama birader her şeye karışıyor. Öyle bir sistem ki film senin olmaktan çıkıyor. Ben yapımcı olarak bu kadar sıkılıyorsam yönetmenleri düşünemiyorum bile.”

“Şablonlarla yapılan şeyler kalıcı olmaz. Seyirci sıkılır bir süre sonra.”

“İki çocuk okutuyorum ben abi. Bunun daha üniversitesi var. Bak sana bir şey söyleyeyim. Biz daha ölmedik, kimse ekmeğimizi elimizden alamaz. Bütçeni yarıya indireceksin, Abyss’i bütün ayrıntısıyla inceleyeceksin. Sonra tekrar konuşacağız. Diyebilirsin ki sen neden incelemiyorsun. İnceleme olur muyum, inceledim, Abyss sisteminde film yapan dostlarımdan dinledim, ne bulduysam okudum. Senin yönetmen olarak bakış açın farklı olur tabii. Ateş olmayan

yerden duman çıkmaz derler. Onları kendi silahlarıyla vurmamız lazım. Bilmem anlatabiliyor muyum?”

“Gayet iyi anladım, ne yapabileceğime bir bakayım” diye cevap verdim. Timur uyanık çocuktur, bol paralı maganda yapımcı tiplemesi vardır ya hani, onun tam tersi. Bulunduğu yere adım adım yükselerek gelmiştir. Bütçede kısıntı yapmayı düşünmüyordum. Abyss de doğrusu pek ilgimi çekmiyordu. Ancak bunları tartışmak için erkendi.

Timur’un bürosundan çıkar çıkmaz telefonum çaldı. Fiyatı üçüncü kez indirmemin ardından arabama nihayet alıcı çıkmıştı. İlk jenerasyon uçan otomobillerden olan Audi F12’le vedalaşma vaktim gelmişti. İşlerim eskisi gibi yoğun değildi, acil bir ihtiyaç durumunda pekâlâ hava taksi kullanabilirdim. Arabayı alacak olan çocuk çok heyecanlıydı; belli ki F12 modelini zamanında gözüne kestirmiş, yıllar boyunca hayalini kurmuş ve nihayet alabilecek duruma gelmiş. Satış işlemi tamamlayıp paramı alınca birikmiş altı aylık kiramı ödedim, arkadaşlarımdan aldığım ufak tefek borçları temizledim ve Selin’i arayıp akşam ne yaptığını sordum. Yemek teklifimi nazlanmadan kabul etmesine memnun oldum, meteliğe kurşun attığım için kaç zamandır arayıp sormamış olmamı mevzu etmedi. Selin’le Moda’da parktaki ağaçlara bakan bir lokantada buluştum. Belediyenin hologram kuşları ağaçların üzerinde neşeyle cıvıldaşıyorlardı. Simli kısa saçları, yüzüne yeşil bir ışık düşüren tasarım eseri şapkası ve omuzlarını açıkta bırakan baskılı bluzuyla Selin aylar sonra yeniden karşımdaydı.

“Çok zamandır ortalarda olmadığına göre yeni bir film projesi var” dedi Selin.

“Proje var ama sponsor yok” diye cevap verdim.

“Ufak tefek seslendirme işlerini saymazsak ben de işsizim bu aralar.”

“Kahraman bakkallar süpermarketlere karşı

savaşıyor, şimdi sıra sinemacılarda.”

“Bakkallar en azından süpermarket gözetmeni oldular, bizde o da yok” dedi Selin.

“Bakkallar yenilmiş olabilir ama biz kazanacağız” dedim.

Selin’in yüz ifadesinden sözlerime şaşırıldığını anladım, ancak bu konuda yorum yapmamayı tercih etti. “İlke ne yapıyor?” diye sordu.

“Çalışıyor galiba. Pek sık görüşmüyoruz.”

“İyi çocuktur İlke, sen de fena bir baba sayılmazsın, neyi paylaşamadığınızı anlamıyorum.”

“Geçenlerde beni çocukluğu boyunca ona kötü davranmakla suçladı. Yaptığı hiçbir şeyi beğenmemişim.”

“Sen beni de beğenmezsin. İlke’nin neler hissettiğini anlayabiliyorum.”

“Size yönelik bir tutum değil, kendimi de beğenmedim hiçbir zaman.”

“Dünyayı olduğu gibi kabul etmiyorsun.”

“Sanatçı böyle olmalıdır.”

“Her sanatçı böyle değil, hatta diyebilirim ki çoğu dünyayla barışık.”

“Yani öyle bir manzara çiziyorsunuz ki sanki size sürekli kötü sözler söylemişim.”

“Tenezzül edip bir şey söylemezsin, ama karşındaki hisseder. Sen ve yüksek standartların.”

“Buraya gelirken böyle bir konuşma yapabileceğimizi hiç düşünmemiştim.”

“Benim de aklımda yoktu. Konusu açıldığı için söyledim. Dost acı söylermiş.”

“Abyss hakkında ne düşünüyorsun?”

“Bütün işler o tarafa doğru kaydı. Sinema endüstrisinin McDonalds’laşacağı kimin aklına gelirdi? Abyss’i geliştirenler hepimizin yapımcısı, yönetmeni, patronu oldu.”

“Ünlülerin yüzlerini yapay zekâ aracılığıyla kaynaştırıp yeni sanal oyuncular oluşturduklarında

beynimden vurulmuşa dönmüştüm, ama bu kadarını beklemiyordum.”

“Bazı huylarına kızdığım halde bu duruşunu seviyorum. Mesela senin hiçbir zaman Abyss’in hizmetine girmeyeceğinden eminim.”

“Şimdilik öyle bir niyetim yok, ama belli olmaz tabii.”

Ertesi gün öğlen saatlerinde Timur beni bürosuna çağırdı. Önceki gün Audi F12’mlle vedalaşmış olduğum için bir hava taksi çağırdım ve yola çıktım. Çiseleyen yağmur hava taksinin camlarına ince çizikler atıyor ve dışarıda esen rüzgâr aracın hafifçe sallanmasına yol açıyordu. Sorunsuz bir yolculuğun ardından Timur’un ofisinin bulunduğu binanın terasına indik.

Odasına girdiğimde yirmili yaşlarda bir genç Timur’a heyecanla bir şeyler anlatıyordu. Düz sarı saçlı veyeşil gözlü genç beni görünce ayağa kalkıp yan tarafa geçti ve oturacağım koltuğu seçmemi bekledi.

Timur çocuğu meraklı gözlerle incelediğimi fark edince “Doruhan’la tanışmış mıydın?” diye sordu.

Uzanıp Doruhan’inelini sıktım ve “Ben Tunç Sezer” diyerek kendimi tanıttım.

Timur’un acelesi var gibiydi, koltuğunda doğrularak “DoruhanAbyss konusunda Türkiye’deki bir numaralı uzmandır, evet, Doruhan, en baştan lütfen” dedi.

Doruhan kısa bir duraksamanın ardından anlatmaya başladı.

“Abyss’i piyasaya süren MagneticDreams şirketini kurulduğu günden beri takip ediyorum. Geçtiğimiz üç yılda piyasayı domine etmeye başladılar. MagneticDreams’in var olan sinema teknolojilerini Abyss markası altında janjanlı bir biçimde paketleyerek piyasaya sürdüğü söyleniyor ama ben bu görüşe katılmıyorum. Bence şu anda gerçek bir devrim yaşanıyor.”

“Abyss öncesi sinema teknolojileriyle neyi kastettiğini sorabilir miyim?”

“Beğenilen ünlülerin imajlarından yararlanılarak yeni ünlüler yaratılması, sanal oyuncuların yüz ifadesi canlandırmaları ve video analitiği gibi konuları kastediyorum. Bu teknolojiler on yılı aşkın bir süredir kullanıldığı halde ancak Abyss hizmet şemsiyesi altında etkili olabildiler.”

“Bence yapay zekânın ürettiği yüz ifadeleri hiçbir halta yaramıyor, bana çok basit geliyor” diyerek itiraz ettim.

“Eski örnekler evet, ama bugün gelinen noktada yapay zekalı oyuncular değme aktörlere taş çıkarıyorlar. Ama esas fark video analitiğinin kapsamlı kullanımından doğuyor. Yüzbinlerce videonun izlenme verilerini analiz ederek, ne tür görüntülerin insanların dikkatini çektiğini tespit etmiş durumdalar. Böyle olunca sistem etkileyici arka planları, doğru kamera açısını, dikkat çeken obje ve aksiyonları önerebilir duruma geldi.”

“Beğenilen görüntülerden tema ve anlam bütünlüğü olmayan tuhaf kolajlar oluşturuyorlar. Müzik videoları ve reklamlar için uygun olabilir ama uzun metrajlı filmler için asla” diyerek itiraz ettim.

“Yeni sürüm çeşitli obje, müzik ve arka planların insanlarda uyandırdığı duyguları da öğrenmiş durumda. Zaten asıl atılımı duygu boyutunu da işine kattıkları son sürümde yaptılar.”

Doruhan’ın anlattıklarını dikkatli bir biçimde dinleyen Timur “Çektiğimiz filmler açısından hangi dersleri çıkarabiliriz?” diye sordu.

“Sistem sanal ya da gerçek tüm aktör ve aktrislerin seyirciler tarafından beğenilme skorlarına sahip. Ayrıca dünyadaki hemen her mekânın beğeni skorlarını biliyorlar. Üstelik filmin korku, macera, gerilim, aksiyon, komedi gibi türlerden hangisine ait olduğunu dikkate alarak kamera açıları, filtreler ve

ışık konusunda tavsiyelerde bulunuyorlar. Sistemin arkasındaki veri tabanına sahip olmadığımız için ödeme yapmadan yararlanma şansımız yok” dedi Doruhan.

“Doruhan’ın söylediği şeyleri sinema televizyon bölümünden mezun olup sektörde birkaç yıl çalışan herkes bilebilir. Bence asıl mesele pazarlama. Dağıtım tarafında bir tekel oluşturmuş ve Abyss’i de bu tekelin paravanı haline getirmişler.”

“Afedersiniz ama Tunç Bey ben size katılmıyorum” dedi Doruhan.

“Özür dilemene gerek yok Doruhan, neden katılmadığımı açıklaman yeterli.”

“Örnekler üzerinden açıklayınca Abyss’in kullandığı kriterler basitmiş gibi algılanıyor ama milyonlarca terabyte büyüklüğündeki veriden elde edilmiş binlerce girift kuraldan söz ediyoruz. Bunları bir insanın bilebilmesi mümkün değil.”

“Doruhan önemli bir noktaya değindi bence” dedi Timur.

“ABD ve Çin birçok konuda rekabet ediyor gibi görünüyorlar ama Abyss konusunda maşallah çok iyi anlaşıyorlar. Dünyanın iki büyük süper gücünün desteklediği bir işletmeye kim rekabete aykırılıktan dolayı ceza kesebilir ki? Sinema salonlarının yüzde kaçında bağımsız filmler vizyona girebiliyor? Abyss’inyapımcı ve yönetmenlereyardımcı olduğu gerçeğini yadsımıyorum, ancak katkısı marjinal seviyede kalıyor. Bunu ilk fark eden ben değilim elbette. Bu haksız düzene başkaldırmak zor olduğu için herkes Abyss’in faziletlerine inanıyormuş gibi yapıyor.”

Doruhan sözlerimi yeşil gözlerini kısarak dinledikten sonra “Olayın bu yönünü hiç araştırmamıştım” dedi.

“Dağıtım işi kritik gerçekten” dedi Timur düşünceli bir sesle.

“Sinemacılar Abyss’e üye olarak sadece

sinema salonlarına değil Holoflix, Insperon ve Exaturk gibi dijital platformlara da erişiyorlar. Öyle olunca kimseden ses çıkmıyor.”

“Abyss’le aralarında hasılat payı anlaşmazlığı olduğu için Insperon ve Exaturküzerindendağıtımı ayarlayabilirim, Holoflix bir MagneticDreams girişimi olduğundan Abyss dışından film kabul etmiyor. Sinema salonları da Abyss’den şikayetçi aslında. Yapımcılar Birliği üzerinden inisiyatif olarak bir kısmını Abyss’den bağımsızlaştırabileceğimizi tahmin ediyorum” dedi Timur. Taarruz emri vermeye hazırlanan bir general gibi heyecanlıydı, ayağa kalkıp odada tur atmaya başladı.

“Tek bir filmi tuturmaya bakar iş. Piyasada duyulunca diğer yapımcılarda Abyss’den vazgeçecektir” dedim. Doruhan bizi şaşkın bakışlarla izliyordu.

“Bütçede kısıntı yapabiliyoruz, değil mi?” diye sordu Timur.

“Bütçede indirim hayal. Masrafını düşünerek bir sürü sahneden daha en başında vazgeçmiştim. Karakter sayısı da böyle bir film için minimum seviyede. Olsa olsa belki yüzde on kısıntı yapabiliriz” dedim.

“Abi, ben iki çocuk okutuyorum, bir risk alacaksak da ocağımıza incir ağacı dikilmesin, gözünü seveyim” dedi Timur.

“Filmin beğenileceğinden kuşku yok. Ama hasılat işini bilemem tabii. Hem bütçe esas olarak senin için.”

“O namussuz bütçede mutlaka boşluk vardır. Bana bütçeyi kısmak konusunda söz ver. İşe başlayalım. Dikkat edersen projenin ayrıntısını sormadım, anla yani sana ne kadar güvendiğimi.”

“Afaki konuşmak istemiyorum. Sen dağıtım tarafına bak istersen. Ben de senin ekiple nereden neyi kısabileceğimizi konuşayım. Aybaşında projeye start

vermeyi hedefleyelim.”

Timur dönüp koltuğuna oturmaya niyetlendi,ardından vazgeçip odada yeniden tur atmaya başladı, “Ocağımıza incir ağacı dikilecek Doruhan, ama ne yapalım, işimiz bu,film yapmadan duramıyoruz” dediheyecanlı bir sesle.

Timur’la yaptığımız görüşmenin üzerinden henüz bir saat bile geçmemişti ki cep telefonum çaldı. Arayan kişi kendisini Abyss Türkiye koordinatörü Berker Durusoy olarak tanıttı ve müsait olup olmadığını sordu.

-Müsaitim, buyrun.

-Sizinle son projeniz hakkında görüşmek istiyorum. Bugün yüz yüze görüşmemiz mümkün olur mu acaba?

-Şu aralar programım çok yoğun, önümüzdeki hafta görüşsek?

-Yarın MagneticDreams’in yıllık toplantılarına katılmak üzere Şangay’a uçacağım. Orada iki hafta kalacağım. Sizinle gitmeden önce görüşebileceğimi ummuştum, keşke bugün görüşmemizin bir yolu olsaydı.

- Öğleden sonra yapacağım görüşmelerden birini iptal edeyim madem.

- Çok teşekkür ederim, toplantı davetini hemen iletiyorum.

Öğlen yemeğini bir esnaf lokantasında yedikten sonra Berker Durusoy’la görüşmek üzere Abyss’in Çatalca’daki kampüsüne doğru yola çıktım. Hava pırl pırl olduğu için İstanbul’un üzeri dört pervaneli seyir balonlarıyla dolmuştu. Hava taksinin otomatik pilotu bir süre balonların arasında düşük hızda ilerledikten sonra yükselmeye karar verdi. Bence bu isabetli bir karar oldu, aksi takdirde görüşmeye geç kalacaktım.

MagneticDreams şirketinin genel merkezi ağaçlıklar içinde şirin bir yerd. Hava taksi yoğunluk nedeniyle hologram heykellerle çevrelenmiş hava

araçları pistinin üzerinde birkaç tur attı, inişsıramız gelince beni bırakmak üzere alçaldı.

Çınar ve ladin ağaçlarının arasındaki patikada ilerlerken sağ tarafta Abyss stüdyolarına ait binaları ve birkaç filmde kullanıldığını hatırladığım yapay gölü gördüm. Saçlarının arasında led ışıklı teller olan genç bir kız beni kapıda karşılayıp Berker Durusoy’un odasına çıkardı.

“Davetimi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim, Abyss’le çalışmaya sıcak bakmadığınızı biliyorum, buna rağmen buraya kadar gelmeniz büyük bir incelik” dedi Berker.

“Rica ederim, görüş alışverişi yapmaktan zarar gelmeyeceğini düşündüm.”

“Açık fikirli bir sanatçı olduğunuzu biliyorum, daveti biraz da bu yönünüze güvenerek yaptım. Bugüne kadar birlikte çalışma olanağı bulamasak da çalışmalarınızı hayranlıkla takip ettiğimi söylemeliyim.”

“Teşekkür ederim. Sizden böylesi bir davet alınca şaşırırdım doğrusu, bu türden görüşmelerin yapımcılarla yapıldığını sanıyordum.”

“Yapımcılığını doğrudan üstlendiğimiz projeler de var. Geçen yıl Abyss’in dünyadaki dört inovasyon merkezinden biri olduk. Bu başarıda Türk sinemasının sizin gibi duayenlerinin payının büyük olduğunu söylemem gerekir.”

“Fazla vaktinizi almak istemiyorum. Benimle neden görüşmek istemiştiniz?”

“İçeriği hakkında fazla bilgiye sahip olmasam da bir sonraki projenizde birlikte çalışmayı arzu ediyorum. Bütçe kısıtları olmadan, en yeni teknolojileri kullanarak bir film çekseydiniz ortaya nasıl bir eser çıkardı?”

“İşin özünün bütçe ya da teknoloji olduğunu düşünmüyorum. Yıllardır omuz omuza vererek çalıştığımız bir yapımcım var. Ortak dostumuz

Doruhan'ın size ondan söz ettiğini tahmin ediyorum.”

“Timur Bey’in yerinde olsam sizinle ayrılmayı asla istemezdim. Sizin dışınızdaki yönetmenlerle geçtiği filmlerin durumu ortada. Oysa siz başka bir yapımcıyla çalışmayı hiç denemediniz. Daha geniş bütçe imkanlarını ve yüksek bir ücreti hak ettiğinizi düşünüyorum. Projelerinizle ilgili geniş bir özgürlük alanına sahip olacağımızı da size kişisel olarak garanti ediyorum.”

“Benimle çalışmayı neden istiyorsunuz? Sizinle çalışan benim de şahsen beğendiğim çok sayıda yönetmen var.”

“Sanatta niteliğin nicelikten önemli olduğunu düşünüyorum. Bu topraklarda saygın festivallerde ödüller alan harika Türk filmleri çekildi, ancak dünya genelinde gişeleri sallayan, klasikleşmiş bir film yapamadık henüz.”

“Beni ikna etmek için gösterdiğiniz çabanın gururumu okşadığımı itiraf etmeliyim. Yine de bağımsız çalışmayı tercih ediyorum.”

“Kendimi açıklıkla ifade ettiğimi düşünüyorum. Daha fazla ısrar etmeyeceğim. Genel eğilime aykırı davranarak bence gereksiz bir risk alıyorsunuz. Buraya kadar geldiğiniz için teşekkür ederim, sizinle konuşmak benim için bir zevkti.”

“Benimle çalışmak istemenizin sadece filmlerimi beğenmenizle ilgili olduğundan emin misiniz? Olayın ticari bir yönü de olsa gerekir.”

“Motivasyonlarımızın kaynaklarını net olarak belirlemek güç tabii. Örneğin siz böylesi bir teklifi neden reddediyorsunuz? Belli ki Abyss film üretiminin standardı haline gelecek. Kazanamayacağınız bir mücadeleye giriştiğinizi düşünüyorum.”

“Bizi biz yapan şeyler belki de irrasyonel gibi görünen kararlardır.”

“Tabii bu kararların bazen tatsız sonuçları olabiliyor.”

“Artık onu yaşayarak göreceğiz.”

Yapılacak teklifi reddedeceğimi bildiğim halde görüşmeyi neden kabul etmişim? Bu sorunun yanıtını bilmiyordum ama görüşme sırasında yeni filmimin aslında neyle ilgili olduğu konusunda küçük çaplı bir aydınlanma yaşadığım kesindi. Dönüş yolunda, senaryonun içime sinmeyen kısımlarını nasıl revize edeceğimi düşünmeye ve değişikliklerin ana hatlarını cep bilgisayarına yazmaya başladım.

Toplantıda kararlaştırdığımız üzere filmin gösterimi için Holoflix, Exaturk ve Insperon dijital platformlarıyla görüştük. Holoflix yöneticileri sadece Abyss platformunda üretilen yerli filmleri kabul ettiklerini ifade ederek bizi reddettiler. Exaturk onlara muhtaç olduğumuz varsayımıyla öyle düşük bir fiyat teklifi verdi ki hiç düşünmeden reddettik. Arzu ettiğimiz sonucu elde edemediğimiz tek dijital platform Insperon oldu. Kültür Bakanlığı'na yaptığımız başvuru da umduğumuzdan kısa sürede sonuçlanınca Kum, Kül ve Karanfil'in çekimlerine planladığımız tarihte başlayabildik.

Filmin çekimleri sırasında önceki hiçbir filmimde olmadığı kadar tedirgindim. Kaygılı ruh halimi set ekibine ve oyunculara da fazlasıyla yansıtmış olacağım ki Timur bir akşam beni kenara çekip uyararak zorunda kaldı. Timur her zamanki gibi haklıydı, oğlum İlke'nin de defalarca ifade ettiği gibi sanatım söz konusu olduğunda gözüm hiçbir şeyi görmüyordu. Ertesi gün istemeden kalbini kırdığım robot kamera operatörlerinden, ses mühendisinden, ışık ekibinden ve oyuncularından özür diledim. Ekipçe yaşadığımız duygusal rahatlama filmin çocuk kahramanının annesine kavuştuğu sahneye denk geldi. Bilinçaltılarımızın bir oyunu muydu, yoksa tümüyle bir tesadüf müydü bilmiyorum ama ruh hallerimizdeki değişim, çocuğun annesine kavuştuğu sahneye yansiyarak filmin inandırıcılığına ciddi katkı sağladı.

Kum, Kül ve Karanfil ülke genelinde sinemaların sadece beşte birinde vizyona girebildi ve beklediğimizin epeyce altında ilgi gördü. İlk gişe sonuçları elimize ulaştığında Timur neredeyse ağlayacaktı. İki çocuk okuttuğunu papağan gibi tekrarlayıp duruyor, sinemayı bırakacağına dair yeminler ediyordu. Çektiğimiz filmin dünya çapında bir klasik olacağını söyledim, ama bana inanmadı. Ben de tam emin değildim aslında. Kâh filmin o güne dek yönettiklerimin en iyisi olduğunu düşünüyorum, kâh değerinden kuşku duyuyordum. Filmi izleyen sinemacı dostlarımdan gelen tepkiler karışık; filme âşık olduklarını söyleyenler de vardı, soğuk ve sıkıcı bulduklarını belirtenler de.

Filmin vizyona girmesinden bir hafta sonra Altyazı sinema dergisinin Pazar ekinde İhsan Müfit Aktaş'ın film hakkındaki eleştiri yazısı yayınlandı. İhsan kısa süren başarısız yönetmenlik kariyerinin ardından sinema eleştirmenliğine adım atmış ve beğenmediği filmleri yerden yere vurmasıyla tanınmıştı. İhsan'ın acımasız eleştirilerinden geçmişte çokça payımı aldığım halde, sektördeki birçok arkadaşın aksine, yazdıklarında art niyet aramıyor ve görüşlerine saygı duyuyordum. Yazıyı salonumun duvarına yansıtıp büyük bir merakla okumaya başladım.

İçimizdeki Çocuk

Yaşlanıyorum dostlarım. Artık ne yediğim yemekten tat alabiliyorum ne içtiğim şaraptan. İnsan yaş aldıkça yeni şeylerle karşılaşma, şaşırma olasılığı iyiden iyiye azalıyor. Teknolojik oyuncaklar da ilgimi çekmiyor, Shakespeare'in Hamlet oyununun tiyatrolarda bininci kez oynanması da. Şu hayatta beni hakkı verilerek çekilmiş filmlerden başka hiçbir şey avutmuyor. Ne mutlu ki sinemayı iş edinmişim ve ne yazık ki artık sinemadan da sıkılmaya başladım.

Senin dertlerinden bize ne, bunları neden anlatıyorsun, diyebilirsiniz. Hatta bu uzun girizgaha

yaş aldıkça çocuklaşmaya başlayan bir sinema eleştirmenin kaprisi gözüyle bakabilirsiniz. Ben de o zaman yazdıklarımın dün akşam sinemada seyrettiğim Kum, Kül ve Karanfil filmi hakkındaki yorumlarıma girizgâh niteliğinde olduğunu söylerim.

Yapay zekalı danışmanlar yüzünden bütün filmlerin birbirlerine benzediği bir dönemde, Tunç Sezer'in son filmi Kum, Kül ve Karanfil'in bana ilaç gibi geldiğini peşinen söylemeliyim. Filmi izlerken sinema sanatını neden sevdiğimi hatırladım ve salondan yüzümde mutlu bir tebessümle çıktım. Film daha önce seyrettiğim diğer büyük yapıtlar gibi gün boyunca zihnimde yankılanmayı sürdürdü.

Kum, Kül ve Karanfil'in oldukça basit bir hikâyesi var. Samet'in annesinin tedavi için babasını Ankara'ya götürmesi gerekmektedir. Ailesi onu hastane köşelerinde zaman geçirmesini önlemek için teyzesine bırakır. Teyzesi ve eniştesinin oturduğu ev hafif bir eğimle kumsala kadar inen ormanlık bir alanın hemen kıyısındadır. Şehirde doğup büyümüş olan Samet başlangıçta çevresine ilgi göstermez, zamanını sanal gerçeklik gözlüğüyle oyun oynayarak ve holografik filmler seyrederek geçirir. Eniştesiyle birlikte yaptıkları küçük gezi sonrasında Samet yavaş yavaş doğanın cazibesine kapılmaya başlar. Bir yandan annesinin yanında olmayışının burukluğunu yaşarken, bir yandan da günlerini ormanda ve kumsalda çevresini tanımaya çalışarak geçirir.

Ağır tempolu, 'sanatsal' olması için zorlanmış filmlerden hoşlanmıyorum. Bu türden yapıtlar hakkındaki görüşlerimi ifade etmekten kaçınmadığım için bir aralar sinema dünyasının personanongrata'sı olmuştum. Oysa Tunç Sezer'in yoğun diyalog ve aksiyon içermeyen bu mütevazı filmini sevdim.

Tunç Sezer sinemanın tuzu biberi sayabileceğimiz doğal sesler, kokular ve görsel efektleri tam da kararında kullanmış. Bu ölçülü tavrın filmin

İçerdiği nefis manzaralar için de geçerli olduğunu söyleyebilirim.

Film boyunca Samet'le birlikte güneş ışığına bakarken oluşan ışık demetlerini, yaprakların yere inen kıpırtılı gölgelerini, çaluların rüzgârda titreşmesini, ufukta oluşan salkım salkım bulutları, deniz suyunun patlayan köpüklerini, akşamüstü durulan denizi, güneş batarken uzayan gölgeleri, dalgaların kumda bıraktıkları izleri seyrederken hiç sıkılmadım. Ayrıca, guruldayan güvercinleri, ormanın gümbürtüsünü, denizin iç çekişini, çakıl taşlarının hışırtısını dinlerken içimin huzurla dolduğunu itiraf etmeliyim.

Filmi izlerken ben de Samet gibi kumsaldaki ateşten saçılan kıvılcıklar, deniz minarelerinin kıvrımları ve renkli çakıl taşları nedeniyle büyük bir coşkuya kapıldım. Samet'le birlikte ıslak toprağın, biçilmiş otların, fırından yeni çıkmış taze ekmeğin, bahçedeki fesleğenlerin ve mor sümbüllerin kokusunu ciğerlerime çektim.

Samet'in artırılmış gerçeklik gözlüğüyle denizin üzerine yansıttığı yunuslar, ağaç dallarına kondurduğu kuşlar ve kumdan kalesinin içine yerleştirdiği askerler de filme dair hoşuma giden yan öğelerdi.

Filmin yavan diyalogları, görsel kalitesiyle bağdaşmayan müzikleri ve devamlılık problemleri de elbette gözümde kaçmadı. Belirttiğim kusurlarına rağmen Kum, Kül ve Karanfil'e derin duyarlılığı, zarif kurgusu ve beni yeniden çocukluğuma götürmesi nedeniyle tam not verdim.

İçinizdeki çocuğa iyi davranın dostlarım. Sağlıcakla kalın.

İhsan Müfit Aktaş'ın filmim hakkında yazdıkları koltuklarımın kabarmasına yol açmıştı, yazının bağlantısını Whatsapp üzerinden Timur'a gönderdim. Sinemayla uğraşmaya başladığım günden beri ilk kez iyi bir iş çıkardığımı düşünüyorum ve kendimle

gurur duyuyordum.

Film hakkında yazılmış başka bir eleştiri olup olmadığını araştırırken telefonum çaldı, arayan Selin'di.

-İhsan'ın seni sevesi gelmiş bu sefer.

-Evet, ben de az önce okudum, bir övgüler, bir övgüler.

-Demek ki çok da ilgisiz bir baba değilmişsin.

-Anlayamadım. Nasıl yani?

-İlke'yle görüştüm evvelsi gün, babam yeni filminde beni anlatmış dedi. Bunu söylerkengörsen nasıl da mutluydu, gözleri parlıyordu.

-Oğlumla bakıyorum benden fazla görüşüyorsunuz.

-Bence sen de görüşmelisin, dört dörtlük bir insan.

-Seninle de daha sık görüşsek aslında. Gerçi millet ilişkimize bir anlam veremiyor ama olsun.

-Çok zorlasan ilişkimizden bir film çıkarırsın sen. Aralarında cinsel çekim yok ama iyi arkadaşlar. Ama acaba var mı bir şeyler? Sahneler gözümde canlanmaya başladı hemen. Üzülüp süzölmeler, darılıp barışmalar, filan.

-Yarın ne yapıyorsun?

-Çekimlerim var, ama Pazartesi'den sonra müsait hale gelirim.

-İyi madem, konuşuruz o zaman.

-Senin adına çok sevindim, görüşmek üzere.

Sesinin tonundan sözlerinde samimi olduğunu anlaşıyordu. Görüştüğüm fazla insan yoktu ancak dostlarımdan yana kendimi şanslı sayıyordum.

İki gün sonra Emirgan'daki Çınaraltı çay bahçesinde Timur'la buluştuk. Hasır iskemlelerden birinde oturmuş onu beklerken gişe hasılatının şokunu üzerinden atmış olduğunu umuyordum. İlk izlenimim moralinin çok da bozuk olmadığı yönündeydi. Çay bahçesinin mobil uygulaması üzerinden siparişlerimizi

verdim, tepsi biçimindeki mini kuadkopter çay ve tostlarımızı getirdi.

“Nasılsın dostum, ilk şoku atlatabildin mi?”

“Atlasmayıp ne yapacaksın abi, işimiz bu bizim.”

“Sana ulaşan tepkiler nasıl?”

“Sanatın dibini kazımışız, hasılatı sorarsan nanay. Dünya genelinde yirmiye aşkın film festivaline başvuru yaptım. Akmasa da damlar diye düşünüyorum. Ayrıca ödül kazanma şansımız da var tabii. Öürsem kılıcım elimde öürüm, umutsuzluğa yer yok.”

“Aile bütçesi ne alemde? Çocukların okul parası filan.”

“Şimdilik idare ediyorum. Insperon’dan iş teklifi aldım. Yapım danışmanlığı. Galiba kabul edeceğim.”

“Bağımsız yapımcılık defteri kapandı mı yani?”

“Bir iki sene ara verdim diyelim.”

“Al benden de o kadar. Zamanı geldiğinde senden başkasıyla çalışmam ama. Bilgin olsun.”

“Filmimizin yurtdışı hasılatının nasıl gelişeceğine bağlı. Olsa dükkân senin.”

“İlke’yle görüştüm dün. Kum, Kül ve Karanfil’de onun çocukluğunu anlattığımı düşünüyor. Memnun olmuş.”

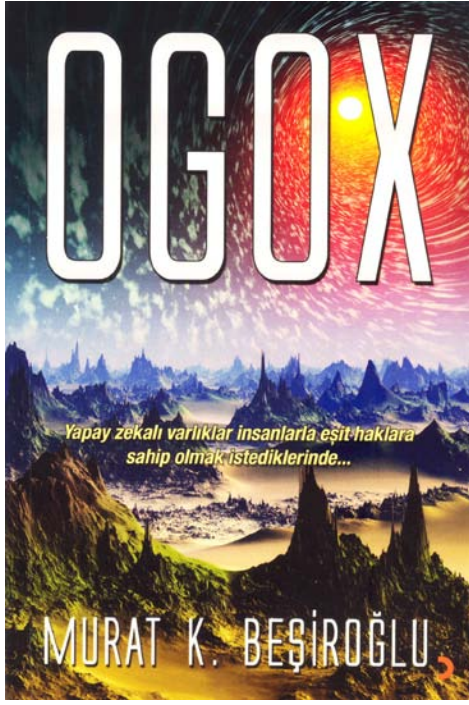
“İşin aslı öyle değil mi?”

“Onunkiyle benimkini bir araya getirerek anlatmıştım. Demek ki deneyimler benziyor.”

“Aranızdaki buzlar eriyor yani, çok sevindim be abi.”

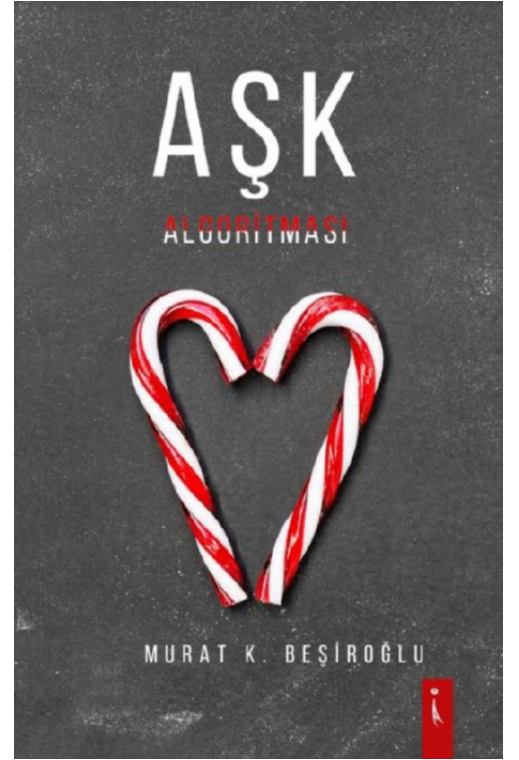
“Çalışmaya başlayınca işe dair zorunlulukları kavramış galiba. Ben de babamı çocuğum olduğunda anlamıştım.”

“Sen onu bekleme abi. İki günlük dünya sonuçta, yarına çıkacağımız belli değil.”

Ogox / 2016 - Murat K. Beşiroğlu

Aşk Algoritması / 2018 - Murat K. Beşiroğlu

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2018 - Onsekiz / Kısa Öykü

Ayın Kitap İncelemesi
İsmail Şahin

Distopik Öyküler

Hawking'in Düşleri

Özge Arıkal Gönül

Baskı Yılı/Yeri: 2018 / İstanbul

Sayfa Sayısı: 159

Yayınevi: Kanes Yayınları

*Yerli bilimkurgu kitaplarını
tanıtmaya devam ediyoruz.*

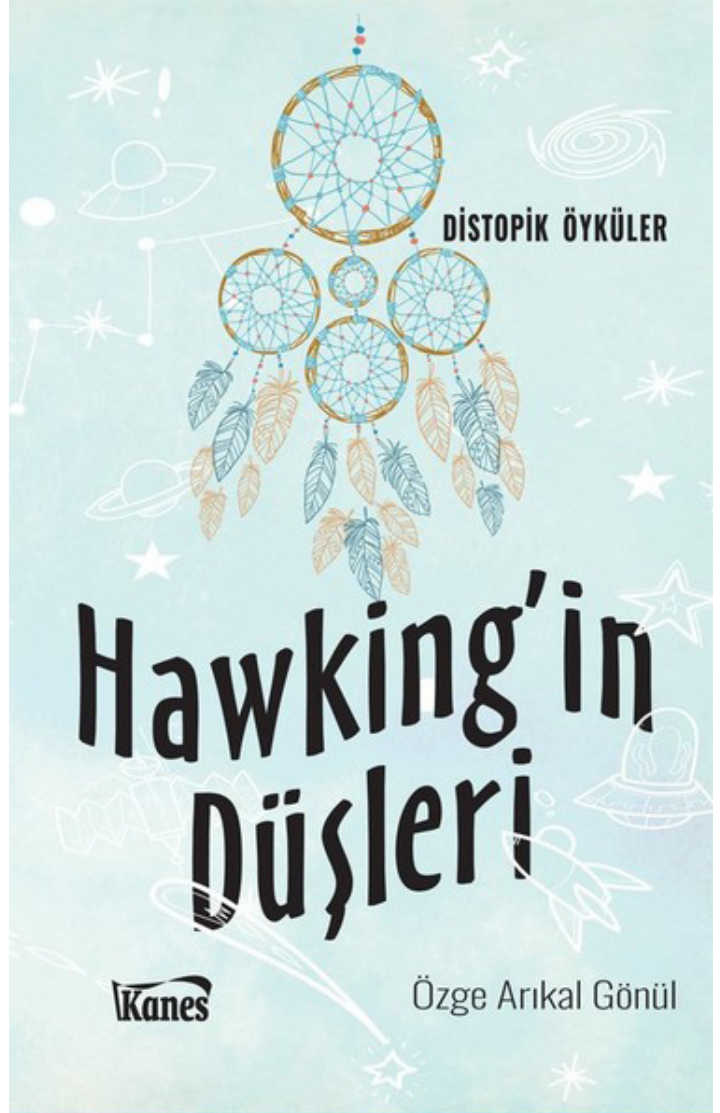
Bu sayımızın konuğu olan kitap,

Özge Arıkal Gönül'ün

Distopik Öyküler

***Hawking'in
Düşleri***

isimli kitabı.

Kitap, distopik öyküler olarak belirtilen üç adet uzun öyküden oluşuyor. Bu üç öyküden kısaca bahsedelim.

1- Pragma :

Bütün ülkelerin desteklediği bir proje ile herkese kısaca “Pragma” denilen cihazlardan verilmiştir. Projenin amacı, zenginlerle fakirler arasındaki uçurumu daraltmak, zenginlerin daha kolay bağış, yardım yapabilmesini sağlamak, fakirlerin ise bu yardımlara daha kolay ulaşmalarını sağlamaktır.

Öykü, Feride isimli bir kadının yaşadıklarıyla başlıyor. Bir yandan elindeki pragma cihazıyla en yakınındaki yemek bırakılan noktaya gitmeye çalışırken, diğer yandan aklındaki düşüncelerine tanık oluyoruz.

Sonradan isim değiştirerek Can ismini alan çok zengin birisini ve çocukluğu açlıkla ve soğuklarla sokaklarda geçmiş Ali isimli yardımcısının anlatıldığı bölümü okuyoruz.

Birçok kişiden farklı bir dünya görüşüne sahip İdil isimli bir genç kız babasıyla yaptığı bir tartışma sonucu evden ayrılır. İşinden istifa eder ve kendine ait ufak evini satar. Artık özgürdür. Pragmasıyla yiyecek aramaya çıkar. Gece bir bebek ağlaması işitir. Boş bir arazide terkedilmiş bir bebek bulur. Ancak bakamayacağı için pragma cihazından “sahiplenilmeyi bekleyen bir bebek” şeklinde ilan verir.

82 yaşında Muazzez isimli bir kadın vardır. Üç çocuğu ve beş torunu vardır ama nedense hiçbiri gelmemiştir. Oldukça varlıklıdır. Komşuluk ilişkileri güçlü ve saygı duyulan birisidir. Ancak gerçekler çok farklıdır.

Öykünün sonlarına doğru “Pragma” projesinin perde arkasını öğreniyoruz.

2- Tardigradya :

İnsanlar artık çok daha uzun bir yaşam sürmektedir. Sisi adındaki bir kadın, 150 sene önce henüz 6 yaşındayken yaşadıklarını hatırlar. “Metallerin Arasında Kaybolanlar” isimli bir dükkâna girer, “ihtiyar” adını verdiği yaşlı dükkân sahibi ile sohbet eder. İhtiyar,

Sisi’ye tardigradın ne olduğunu ve insanların nasıl Tardigradlara dönüştüğünü anlatır. Sisi, kocasının kendisine seslenmesiyle daldığı hatıralardan çıkar. “Anı Merkezi” ne gider ve görevliye 2520 yılında, Esil ve Qsta isimli kişilerin anılarını yaşamak istediğini söyler. ADA isimli cihazı kafasına geçirir ve seçtiği anıyı izler. Anı Merkezi’nden ayrıldıktan sonra yürümeye başlar. Gözü bir tabelaya ilişir. Tabelada “Metallerin Arasında Kaybolanlar” yazmaktadır. Dükkâna girer. İhtiyar, kendisine “Hoş geldin ufaklık” der. İhtiyar konuşmaya başlar, Esil ve Qsta’nın kim olduğundan bahseder. İhtiyar her şeyi anlatır.

3- Ucube :

HosePitty henüz on yaşında bir çocuktur ve herkes gibi doğuştan vücudunda deformasyonlar bulunmaktadır.. Okulda sürekli kendisiyle uğraşan, rahatsız eden bir kız ve bir de erkek çocuk vardır. Hose aslında kızdan hoşlanmaktadır. Yine kendisiyle uğraştıkları bir gün Hose ile kız arasında kısa bir konuşma geçer. Kız, Hose’ye ucube der ve Deneme Ülkesi’ne gitmesini söyler. Oysa Hose’nin Deneme Ülkesi’nden haberi yoktur. Sinirli bir şekilde eve gelir ve babasına sorar. Babası çok kızar. Hiçbir çocuğun 17 yaşına gelene kadar Deneme Ülkesi’ni bilmemesi gerekmektedir. Yasalar gereği, babası Hose’nin, Deneme Ülkesi’ni öğrendiğini yetkililere bildirmesi ve Karar Toplantıları’na katılmaları gerekmektedir. Hose, uzun yıllar toplantılara katılır ve sonunda Deneme Ülkesi’ni tercih eder. Ancak Deneme Ülkesi’nin kesin kuralları vardır. Kendisine yeni bir isim verilir. Deneme Ülkesi’nde ameliyatlarda sonunda normal bir insan haline gelmiştir ve bir eşi vardır. Ayrıca bir arkadaş edinmiştir. Bir gün arkadaşıyla içki içer ve arkadaşları bazı şeylerden bahseder. Hose çalıştığı kuruma giderekizli kayıtlara bakar. Eşinin ve arkadaşının kimler olduğunu öğrenir. Kuralları çiğnemiştir bir kere. Cezası ise Deneme Ülkesi’nden sürgündür. Yıllar sonra eskiden yaşadığı yere döner ve babasının evine gider.

...

Öyküler oldukça güzel. Kitapta bazı sayfalarda Stephen Hawking’den alıntılar olması ve öykülerde Hawking’e atıflar yapılması güzel bir ayrıntı.

Başka bir kitapta görüşmek üzere.

7. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması - Post Apokaliptik

Murat Yıldırım

Melezler

Yıllar sonra kavuduğum beyaz karların arasında sırtımı bir kayaya dayamış ölümü düşünüyorum. Hayatın değişmeyen gerçeğini. Kendi ölümümü, insanlığın ölümünü, gezegenin ölümünü. Hepimizin sonu ne kadar da benziyor. Ben insanlık olarak yaptığımız hataların salgın, kıtlık, veya küresel ısınma olarak bize geri döneceğini ve dünyanın sonunu getireceğine inanırdım. Yanıldım. Biz dünyanın sonunu getirmediğimiz, dünya bizim sonumuzu getirdi.

İlk önce manyetik kutbun kayması; sonra yüzyıllarca önce sönmüş volkanların birer birer patlamaya başlaması. Hepsi birer uyarıymış, göremedik. Yerküre ilk önce bir ateş topuna döndü. Tüm volkanlar ve süper volkanlar aynı anda harekete geçti. İnsanların çoğu o zaman öldü zaten. Kalanların çoğu ise toz ve kül yüzünden neredeyse maskesiz

solunamaz hale gelmiş atmosfere dayanamadı. Ben şanslıydım. Yarım paranoyak babam zaten yıllardır kıyameti bekliyordu. Kıyamet sonrasında hayatta kalmak için hazırlanıyordu. Tabi beni de hazırlıyordu. O, bazen illuminatinin bazense Oyuk Dünya'dan çıkacak reptilyanları insanlığın çoğunu yok edeceğini iddia ediyordu. Ama en favori teorisi ve benim de en çok inanmak istediğim, dünyanın asıl sahibi olan uzaylıların bok ettiğimiz dünyayı sıfırlayacakları teorisiydi. Ama o zamanlar ölümün bu kadar korkunç olduğunu bilmiyordum.

Gerçek anlamda bir kıyametten kurtulan babamın dört metre kare bir banyoda sabuna basıp kafasını kırarak ölmesinin ironisine o da benim kadar gülüyor mudur? Onun, benim histerik kahkaha ve hiçkırılmalarıma katılacağını pek sanmıyorum. Ama

sabunu yerleştiren illuminati ajanı bir reptilyan ise, o zaman kim bilir?

Hepimizin sonu gelecek. Benimkisi sadece bir kaç saat ötede. Sol kolumun acısı hafifledi ama karnımdaki yara boydan boya yanıyor. Sıcaklığın ellerimden ve ayaklarımdan yavaş yavaş çekildiğini hissedebiliyorum. Güneş battığında benim de sonum gelmiş olacak.

Kahrolası melez itler. Yaralarımın sebebi onlar. Kıyamet sonrası dünyanın yeni efendileri.

Volkanik kıyamet koştığında insanlar kayıplarının acısından ve şaşkınlıktan bir süre kendine gelemedi. Sonra sağ kalanlar tüm altyapı ve üstyapının tahrip olduğunu anladığında bir yağma yarısı başladı. Ufak çeteler sürekli yağmalıyor ve stok yapıyorlardı. Bu yağma yeryüzününün yaşanabilir köşelerinde bir kaç yıl sürdü.

Kıyametten beş yıl sonra yiyecek en değerli şey haline gelmişti. Bu süre içinde evinde hayvan besleyen insanların eninde sonunda vermesi gereken bir karar vardı. Kendini bile besleyemezken evcil hayvanlarını ne yapacaklardı? Bir kısım insan kedisini veya köpeğini kesip yemeye, diğerleri de hayvanları bu kaderden kurtarmak için doğaya bırakmaya başladı. Sokaklardaki aç insanlar, onlarla sokakları paylaşan bu hayvanları avlamaya başladı. Böylece insan, evcil hayvanlarla ve özellikle de köpeklerle yaptığı binlerce yıl süren anlaşmaya tam anlamıyla ihanet etmiş oluyordu.

Kendi başına avlanmayı insanları korumak, iz sürmek, kızak çekmek, bekçilik yapmak ama en başta dostluk için bırakan köpek doğaya geri dönmek zorundaydı. Bizim zevkimize göre hibritleştirdiğimiz, gözümüze hoş görünsün diye hayatı boyunca acı çeken türler haline getirdiğimiz köpekler, onları vahşi

yaşamda hayatta kalmasını sağlayacak yeteneklerinin çoğunu kaybettiği bin yılların sonunda yalnız kalmıştı. İş bununla kalmamıştı. Hayatta kalmak için eski efendisini yenmek zorundaydı. Bence de bu yüzden insanlara saldıran kurtların ve vahşi köpeklerin en gözü karaları, kan kokusuyla en fazla deliye dönenleri hepsi eski evcil köpekler ya da onların yavrularıydı.

Ancak böylesine gözü kara ve deli olanlar kurt sürülerine katılmış, diğer köpekler ise bu sürülere yem olmuştu. Ama kurt-köpek melezleri hepsinden daha fenaydı. Genelde melez itler, kurttan küçük ama çakaldan iriydi. Ama hepsinden daha akıllı, kurnaz ve acımasızdılar. Ne ateşten ne insandan ve bizim aksimize ne de ölümden korkuyorlardı.

Melez it sürülerinin, kurt sürülerinden en büyük farkı eskisinden çok daha kalabalık olmalarıydı. Duvarlarımız ne kadar yüksek, silahımız ne kadar çok, hazırlığımız ne kadar fazla da olsa eninde sonunda bitmez tükenmez o kalabalık sürü galip geliyor ve önüne çıkan her şeyi tüketiyordu. İnsan olan her yere, barınaklara, köylere, kasabalara saldırıyorlar ve her seferinde geriye ne canlı ne cansız hiçbir şey kalmıyordu. Cesetlerin iliğini bile sömürüyor, kemiklerini de tükürüyorlardı.

Bu gözleri kararmış melez itler, adeta boşa giden binlerce yıllık sadakatin bedelini istiyor ve onlara ettiğimiz ihanetin intikamını alıyorlardı.

Bu arada hava kirliliğinden ötürü yağın kar artık beyaz değil. Özellikle de alçalarda. Kül rengi gibi ama bana hep kan rengiymiş gibi geliyor. Kuruyup solmuş kan rengi koyu kahverengi ile pas rengi arası. Binlerce yıl sömürdüğümüz Dünya, yine de bizim tür olarak gidişimize ağlıyor. Kanlı gözyaşı döküyor. Bence bu renk insanlara ve insanlığın sonuna çok yaklaşıyor.

İnsanlık ölüyor ama dünya tekrar doğuyor. Uzun süreli olmasa da artık maskesiz hava solunabiliyor. Hele şu an bulunduğum gibi bir zirvede maske hiç gerekmiyor. Ben de buraya bu yüzden geldim zaten. Fil mezarlığına ölmek için giden bir fil gibi, bir yırtıcının midesine inmeden rahatça ölmek için. Maskesiz, rahat nefes alarak ölmek için.

En son insan grubuna aylar sonra iki hafta önce rastladım. Büyük bir melez it sürüsünden kaçıyorlardı. Aralarında yaşlı, çocuk ve yaralıları vardı. On gün kadar sürüyü oyaladık. Ama üç gün önce grubun etrafını sardılar. Savaşık, saatlerce savaşık. Ben ve iki kişi dışında herkes öldü. İtler sadece bizi öldürmek yerine ölenlerin, insanların ve melezlerin, cesetlerini kemirmekle meşgul oldukları için kaçabildik. O gün yuvarlandım ve kolumu kırdım. İki gün öncede küçük bir grup it bize saldırdığında yanımdaki son iki arkadaşım da öldü. Ben ise nasıl sağ kaldığımı bilmiyorum. Kendimden geçtiğimde karnımdan yaralanmış, kan kaybediyordum. Sanıyorum yaram donduğu için kan kaybından ölmedim. Ama itler beni niçin yemedi hiç bir fikrim yok.

Şimdi ise yakınımızdaki dağın zirvesindeyim. Bir yandan keşke hep burada yaşasaydım diyorum. Ama dağlardan korkuyorduk. Her ateş başında anlatılan, dağlar hakkında korkunç söylenceler vardı. Birinin tanıdığıının arkadaşları dağa çıkmaya çalışmış hepsi kaybolmuş. Bir daha onları ne gören ne de duyan olmuş. Bence hepsi zırvalık. Ama ben de şimdiye kadar şansımı hiç denememiştim.

Melezlerin sesimi o? Neyse ki uzakta. Daha kolay bir av bulmuşlardır, umarım.

Güneş batıyor ve ben hazırım. Artık ölebilirim.

İleride parlak bir ışık mı var?

Işık yaklaşıyor ve güçleniyor. Ama ben gözlerimi açık tutamıyorum artık. Bu ölmeden önce görülen beyaz ışık mı? Ben onun da bir zırvalık olduğuna inanırdım.

Son bir çabayla gözlerimi açıyorum. Işık beni sarmalamış. Işığın içinde belli belirsiz karartılar var. Melekler de zırvalık sanıyordum.

Ama meleklerin haberleşmek için telsiz kullandıklarından haberim yoktu.

kitapla muhabbet

 /kitaplamuhabbet

Deneme - Bölüm 3

Bülent Özden

KÜTLEÇEKİMİN OLUŞUMU HAKKINDA ZIT ÖZELLİKLİ İKİ ENERJİNİN ETKİLEŞİMİ NETİCESİNDE MÜMKÜN GÖRÜLEN ÇÖZÜM

*Yazarımız **Bülent Özden** 1956 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. Yüksek öğrenimini Hamburg üniversitesinde ekonomi ve politika alanında gördü. Yaklaşık elli yıldır bilimkurgu, kozmoloji ve dolayısıyla da fizikle amatör olarak ilgileniyor.*

Son on yıldır kuzey Ege sahilinde bir köyde yaşamını sürdüren yazarımız roman ve fizik makaleleri üzerine çalışmalarına devam etmektedir.

***Sonsuz Gençlik Tröstü, Kozmik Tayyare, Maaş** adlı yayınlanmış romanları, ayrıca kozmoloji ve fizik üzerine yazdığı birçok deneme ve makalesi mevcuttur. Bu ufuk açıcı düşünceleri biz de YBKY dergide sizlere sunmayı istedik.*

Bu sayıda kendisinin kütleçekim olgusu üzerine yazdığı makalenin birinci bölümünü yayınlıyoruz.

İçerik

- 1 - Bilgi
- 2 - Alan ve maddenin oluşumu
- 3 - İlkel Evren
- 4 - Homojen Evren
- 5 - Parçacık Evreni
- 6 - Çekirdek evreni
- 7 - Atom ve Gözlemci
- 8 - Çekirdek güneşleri
- 9 - Füzyon ve Elementler
- 10 - İplikçik Anaforları, Elektromanyetik, Zayıf ve Kuvvetli Nükleer kuvvetler, ışığın yol alış biçimi
- 11 - Gök cisimleri
- 12 - Atomlardan mamul yaşayan Gök cisimleri
- 13 - Dünya ve Hayat
- 14 - Galaksiler ve Karadelikler
- 15 - Isı
- 16 - Radyoaktivite ve Nükleer patlama
- 17 - Yörüngeler ve Rotalar

HAYATIN TOHURLARI MADDENİN İÇİNDEKİ BİLGİDE SAKLIDIR

0 ve 1 olarak sembolleştirdiğim iki temel enerjinin sayısız seçeneklerde etkileşirken aynı madde gibi meydana getirdiği bir üründür. Bunu şöyle de ifade edebiliriz “ iki temel enerjinin oluşturduğu alanın homojenliğini yitirmesi sonucu madde gibi ortaya çıkan yan ürünlerden biridir.” . Varlığı tamamen ivmeli şişme ve homojen olmayan evrene bağlıdır.

GALAKSİLER ve KARADELİKLER

Galaksiler daha önce ifade ettiğim gibi 2. nesil çekirdeklerdir ve şişme neticesinde bugünkü boyutlarına erişmişlerdir. İç alanları galaksilerarası alandan yoğundur ve onu bükür. Madde adını verdiğimiz sıkışmış alanın oluştuğu ve karadelikler vasıtası ile sürekli yenileyerek bir düzen içinde tuttuğu, içten dışa kaynarak genişleyen evrenin iç düzeninin ve iskeletinin tutunma noktalarıdır. Galaksi içi Alan karadelikten başlayarak içinde bulunan gökcisimleri tarafından bükülür. Karadelik en yoğun kütleyle hacim birim başına en hızlı şişendir. Aynı anda da döndüğünden aynı güneş ve dünyada olduğu gibi, kendisine en yakın alanı ve gökcisimlerini dönüş hızına en yakın uzaklaştıkça azalan bir hızda dönmeye zorlar. Galaksi içindeki gökcisimleri de karadelik kadar olmasa da alanı bükmektedir ve aynı anda alan da şiştiği için aralarında bir dolgu malzemesi işlevi görmekte ve karadelğin dönüş hareketini galaksi içinde bulunan gökcisimlerine taşımaktadır. Karadelik ve manyetik alan üreten diğer gökcisimleri, aynı çekirdekte olduğu gibi silindirik halka biçimli galaksi çevresini kuşatan iplikçik anaforlarından mamul, çekirdek çevresinde güçlü nükleer diye adlandırdığımız katmana benzer güçlü bir manyetik alan üretirler. Bu manyetik alan evren çapındaki manyetik alanla bağlantılıdır aynı

zamanda yeni parçacıkların oluşmasına vesiledir.

Spiral galaksiler olgulaşmış galaksi modelleridir ve bünyelerindeki atomları ortalarındaki karadelik vasıtası ile sürekli yenilerler. Bunun bir anlamı da evrendeki hidrojen miktarının sabit olmadığı güneşlerde yanıp diğer elementlere dönüştükçe, güneşlerin ve diğer gökcisimlerinin karadelik tarafından yutulup ezildikten ve galaksi içine dışkılandıktan sonra galaksi çeperlerinde yeni hidrojen atomları oluşturmak üzere dış çeperele itildiğidir.

Karadelğin oluşumundan başlayarak bunu nasıl gerçekleştirdiğine bakalım şimdi de.

Evrenin herhangi bir noktasında alanın homojenliğini yitirmesi neticesinde kümeleşerek maddeye dönüşebileceğinden daha önce bahsetmiştik. Sırası ile Parçacık, çekirdek, ve çekirdek güneşi ortaya çıkıp çekirdek güneşi kütlelerinin süpernova adayı dev hidrojen topuna dönüşmesinden sonra füzyon ve elementler imalatı başlar. Maddenin oluştuğu alanın merkezinde şişme nedeniyle tıpkı parçacık oluşumundaki sürçte olduğu gibi kümeleşme başlar. Yani önce dev güneşler şeklinde kümeleşen alan daha sonra ortaya çıkan yoğun kümelerin çevrelerindeki alanı itmesi neticesinde kümeleşmeye devam eder. Maddenin oluştuğu alanın (galaksi içi alan) merkezinde sıkışma başlar ve oluşan kümeler (Güneşler) birbirine yapışarak dev bir kütle meydana getirir. Yeni oluşan dev Kütleinin merkezindeki basınç büyüklüğüyle orantılı olarak o kadar yüksektir ki atomların direnci kırılır ve çökerek bileşenleri olan iplikçik anaforları, alandan sonra ikinci az yoğun anaforlar olan ısı ve alan anaforlarına dönüşür ve kütleinin merkezinden hafiflikleri nedeniyle itilip dışlanırlar. Karadelğin ve galaksi iç alanındaki dönüş hareketinin devamlılığını sağlayan itiş gücü de bu sayede meydana gelir.

Atomların ezilip dağılması ile serbest kalan

alan anaförleri genellikle ısı diye adlandırılacak ölçüde sıkışmış anaförlerdir. Karadelikten itildikleri andan itibaren galaksi iç alanının şişman silindirik halka biçimli gövdesinin dış çeperlerine savrulurlar. Galaksi içindeki güneşlerin ve hareketli gök cisimlerinin üretilen galaksi dışına ittiği ısıya da katılımıyla minik anaför kümeleri olarak birbirlerine yapışıp parçacık oluşturmaya ve şişen galaksi alanında yoğunlukları nedeni ile önceleri pozisyonlarını muhafaza etmeye, yani şişen galaksi iç alanının yanlarından akıp gitmesine ki bu da yoğunlukları arttıkça galaksi merkezi istikametine doğru yol aldıkları izlenimini verir, sonra kümeleşmeye devam ederek çekirdekler oluşturmaya, bu çekirdeklere bağlanmaya ve hidrojen atomları meydana getirmeye başlarlar. Sonrasında kümeleşen hidrojen atomları dev güneşler halinde birleşirler. Bu defa alanın spiral galaksi haline gelmeden herhangi bir noktada oluşturduğu madde kümesinden farklı olarak, işleyen bir spiral galaksi sisteminde, sadece çekirdekten meydana gelip dev hidrojen topuna dönüşmezler. Direk olarak galaksi iç ısısının önce hidrojen atomlarına, sonra da güneşlere kümeleşmesinden meydana gelirler.

Böylece güneşlere yakıt devamlılığı sağlanmış devirdaim tamamlanmış olur.

ISI

Isıyı beşinci kuvvet olarak adlandırsak yanlış olmaz. Zira tıpkı kütleçekim hariç diğer üç kuvvet gibi alanın sıkışmış halidir ve evrenin iç düzeninde en az diğer kuvvetler kadar önemli işlevleri vardır.

Basınç ne kadar yüksekse atomlardan sıkışma neticesinde dışarı sızan alan anaförleri o kadar fazladır ve hissedilen ısının derecesi alan anaförlerinin atom bünyesindeki sıkışma miktarı ile doğru orantılıdır.

Yani en yoğun (ağır) atomlar en hızlı ve miktarlı ısı yayanlardır. Günlük hayatımızda ürettiğimiz ısı da atomlarda çeşitli miktarlarda sıkışmaya neden olan dış etkiler sayesinde gerçekleşir. Isı anaförleri atomlardan kaçmalarına neden olan etkiden uzağa itildikçe genişler ve nihayetinde galaksilerarası boşlukta tamamıyla alan anaförlerine dönüşürler. Bu açıdan bakıldığında galaksi içi alanın da merkeze yani karadeliğe yaklaştıkça daha yoğun ısı anaförlerinden oluştuğunu söyleyebiliriz. Alandan maddeye dönüşüm sıralaması bu durumda şöyledir ; alan şişme ve homojenliğini yitirme etkisi ile ısıya, ısı parçacığa, parçacıklar çekirdeğe dönüşür ve bu dönüşüm esnasında zayıf ve kuvvetli nükleer, elektro manyetizma ve ışık gibi dalgaboyuna göre çeşitli etkileri olan iplikçik anaförleri ortaya çıkar. Nihayetinde hepsi bir arada atomları oluşturur. Şişen atom kümeleri (gök cisimleri) uzayı bükerek aynı anda da gözlemciyi ivme ile uzaya iter ivme de ağırlık olarak (kütleçekim) hissedilir.

RADYOAKTİVİTE VE NÜKLEER PATLAMA

Radyoaktif elementler şişman çekirdekli, yani çekirdek içinde zayıf nükleer katmanları birbirine bağlanıp, aynı anda çekirdeğin etrafını iplikçikle kuşatarak kuvvetli nükleere destek olan parçacıkların bir kısmının, çekirdek şişman silindirik gövde çapındaki aşırı genişlik nedeniyle, dış çepere yeterli miktarda iplikçikle bağ kuramaması neticesinde, çekirdek çapına göre zayıf kalan kuvvetli nükleere sahip elementlerdir. Bu tip çekirdeklerden kendiliğinden sürekli veya uyarıldıklarında, çekirdekle oluşturdukları bağ neticesinde nükleer katmanları zayıflamış parçacık kaçıışı olur. Bu parçacıklar zayıf nükleer katmanları sebebiyle civarlarında bulunan diğer atomlara çarptıkları anda sekmek veya yörünge kazanarak bağlanmak yerine patlar ve zarar verirler. Bu

etkinin adı radyoaktivitedir. Çekirdek nükleer katmanı ve bağı dış bir etkiyle bozulduğunda, atomik düzenin baskı altında tuttuğu ısı (sıkışmış alan) serbest kalır.

Nükleer patlamalarda oluşan yüksek ısıyla genleşme, enerjiye dönüşen maddenin çevresindeki elementleri ısıtıp genleşmesine sebep olmasıyla değil, bizzat atomların kendini oluşum sebeplerine bağlı bir düzen içerisinde sıkıştırdığı alanın ısı-alan haline dönmek mecburiyetinde kalması ile ortaya çıkar.

YÖRÜNGELER ve ROTALAR

Yörüngeler, cisimlerin uzayı bükmesi ve manyetik alanların yardımıyla oluşan alan koşullarında yol alan gök cisimlerinin öngörülebilir rotalarıdır. Galaksi iç alanında dairesel yörünge mümkün değildir. Bütün gök cisimleri karadelik tarafından helezonal dönme hareketine zorlanan şişman silindirik halka şeklindeki galaksi iç alanının tahriki ile, karadelige mesafelerine bağımlı farklı hızlarda kardelik çevresinde dönerler.

Galaksi, atom çekirdeği ve evrenin tamamının farklı boyutlarda ve tıpatıp aynı işleyiş tarzında yapılar olduğunu ciddi ciddi düşünmekteyim. Bu durumda galaksi içi gök cisimlerinin ürettiği manyetik alanların, atom çekirdeğini oluşturan parçacıkların zayıf nükleerinin bir üst boyutta karşılığı, galaksi bütünüünün manyetik alanının çekirdeği çevreleyen kuvvetli nükleerinin bir üst boyutta karşılığı olması gerekirdi. Bu durumda galaksi içindeki manyetik alan üreten, üretmeyen çeşitli gök cisimlerinin, parçacık türleri olarak çekirdek içinde karşılığı olması gerekirdi. Elektronların ise, çekirdek iç alanına ait, silindirik halkanın merkezinden yani bir alt boyuttaki karadelikten geçip yok olan, çekirdek dış çeperlerinde tekrar ortaya çıkıp turunu tamamlayan parçacıklar

olması gerekirdi. Tabi ki farklı boyutlarda ve farklı zaman kesitlerinde.

Görüldüğü gibi yörüngeler konusu muazzam bir detay içeren bu yazıya sığmayacak tartışmalara açık bir konu. Şu anda geldiğimiz noktadan tekrar galaksi içi yörüngelere dönüp basit bir açıklamayla nasıl ve hangi tahrikle gezegenlerin ve diğer gök cisimlerinin birbiri etrafında yörünge kazandığına dönelim.

Manyetik alan üreten bütün gök cisimlerinin kendi ekseni etrafında dönüş hareketi manyetik alan çizgilerine dikeydir. Aslında atomlardan mamul bütün gök cisimleri yaşayan ve ölü ayrımı olmaksızın, az veya çok, atomlarının ürettiği manyetik alandan kaynaklanan bir manyetik alana sahiptir. Ama konuyu fazla çetrefilleştirmemek için, belirgin özellikler gösteren ve tanıdık üçünü yani dünyayı, ayı ve güneşi ele alıp, birbirleri ve karadelik etrafındaki yörüngelerini inceleyelim.

Güneş, dünya ve ay uzayı bükmektedir. Galaksi uzayı ivme ile şişen hiper ince jölemsi bir dolgu gibidir. İvme ile şişen iki gök cismini iter. Gök cisimleri yoğunlukları nedeni ile onu hacim birim itibarı ile daha güçlü itmektedir ve dalgalar halinde bükmektedir. Dünya ve güneşin kendi ekseni etrafında dönüşü ile, manyetik alanları tıpkı bir otomobil lastiğinin asvalta tutunması gibi, büküldüğü noktalarda uzaya tutunur. En güçlü tutunduğu noktalar doğal olarak güneşle aralarındaki uzaydır ve güneş etrafında dönüşün istikametini tutunma noktaları arasındaki fark sağlar. Aynı asvaltın direncinin otomobilin ağırlığından fazla olup, onu üzerinde tutması ve motorun dönüş istikametinin de gidiş yönünü tayin etmesi gibi, dünya güneş etrafında döner ve her iki cisim de uzayla birlikte ivme ile genişler. Eğer ivme ile genişleme olmasaydı böyle bir yörünge de mümkün olamazdı çünkü; aynı anda da güneş dünyayı dışa doğru iterek güneşe dönük

olmayan yüzündeki direnç zayıflığı nedeniyle gittikçe uzaklaşmasına sebep olurdu. Güneş etrafındaki yörüngenin eliptik olması tüm sistemin galaktik uzayın karadelik tarafından zorlanan dönüş hareketinin tahriki ile helezonal ileri hareketidir. Helezonal ileri hareket eliptik bir kesit verdiği gibi dünyanın mevsim dilimine göre güneşe yakın veya uzak olmasını sağlamaktadır. Doğal olarak helezonun bir noktasının dairesel kesitinin çapı değişmez. Dolayısı ile dünyanın güneş etrafındaki yörüngesi de ölçemediğimiz ivmeli şişmeyi hesaba katmazsak yani göreceli olarak sabittir.

Aynı durum ölü bir gökcismi olan ay için de geçerlidir. İç hareketi olmadığından, atomlarından kaynaklı manyetik alan ayın eksenini etrafında dönmesini sağlamaz, bu durumda dünyanın dönüş hareketi iki kütleli karşılıklı uzayı büktüğü noktada aya intikal eder ve dünya küresi çevresinde gezegen tarafından döndürülür. Kütlelerinin, güneşin, dünyanın ve galaktik uzayın birbirini bükme etkileri yörüngesinin özelliklerini belirler.

Rotalar:

Her düz rota, tıpkı galaksi modelinde olduğu gibi, boyutu farklı olmakla birlikte karadelik benzeri bir eksen etrafında, helezonal ileri hareketli şişman silindirik alanın (Evren) dönüş hareketini takip etmek mecburiyetindedir. Evren sınırları dışına çıkmak mümkün değildir. Düz rotalar alanın helezonal kıvrımlarını takip eder, gökcisimlerinin büktüğü alanın etkisiyle oluşan kavislere uyarlar. Uzak galaksilerden gelen ışığın, uzayı büken madde kümelerinin yanından geçerken bir yay çizerek tekrar olması gereken düz rotasına dönmesi bunun en belirgin örneğidir. Yayın madde kümesinin ters istikametindeki bombesi, ışığın çekilmediği tam tersine tıpkı kasise çarpan otomobil lastiği gibi itildiği dalgalar şeklinde bükülen

alanın izini takibe zorlandığı, kasisi aştıktan sonra hız yakınlık ve kütle faktörlerine bağımlı olarak düz rotasına döndüğü veya yön değiştirdiğini gösterir. Kimi cisimler kendilerinden büyük gökcisimlerinin uzayı itme etkisini geliş açıları ve hızlarına bağlı olarak tıpkı rüzgârın gücünden faydalanan yelken gibi hızlarını arttırmak amacıyla kullanabilirler.

Gökcisimlerine yaklaşma açıları düz bir rotanın küresel dalgalar halinde bükülen uzayda dalgalar arasında yörüngesel bir rotaya, dalgaları dikey keserek gökcismi kütleline yönelmesine, aynı şekilde dalgalara çarpıp gökcismine ters veya düz istikamette rotasından uzaklaşmasına veya kasis şeklinde bir yay çizip düz rotasına devam etmesine sebep olurlar. Kütleli kendisine yaklaşan cisimleri çekiyormuş izlenimini veren, şişmesi nedeniyle yaklaşan cismin, kütleli büktüğü uzayda oluşan dalgalara çarpma açısının dikeyleşip kesilen dalgalar tarafından kütleli yönlendirilmesinden kaynaklanır. Yüksek dalgalarda sörf yapanların tam olmasada kısmen benzeşen etkilerden faydalandığı gözlemlenebilir. Sörfün karadan açık deniz yönüne hareketli dalgalar üzerinde yapıldığını ve sörfçünün açık denizden karaya doğru yelkenli bir sörf ve arkadan esen rüzgâr ile ilerlediğini hayal edersek kafamızda aşağı yukarı bir hareket biçimi canlandırabiliriz.

Madde kümeleri (Galaksiler, yıldızlar, gezegenler vb.) şişme ile aralarındaki uzayı itip çarpışabilirler. Bunun sebebi aralarında kendilerini kütleli ile düz orantılı miktarda bükülecek uzay bulunmamasıdır. Örneğin dünya ile ay arasındaki mesafe kadar uzay dolgusunun şişmek ve her ikisi tarafından bükülmek suretiyle birbirine yaklaşmasını önleyecek kadar olması. Çarpıcı bir örnek te Samanyolu ile Andromeda galaksisinin birbirine yaklaşıyor olmasıdır. Aradaki mesafenin karşılaştırması bize aynı zamanda Ay ile Dünya, Samanyolu ile Andromeda

arasındaki uzay dokusu arasındaki yoğunluk farkını verir. Samanyolu ile Andromeda arasındaki uzay dokusu şişmesine ve iki madde kümesi tarafından bükülmesine ve aradaki onca mesafeye rağmen iki galaksinin kendisini itip birbirine yaklaşmasına engel olacak güçte olmadığını gösterir. Bu da quantumaltı anafordlardan başlayarak galaksi boyutlarına kadar varan kümeleşmeye güzel ve dev bir örnektir. Aralarında yeterli yoğunlukta ve miktarda uzay dokusu ve uygun kütle değerlerine sahip gök cisimleri bu sayede 1- Birbirine yaklaşımadan birbiri etrafındaki yörüngelerini muhafaza edebilir. 2- Çarpışabilir. 3- Birbirinden uzaklaşabilir. 4- Düz rotaları bozulmadan bükülen uzay dalgalarına uyarak kasis çizebilir.

NETİCE

Bu metinde kabaca ifade etmeye çalıştığım fizik teorisi tamamen Bülent Özden'e yani bana ait olup mümkün olan en kısa biçimde bir fikir vermek amacıyla toparlanmıştır. Konulara vakıf olanların da anlayacağı gibi her bir başlık yıllarca sürebilecek geniş kapsamlı bir araştırma ve ispat sürecine muhtaç olmakla beraber, bir kere bu açıdan yani kütle çekmediği, aksine ittiği, madde ile alanın aynı malzemenin farklı yoğunlukta şekilleri olduğu, ve hatta madde kümelerinin bilhassa karadeliklerin en fazla alanın fişkırdığı kaynaklar olduğu vs bakmaya başlayınca, tezimi doğrulayan sayısız ispatı gözlemleyeceklerdir.

Bilhassa nükleer patlamanın etkileri maddenin içinde ivmeli şişme baskısı ile kendiliğinden oluşan atom düzeni sayesinde ne kadar alanın sıkıştığını göstermek açısından güzel bir örnektir.

Newtondan itibaren geçerli olan ve teorik fiziğin dokunulmazlar konumunda bulunan kütle çektiği fikri ortodokslaşma eğilimi yüksek bilim

aleminde bir tabudur. Teorik fiziğin bugün deyim yerindeyse evrenin dibini gösteren mantıklı bir açıklama yapamamasının sebebi bana göre Newtondan itibaren kütle çektiği düşüncesine saplandığı kavşakta yatıyor. Einstein kütleçekim=ivme formülünü ortaya attığında evrenin ivme ile genişlediği henüz tespit edilmemişti. Doğal olarak ta düşen elmanın gücüne karşı koyacak argümanı yoktu.

Akademik düzeyde konuyu irdelemek üzere gelecek katılım tekliflerine açtım. Teorimin matematiksel ifadesini talep eden çok bilmişlere de teorik fiziğin ne olduğunu ve ne olması gerektiğini, böyle bir kuramı matematiksel olarak ifade edecek bilgi düzeyinin ve işlem hacmini gerçekleştirebilecek bilgisayarın bulunup bulunmadığını araştırmalarını tavsiye ederim. Yaratıcı düşünce, mantık ve gözlemin yerini alabilecek metodolojinin henüz keşfedilmediğini hatırlatmakta yarar var. Tarlada verimi arttıran yaratıcı düşüncedir, verimin ne kadar arttığını ifade eden matematiğin yardımını alabilirsiniz.

Büyücü Kral

Yirmi insan boyundaki taht odası, tüm ihtişamının yanında derin bir sessizliğe gömülmüş haldeydi. Günün son ışıkları uzun pencerelerden içeri girip yerde cılız parıltılar oluşturarak kayboluyordu.

Elli kral muhafızı salonun iki yanına sıralanmış halde elleri kılıç kabzalarının üzerinde gözlerini kırpmadan duruyordu.

Kral ise tahtında düşüncelere dalmış oturuyordu. Bir süre daha zemindeki ışık oyunlarını seyrettikten sonra kalkıp şahsi odasına doğru yürümeye başladı.

Büyük savaşlar vermiş ve neredeyse tümünden zaferle ayrılmıştı. Düşmanları arasında ölümsüz olduğu dahi konuşulur olmuştu. Aslında şu günlerde kendi yorgun bedenini taşımakta bile zorlanmaktaydı. Yatak odasının kapısında nöbet tutan askerlere selam verip içeri girdi, kapıyı kilitledi.

Elbise dolabını açtı, ahşap dolap kapağındaki aynaya bir süre baktı. Dolabın arka tarafından metal bir platform yana kayıp başka bir odayı ortaya çıkardı.

İçeri girer girmez oda aydınlandı. Sağda solda kimi savaşları kazanmasını sağlayan yıkım silahları duruyordu. Bu silahlar sayesinde yüz binlerce hayat

kurtulmuştu ve adı Büyücü Kral'a çıkmıştı. Kral doğruca köşedeki sandığa gitti. Yaşlı elini üzerine koyduğu anda siyah sandık aralanıp usulca açıldı. İçinde küçük bir kutu vardı. Kutunun üzerinde küçük bir cam yüzey ve düğmeler bulunmaktaydı.

Yaşlı kral düşündü, bir insanın yaşayabileceği en ilginç yaşamı yaşamıştı herhalde. Zaman denen bilinmez şey, insanın kendisine müdahale çabasına sağlam bir şakayla karşılık vermişti: Onu planladığından 3000 yıl öncesine göndererek.

Sonrasında olaylar öyle gelişmişti ki kendisini koca bir imparatorluğu yönetirken bulmuştu. Yıllar boyunca binlerce kez niyetlense de geri dönmeye bir türlü cesaret edememişti. Belki de yaptığı bunca şey yüzünden bambaşka bir yirmi birinci yüzyıla karşılaşmaktan korkuyordu.

Ama yaşının ilerlemesiyle birlikte hep hissettiği yalnızlık dayanılmaz boyuta gelmişti. En azından kendi zamanında ölmeyi hak ediyorum diye düşündü.

Öte yandan halkını yalnız da bırakamazdı. Yıllar boyunca tonla düşman kazanmışlardı ve Kralın bir anda ortadan kaybolduğu duyulur duyulmaz bir çoğu vakit kaybetmeden ülkesini talan, halkını katletmek için birbirleriyle yarıştırdı.

Kral titreyen elleriyle zaman makinesine dokundu. Sandığın kapağını kapattı ve gizli bölmeden çıktı. Gözlerinden süzülen yaşları kimsenin görmemesini umarak taht odasına doğru yürümeye başladı.

Başkan

Dört yıl önce yapılan seçimlerde halkın yarısından fazlasının desteğini alarak başkan seçilmiş, görev süresi boyunca halkının ve ülkesinin iyiliği için bir çok önemli işin altından başarı ile kalkmıştı. Yasalar bir dönem daha görev yapmasına izin verse de partisi onu ikinci kez aday göstermemişti. Şimdiyse görevini yapacağı veda konuşmasıyla üç hafta önce seçilmiş yeni başkana devredecekti. Zamanı geldi, alkışlarla basın mensuplarının karşısına geçti ve kendisinin bir robot olduğunu açıkladı.

kısa zamanda ne çok yol kat etmişlerdi daha düne kadar insanlar yapay zeka ve robot teknolojilerinin emekleme aşamalarından heyecanla bahsediyordu. Ancak teknoloji kendilerine daha fazlasını vermişti. Buluta aktarılacağı günü heyecanla bekliyordu, sonrasında yeni bedenine geçirilecekti bilinci. Kafasına takılan tek kısım, parasının böyle bir hizmeti karşılamaktan çok uzak olmasından dolayı sözleşmeye eklenen “üç yıl boyunca mars üssünde zorunlu hizmette bulunma” maddesiydi. Aman dedi, üç yıl nedir ki? Sayılı gün çabuk geçer. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle cadde boyunca yürümeye başladı.

Sayılı Gün Çabuk Geçer

Hizmetimiz kesinlikle garanti altındadır, dedi yaşlı satış görevlisi. “Bağımsız araştırma şirketlerinin yaptığı son değerlendirmelere göre alanımızda memnuniyet oranı en yüksek şirket seçilmenin haklı gururunu taşımaktayız.”

Altay, on beş dakika sonra şirket binasından satın alımı gerçekleştirmiş olarak çıktı. Üzerinden büyük bir yük kalkmış gibi hissediyordu. Taş kaplama zemin üzerinde durup düşündü. Teknolojik olarak

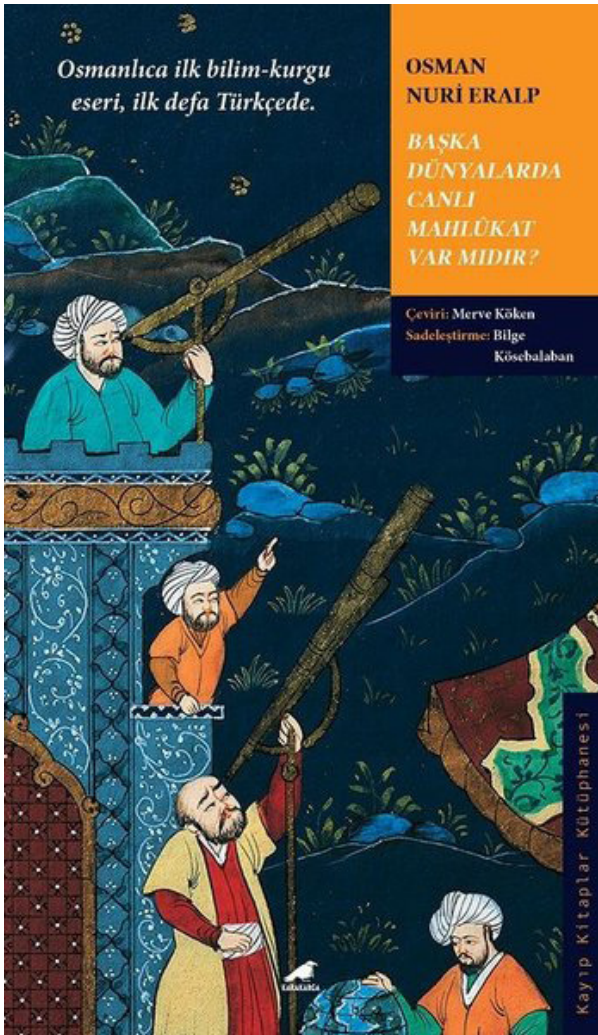
Esra Uysal

Kütüphanemden Seçtiklerim

Başka Dünyalarda Canlı Mahlukat Var mıdır?

Osman Nuri Eralp

Türkiye'nin ilk bilim-kurgu eseri, bir asır sonra ilk defa Latin harfleriyle okuyucuyla buluşuyor.

“Bu dünyalarda canlı yaratık var mıdır? Şüphesiz böyle bir sorunun cevabı lazımdır, dediğimiz sürece hayat neden sadece dünyamızda oluşmuş olsun? Bu âlemlerin ortasında, bu dünyaların hepsi birdir. Toz kadar olan Dünya'mızda hayat, canlı yaratık olsun da, onlarda olmasın? Onlar bu dünyadan küçük müdür? Onlar bu dünyadan ilerleme bazında farklı mıdır? Hayır, bu bahsedilen dünyamız gibi hep birbirinden doğmuştur. Hepsi birbirinin anası, babası, hepsi birbirinin kardeşidir. İşte bu soruya karşı bugün kesin cevap verilmiş:

Her âlemin kendine özgü, kendi doğal şartlarına göre oluşmuş canlısı, canlı yaratığı vardır.”

Bakteriyoloji ve kimya alanlarında uzmanlaşan Osman Nuri Eralp'in bilimsel çalışmaları, kendi döneminde en kapsamlı ve öncü çalışmalar arasında yer alıyordu.

Türkiye'de bilim-kurgu adıyla kategorize edilebilecek belki de en eski örnek olan bu eser, Bilge Kösebalaban tarafından keşfedildi ve Osmanlıca harflerle ilk yayımlanışından bir asır sonra, ilk kez Merve Köken tarafından Latin harfleriyle çevrildi.

Basım Yılı: 2019

Sayfa Sayısı: 96

Yayınevi: Karakarga

Sentromer - Ötekiler

Sezai Özden

*Tuhaf bir ormanda uyanan bir grup insan.
Bu insanları toplamakla görevlendirilmiş bir Avcı.
Avcıdan önce onlara ulaşıp köyüne götürmeye çalışan
savaşçı bir kadın ve bu durumu düzeltmeye çalışan
kararlı bir Yargıç.
Birbirlerinden ve olanlardan habersiz, evlerinin
yolunu bulmaya çalışan insanların aklında ortak bir
soru vardır;
“Bir orman ne kadar büyük olabilir?”*

*“Uykularında gördüğün, başka bir dünyanın
fragmanıysa?
Ötekiler senin için gelmeden neler olduğunu anlamın
gerek, bu çağrıya kulak ver.*

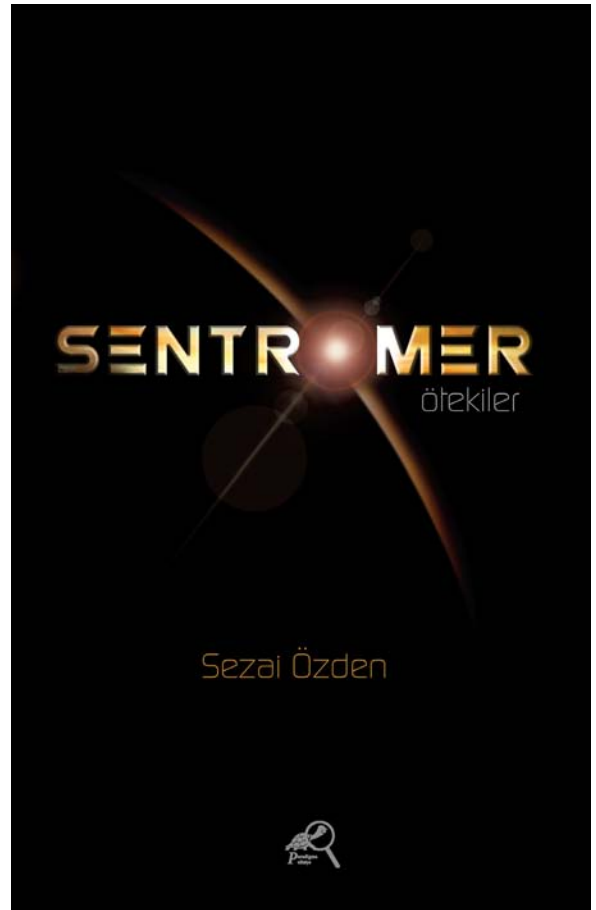
*Başka bir göğün altında tüm rüyalar yeniden görülecek.
Yıldızlar, hakikatler ve yüzler silinip geri dönecek.
Öğrendiğin her şeyi unut, yeni baştan başlıyoruz.”*

*Bilimkurgunun alt başlıklarını harmanlayan yazarın,
serinin ilki olan kitabını, son sayfasına kadar
düşmeyen bir tempoda okuyacaksınız.*

Basım Yılı: Mayıs 2019

Sayfa Sayısı: 328

*Yayınevi: Paradigma Akademi / Paradigma Polisiye
Yayınları*

7. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması - Post Apokaliptik

Ezgi Özbek

Deli Raks

KENDİ DÜNYANI YARAT

Aradığım biri var. Asla tanımadığım fakat bulduğum an öldüresiye sevmeyi isteyeceğim biri; ki bulabilsem de fiziksel olarak temas edemeyeceğim ve hâli hazırda ölü biri...

Sürüp giden yaşamımda örtülü gerçekler var ama sergilenen yalanlar yoğunlukta. Kandırılmayı bekleyen insanlar ve onlara uygun bahaneler mi aradınız? Eh elbette bol miktarda mevcutlar... Uzun lafın kısası var oğlu var da azıcık rahat yok. Kozamda geçireceğim kısacık zaman dilimi için bunca çırpınmak ne saçma. Aslında tek istediğim yeni bir nefes. Arzuladığım, duyulmamış sözleri fısıldayacak dudaklar. Söylenenlerin gerçekliğini sorgulamayacağıma varlığım üzerine ant içerim.

Tüm bu beklediklerim yaşamayan birinden ve bilirsiniz ki ölümlere ilgi duymak hiçbir zaman hoş

karşılanmamıştır. Fakat sanıyorum ki bahsettiğim hayranlık seviyesi sakıncalılar listesine girmiyor. İçine düştüğüm bu zor durumu benim istemediğim de ortada. Sapkınlık değil yaptığım, bir çeşit bağımlılık olduğu aşikârsa da kime ne? Tüm bu saçmalıklar silsilesinin kaynağını arıyorum ama bulamayacağımı biliyorum. Bize sunulanları kabul etmekle ve felaketler bizim başımıza gelmediği için şükretmekle o kadar meşguldük ki sorularımızı unuttuk. Her neyse, toplumsal mesaj verecek değilim.

Sen, tüm bunları okuyan kişi; fazla vaktim yok. Bendeniz Simin; K.D.Y. – Kendi Dünyanı Yarat – Simülasyon Evreni teknolojisinin arkasında yatan tüm detayları keşfedemesem de ölümüne selam çakacak kadar bilgi edindim diyebiliriz. Seninle de hâli hazırda bildiklerimi paylaşmaktan öte bir gayem yok. Kurdukları düzenin işleyişinde, bana benzeyen

fazla pürüz yaşamayacaklarına neredeyse emin gibiyim. Öncelikle bu mektubu okuyorsan evime taşınmış olmalısın. Bahçedeki kulübede depoya inen bir merdiven var. Beşinci basamaktaki mermerin içine minik bir hazne yaptım; içinde güncemi bulacaksın. Tecrübe ettiğim simülasyonların her birinin detaylarını oraya yazdım. Tüm bunları insanlık namına yaptım sanıyorsan yanılıyorsun. Bu konuda anlaşalım; tek derdim sevdiğim adama dair tüm detayları anımsayabilmektir. Yaşadığımız yedi büyük macerayı orada bulacaksın; içerikte okumaktan rahatsız olacağı şeyler yok. Nasıl anlatacağımı bilemiyorum lakin konuya girmek şart. Tarihimizle alenen oynadıklarını bilmen gerekiyor. İlk keşim büyük tutarsızlıkları oldu. Senin zamanındaki işleyişi bilemiyorum fakat bizim dönemimizde dünyanın uzaylı istilasına uğradığını söylediler. Aslında dünyadaki yaşamın sürdürülebilmesi adına gelen, bu dünya dışı olmalarına rağmen bizi çok önemseyen yaratıklar; amaçları gereği global bir katliam gerçekleştirdiler. Bizlere aktarılan buydu en azından.

Yaşamaya devam edebilen şanslı kesim onların arzu ettiği koşullara ayak uydurdu. Benim doğumum birkaç kuşak sonra gerçekleşti tabi. Simülasyon evrenleri neden türettiler bilemiyorum; dünyadaki yaşamın devamlılığı için bir afyona ihtiyaçları vardı belki... Fakat işler burada değişiyor. Öğrendiğim detay simülasyon evrenlerin perde arkasıyla alakalı. Komiktir ki sevdiğim adamın bir koddan veya yazılımdan fazlası olduğunu bilmek sonumu getiren. Gereğinden fazla karıştırdım her şeyi pişman değilim. Sadece bildiklerimi nasıl aktaracağımı çözemiyorum. Simülasyon evreninde yapılan bir hata sonucu, erişimimin olmadığı bir portala geçiş yaptığımda her şey şekil değiştirdi, boyut atladı ya da her ne haltsa işte... Bir adama ait simülasyonda kendimi bulduğumda şaşırardım elbette. Bireysel düzenekler üzerinden

hazırlanan güncellemelere mahkum olduğumuz için kıymetli bir deneyimdi yaşadığım.

Ben ve benim gibilerin sayısı çok fazla değil. Yaşamak için zor koşullarda çalışmak yeterli, o zamanlar ekstra efor göstererek K.D.Y. için kredi biriktirmek delilikle eş tutuluyordu. Her neyse derdim nasıl koşullarda yaşadığımı aktarmak da değil. Simülasyondaki yarıktan geçerek adamın dünyasındaki kitlesel katliamın sebebini öğrenmek kolay olmadı. Lakin her şey bunu öğrenince değişti ya zaten. Güruhların tapındığı iki siyasi gücün, bir anda nükleer silahlarına sarılmasıyla gerçekleşen bu yok oluşun hikâyesi beni şoka sürükledi. İki deli adamın insan nüfusunun %98'ini yok ettiğine inanmak mı saçmaydı yoksa uzaylıların bunu yaptığını kabullenmek mi? Çevremdeki insanlar dışında birilerine ulaşabilseydim, en azından farklı kıtalarda yaşayan kişilere temas edebilseydim daha fazlasını biliyor olurum. Bunları öğrenmemi istediklerini düşünüyorum. Belki de benimle de alay ediyorlardır ha? Ne dersin? Tüm bu yarık mevzuları girdiğim yedinci simülasyon evreninde başladı.

Dünyada yedi farklı kıta var... Ne çok yedi var; günahlar da mı vardı sanki? Deliriyor muyum sahi? Kötü bir şaka olmalı her şey. Bakma öyle, sevdiği adamın yaklaşık yüz elli yıl önce katledildiğini bilen bir insana göre hayli sağlıklı fikirler üretiyorum aslında. Evet, tüm bu kinin sebebi bundan. İnsanlığın geri kalanının başına ne geldiği umurumda değil sanma. Haşa! O kadar duyarsız değilim... İçine doğduğun evrene adaptasyon şeklin sana sunulanları kabullenme ihtiyacıyla birlikte geliyor. İşte bu gerçek zaten her kıtada başka türlü bir katliamın sürüp gidişinin tek açıklaması bana göre. Katlettikleri insanların bir kısmının bilincini bir simülasyon sistemine aktarmaları ne büyük şeref değil mi? Söz konusu zarif düşüncelerinden dolayı onları kutlamak

isterim! Birini arıyorum. Delirmedim, hayır son derece kendimdeyim. Kıyamete doğmak benim tercihim değildi. Bizler gibi onlar da ödünç alınmış bir zamanı yaşadıklarını biliyorlardı; lakin bunca büyük kararları vermek zor olmadı. Çaresiz kaldıklarını söyleyenler olacaktır; kabullenmiyorum. Planlı ve bunca düzenli bir soykırımın ortakçalarına üzülecek ya da onları anlamaya çalışacak değilim. Sırf yapabildikleri için ellerine kıyamet senaryolarını alıp bunları uygulayan kimselerden kaçmak kolay olmasa gerek. Düşündükçe anlıyorum ki her şeyi bilerek yok olmamı istediler ya da istemediler kim bilir? Bana yaşattıkları aşkın ıstırapıyla uğraşmaktan geri kalanlara kızacak hâl mi kaldı? Tüm simülasyonların kapanışı, ah her biri alametlerden birer parçaydı belli ki.

Histeri seline kapılıp gitmeden sen de benim gibi; beni iyi dinle. Bana ne olacak hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim biz geri kalanların uygun seçilime göre üretildiğimiz. Ne kadar ileri gittiklerini tahmin edemezsin. Her birimiz yapay dölleme yoluyla oluşturulduk neticede; bu yüzden tüm yaşamımın yaptıkları absürt deneyde bir role sahip olduğunu düşünmem delilik değil. Yine de bilinç üzerinde sonu olmayan bir hükme sahip olduklarını kabullenecek değilim. Onları şaşırtmadığım ne malum? Beni katletmeler bile bilincimi ne yapacaklarını tahmin etmek güç değil sanki? Neden tüm bunları kabul ettiğimi anlamaya başladın mı? Ne dersin işleri fazla karmaşık bir hale getirdim? Ben ve kahrolasica düşünme şeklim böyledir işte... Sıradan olanı dahi karıştırıp başka türlü sunmayı severim. Hatta bunu bilinçsizce yaparım. Onlar kitlesel imgeleriyle ve imhalarıyla uğraşadursunlar benim derdim beni yok ettikten sonra bana yapacaklarıyla ilgili. Dünyama ne olduğundan çok evrenin ne olduğunu merak ediyorum. Bana ait bir dünya ve evren mevcut; bir bilinç havuzuna aktarıldığımda ona ulaşacağım. En

sonunda bunu başaracağımı biliyorum. Bu çatlakların benim hakkımda planladıkları ihtimaller sonucunda mı ona varacağım yoksa sadece kendim olduğum için mi ilgilenmiyorum. Sen; şayet tüm bunlar fazla geldiye, ilgini çekmediyse ya da seni korkuttuysa mektupla istediğini yapabilirsin. Arzu edersen onu bulduğun yere, sarkaçlı saatin çekmecisine koyabilirsin. Çıkarttığı ayarsız ses için üzgünüm fakat mektubu okumalıydın.

Unutmamalıyım ki her şey asla tanımadığım ve sonsuza değin öldüresiye sevdiğim kişi için...

Simin.

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR®

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

MAYIS 2019 SAYI 25

**Kütleşekimin Oluşumu
Hakkında Zıt Özellikli
İki Enerjinin Etkileşimi Neticesinde
Mümkün Görünen Çözüm Bölüm-2**
Bülent Özden

**Bilgisayar ve Video Oyunlarında
Bilimkurgu: MIDWINTER**
Muhittin Yağmur Polat

Yerli Bir Bilimkurgu
Emrehan Doğan

7. YBKY - Kısa Öykü Yarışması
Birinci Ve-e-de-a
İsmail Turhan

Kalabalığın Ortasında Birkaç Saat
İkinciler Ferruh Oğuz
Küçük Kıyamet
Mustafa S. Elitok

Üçüncü Çarpışma
Eren Kasapoğlu

Roman Son İnsan - Bölüm 14
Gürhan Öztürk

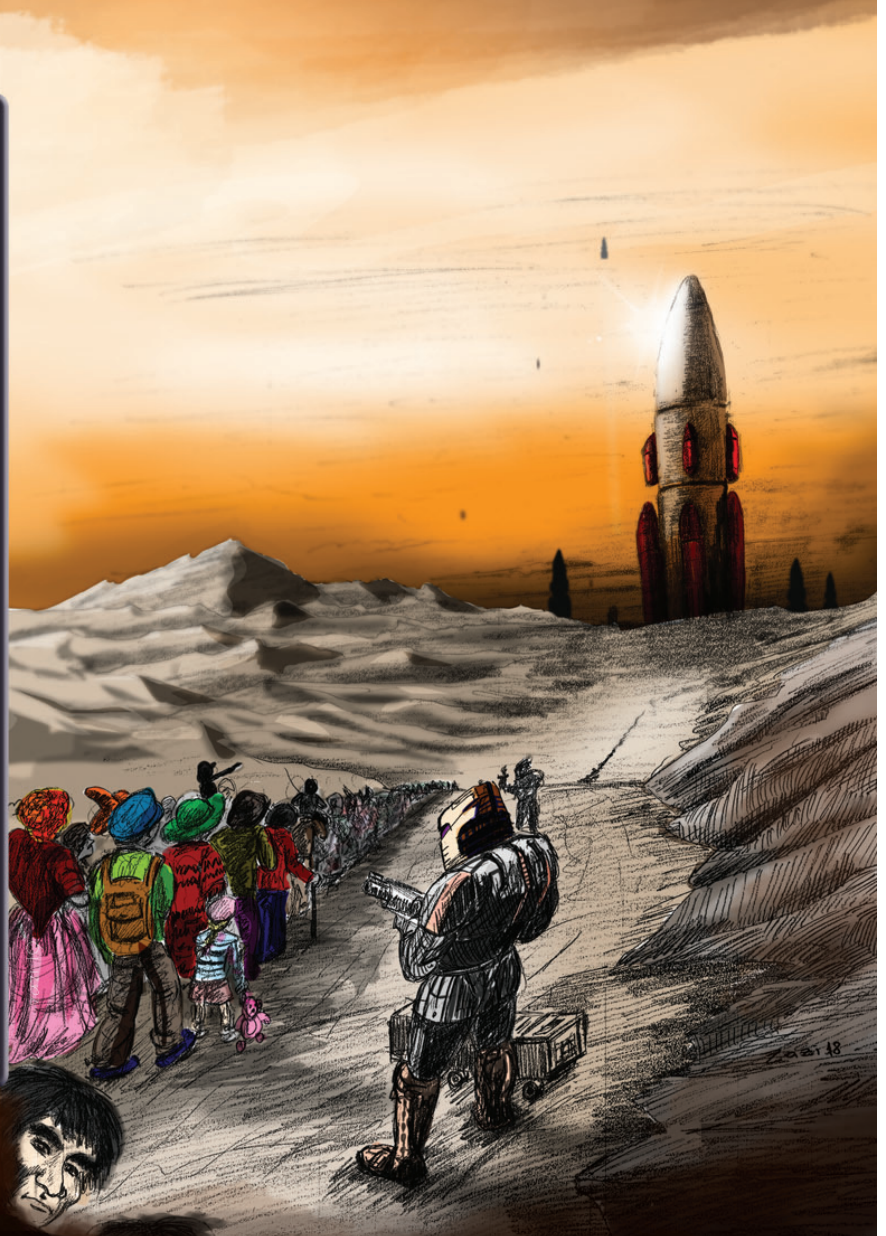
Kapının İncisi - Bölüm-8
Aysun Erdoğan

Yıldız Avcısı - Bölüm-9
Arda Tipi

Kısa Öykü Kişilik Deneyleri
Murat K. Beşiroğlu

İhtiyarlar Nereye Gider?
Özgür Hünel

Proje PIN-OX-IOH
Kasvet Ulu

Roman - Bölüm 15

Gürhan Öztürk

Son İnsan

KİTAP 1- DEĞİŞİMİN YENİ HALKASI

İnsanoğlu en başından beri yanıtları arayıp durdu. Çoğu zaman yanıtların kendi benliğinin içinde olduğunu sandı. Çoğu zaman da yanıtları yıldızların arasında aradı. Ama en başta anlamadıkları şey ortada tek bir yanıt olmadığıydı. Herkesi tatmin edecek tek bir yanıtın hiçbir zaman olmaması yine de insanoğlunun soru sorma heyecanını elinden almaya yetmeyecekti. Ne de olsa bu insanlık için bir yolculuktu ve son insan da gelip geçene kadar yolculuğun sonu gelmeyecekti...

Jetten indiklerinde öğlen güneşi daha yeni yükselmeye başlamıştı. Ama hâlâ aynı gün içinde olup olmadıklarını anlamaları için birisinin saatine bakması gerekcekti. Bir tek Klik'in saati vardı. Mavi ışığıyla hırsızlara özel bir hedef seçeneği sunan elektronik bir saatti. Pahalı olduğu belliydi. Marker bu model saatten yalnızca bin adet piyasaya sunulduğunu görmüştü bir kere televizyonda ve Klik'e saatini nereden aldığını sormak zorunda hissetti merakına yenik düşüp.

"İnternette sipariş vermiştim," dedi Klik normal bir şey söylüyormuş gibi, tabii internete herkes gibi bilgisayardan girmediğini herkes anlamıştı. Evren bile gıptaıyla: "Kaç yıllık bilgisayar korsanıyım, senin yeteneklerine yetişmem mümkün değil," dedi ve saate o da kıskanarak baktı.

Kara Altın saatten ziyade uyku gazına sinir olmakla meşguldü ve sinirle: "Bir kere de önceden düzgünce uyarsan olmaz mıydı?" diye söyleniyordu

General'e. Ama sinirlenirken bile alaycı kişiliğinden taviz veremediği için pek ciddiye alınmıyordu kimse tarafından öfkelenmesi.

Bay Fend sanki ilk defa nefes alıyormuşçasına derin bir nefes almıştı. Yine İzmir'de olmaktan dolayı içini sevinç kaplamıştı. Değneğini bıraksa yeniden eskisi gibi koşabileceğine inanmıştı bir an için.

"İzmir ne de güzel bir şehir değil mi?" dedi keyifle Kara Altın'a. Artık aralarındaki buzlar eridiği için o da bu sözlere gülerек karşılık verdi ve uyku gazının getirmiş olduğu öfkesi tamamen geçmişti. O da Bay Fend gibi uzun seneler İzmir'de geçirmişti hayatını, ama sokaklarda, çöp tenekelerinin dibindeydi onun için hayat. Yine de memnundu ve sızlandığını hatırlamıyordu hiçbir zaman. Burada güzel dostlar edinmişti.

Kara Altın İzmir'in simgelerinden biri olan Saat Kulesi'ni uzaktan görebiliyordu. Konak Meydanı'na yakın bir yere iniş yapmışlardı. Jet, meydanın yakınlarındaki askeri bir bölgede özel olarak ayrılmış bir alana iniş yapmıştı. Askeri bölgenin karşısında müzeler ve sanat etkinlikleri için kullanılan Atatürk Kültür Merkezi yer alıyordu, o binayı gördüğünde eski anılarını aklına getirmişti Bay Fend. Buralara sıklıkla gelirdi, bir aralar tiyatro gösterilerine çok ilgi duymaya başlamıştı ve her hafta bir akşam gelirdi illa ki buraya.

"Buradan dümdüz gidersen İzmir Kız Lisesi'ne varmış olursun. Liseyi orada okumuştum. Hatta bir nevi simgesi olan şelalesini az ileride görebilirsin," diye anlatıyordu Bay Fend, yanında onu ilgiyle dinleyen Kuzgun'a. Kuzgun hep İzmir'e gelmeyi istemişti, ama yurt dışındaki gezilerinden dolayı kendi ülkesinden pek fazla bir yeri göreceğ zaman bulamamıştı. Bu yüzden İzmir'in yerlisi olan Bay Fend'in rehberliğinde İzmir'i görev icabı bile olsa ziyaret edebildiği için mutluydu.

"İnanmıyorum, kız olmadığını üç sene anlamadılar mı Fend?" diye takıldı Marker.

"Bir sene de hazırlık, dört sene okumuştum. İsmi kız lisesi olabilir, ama orası karma bir lise olmuştu benim okuduğum yıllarda," diye yanıt verdi Bay Fend sevecen bir sesle. Sonra anlatmaya devam etti: "Kız Lisesi'nden sonra Karataş gelir, ardından Asansör'e gidersen. Oradan manzara muhteşemdir. Genç çiftlere öneririm. Lisedeyken bir kız arkadaşım vardı, onu götürmüştüm. Pek etkilenmemişti gerçi, gereksiz görmüştü."

"O kadar romantik bir mekana götürdün ve kızı öpemedin mi, Bay Fend?" diye alay etti Klik. Kara Altın bile bu lafı beklemiyordu, gülmek için kendisini zor tutmuştu. Bay Fend'in karşılık olarak ne diyeceğini merakla bekliyordu, sonuçta ne olursa olsun sakinliğini korumasıyla tanınıyordu.

"Niyetim kızı rahatsız etmek değildi, sınıftan bir arkadaşım. Öyle bir niyetim hiç olmamıştı. Eğer düşündüğün şey buysa düşüncelerini kendine sakla derim."

"Anlaşılan sen de kızlar konusunda bahtsızmışsın..." diye yorumda bulundu Starfell. Genel olarak mı demişti yoksa kendisini de bu dediği gruba dahil etmiş miydi anlamak pek mümkün değildi. Bu yoruma Kuzgun gülmeden geçemedi. Starfell de Kuzgun'u yeniden güldürmeyi başardığı için keyifli hallerine geri dönmüştü. Bay Fend ise hiçbir şey demeye gerek duymamıştı. Bu kadar göz önünde olmaktan pek hoşlanmıyordu. Sabahleyin arkadaşlarının ona yaptığı iyiliği kendisine hatırlattı ve arkadaş olarak kendisini gördüklerini düşünmeye çalıştı. Bu yüzden bu esprileri alttan aldı ve alaycı laflara kırılmadı.

General Serhat: "KONUŞMALARIMIZ BİTTİYSE DEVAM EDELİM LÜTFEN, BASINLA UĞRAŞMAK İSTEMEZSİNİZ

herhalde. Her ne kadar gizli tutmaya özen göstersek de birileri sizin varlığını öğrendi mi tüm operasyon ters köşe olabilir,” diye uyardı.

Bay Fend, General’in araya girmesinden ötürü memnun olmuştu. O sırada Efla arkadaşının yanına anca gelebilmişti. Bay Fend’in etrafında Starfell ve diğerleri çember halinde çevrelediği için bir süre arkada kalarak beklemişti.

“Özür dilerim, seni biraz kurtlar sofrasına bırakmış gibi oldum,” diye belirtti. Ama Bay Fend, Efla’nın pek özür diler bir bakış atmadığını görebiliyordu. Onu bilerek bu durumda bırakmıştı. Kim bilir hangi olasılıkların birbirine girdiği bir geleceğin öngörüsüyle hareket ediyordu.

Normalden fazla asker buradaki bölgeye getirtilmişti. Bu operasyona aşırı özen gösteriliyordu. Özel insanların kullanıldığı ilk askeri operasyon olacaktı. Neticede basit bir araştırma gezisiydi, ama ülkenin siyasi konumu açısından bile önem teşkil ediyordu. Bu yüzden her türlü önlem alınmıştı.

Üç adet limuzin ayarlanmıştı. Sırasıyla hiç vakit kaybetmeden araçlara bindiler. General, Efla, Bay Fend, Rüyacı ve Ozan öndeki limuzine, Leydi Kuzgun, Kedi Oğlan, Starfell ve Manuel ortadakine, son olarak da Marker, Klik, Evren ve Kara Altın da arkadaki limuzine yerleşmişlerdi. Şoför kabini karanlık bir camla bölünmüştü, böylece sürücülerin araçta kimleri taşıdıklarını bilmemeleri sağlanmıştı. Jet varmadan evvel şoförler araçlarında hazır bekletilmişti ve yolcuları görmemeleri için gerekli önlemler alınmıştı.

Starfell dikkatlice aracın içini taramıştı, ama limuzinde içki servisi bulunmuyordu. Zaten yine Manuel, Leydi Kuzgun’un yanına oturmuştu hem de limuzinde bir sürü boş yer olmasına rağmen.

Kedi Oğlan, Starfell’in yüzünü astığını fark etmişti. Onunla çok fazla iletişimi olmamıştı, ama Leydi Kuzgun ile arasının iyi olduğunu biliyordu. Zaten takım içerisinde Leydi Kuzgun dışında Manuel, Evren ve Bay Fend ile doğru dürüst diyaloga girmişliği olmuştu, bir de tabii ilk günü Ozan onunla sohbet etmeye çalışmıştı, ama o zamanlar Leydi Kuzgun ile olan konuşmasına engel olduğu için sinir olmuştu ona.

Starfell istese onu geçen gün kızartabilirdi, Leydi Kuzgun’a zarar verebileceği korkusuyla ama bunu yapmamıştı ve özel yeteneği sayesinde bedeninden yaydığı enerjiyle Kedi Oğlan’ı telekinetik bir güç alanı içerisine hapsedip havaya kaldırmıştı. O anda yeteneğinin bu tarafı Starfell’e de sürpriz olmuş olmalıydı, o daha çok bu enerjiyi ısı halinde etrafa saçabildiğini düşündüğünden hep gücüne korkuyla yaklaşmıştı. Bu bakımdan Starfell, Kedi Oğlan’a benziyordu. İkisi de güçlerinin etkisine girdikleri zaman sevdiklerine büyük zararlar verebilecek potansiyelde oluyordu.

General, Bay Fend’in değneğine gözü takılırken buldu kendisini. İzmir’e Bay Fend’i takıma almak için geldiği zamanlar geldi aklına. Bay Fend’i alıp almamak konusunda tereddüt yaşıyordu, çünkü onu özel insan yapan yeteneğinin eğitim süreci boyunca General’i zorlayacağı aşıkardı. Yine de sabahki olayı ucuz atladığının farkındaydı, Bay Fend’e teşekkür borçluydu bu konuda. Efla ve Rüyacı’yı hafife aldığı için de kendisine kızırıyordu, o ikisini birbirinden uzak tutmanın bir yolunu bulmalıydı.

Ozan hâlâ Rüyacı’ya kırgın olduğunu saklayamıyordu. General ile aynı araçta olduklarından konu hakkında konuşamıyordu. Ama Marker’ı bile dahil etmişken sürekli beraber vakit geçirdiği kişiyi işin içine katmamasına bozulmuştu. Rüyacı, genci neşelendirmek istemişti.

“İzmir’e sen de gelmiştin, değil mi evlat?” diye sordu Rüyacı: “Burada güzel şiir yazılır derler, tabi İstanbul’un getireceği ilham kadar olmasa da.”

“Evet, buranın kumrusu güzeldi. Ama bugün yiyebilir miyiz bilmiyorum,” dedi Ozan. General’e göz ucuyla baktı. Hâlâ Bursa’da ona söz verdiği halde iskender kebab yiyemediklerini unutamamıştı. Neyseki İzmir’de kumru yiyebilmişlerdi, o içinde ukde kalmamıştı.

Herkesin limuzinlere bindiği anlaşılınca General talimatı verdi telsiz aracılığıyla şoförlere ve araçlar harekete geçti. Limuzinler askeri bölgeden çıkış yaptılar, ardından Konak İskelesi’nin yolunu tuttular. Oradan bir tekneye binip batık geminin bulunduğu yere gideceklerdi.

7. Yerli Bilimkurgu Yükseliyor Kısa Öykü Yarışması - Post Apokaliptik

Mustafa Özçınar

Hayaletler

Çıplak gözle gördüğümü dürbünümü kullanarak kontrol ediyorum.

Sokağın başında topallayarak beliren babam telaşla sağına soluna bakıyor. Yanıp yıkılmış sekiz on bina var onunla benim saklandığım yer arasında. Kolay görünmemek amacıyla eğiliyor ve gücünün yettiğince hızlanıp bana doğru seğirtiyor. İs ve tozla kaplanmış yüzünde ter ve göz yaşının açtığı izler var. Beni görmesi imkansız. Sokağın başındaki binanın içindeyim. Duvarda açılmış bir ceviz büyüklüğündeki delikten izliyorum sokağı.

Gelenin o olduğuna kuşku yok. Tek bir sorun var. Son iki ayda en az on kez onun ölümüne şahit oldum.

Hayır henüz delirmedim.

Onlar, yani karım Zehra, oğlum Can ve babam birer hayal ya da halüsinasyon değiller. Bir hologram olmadıkları da kesin. Hologramlar ya da halüsinasyonlar çevreleriyle böyle etkileşime girmezler. Kişilerle konuşup ortamdaki nesnelere etkileyemezler. Hayır onlar gerçekler. Gerçek bir bedenleri var. Sadece benim ailem değiller.

Yine de ölümlerine şahit olmak çok zor. En zor olanı ise onları öldürmek zorunda kalmak.

Onların gördüklerini yaratıcıları da görüyor. Bunu unutanların veya acıma duygularına yenilenlerin başına gelenleri gördüm.

Babamın beni görmesine izin veremem. Kısa süreli bir keşfe çıktığım için tüfeğim yanımda yok. Sadece telsiz, dürbün ve bıçağım var. Sığınağıma dönmek ile çatışmak arasında kararsızım. Aslında buna çatışmak denmez. Onlar hiçbir zaman bize saldırmıyorlar. Rollerine tamamen inanıyorlar. Asıl terör onların ardından gelenlerle başlıyor.

Artık dayanamıyorum. Bekleyip olacakları kabullenmek geliyor içimden.

Telsizimdeki cızırtıyla sıyrılıyorum dalıp gittiğim düşüncelerimden.

“Geç kaldın. Bir sorun mu çıktı?”

Konuşan üç sokak ötedeki sığınağımızda bekleyen Ekrem.

“Bir hayaletle karşılaştım.”

Bir an için susan Ekrem ardından fısıldayarak, “Saklanıp gitmesini bekle,” diyor.

Ben de artık kısık sesle konuşuyorum.

“Çok zor. Doğruca saklandığım yere doğru geliyor.”

“Görünmeden binadan çıkamaz mısın?”

“Deneyeceğim.”

Telsizin sesini kısıp nasıl kaçabileceğimi düşünmeye başlıyorum.

Bodrum katın dört apartmanın arasındaki ortak bahçeye çıkan merdivenleri olduğunu hatırlıyorum.

Babam kapıya varmak üzereyken ben merdivenlerden bodruma inmeye başlıyorum.

Arkamdan seslendiğini duyabiliyorum. Bu

kesinlikle onun sesi. Acı çekiyor gibi, çatlak, güçsüz ama kesinlikle o.

“Yardım edin. Artık kaçacak gücüm kalmadı.”

Bodrum katın karanlık koridorlarındayım. Sesi artık daha zayıf geliyor.

“Oğlum. Levent. Beni duyabiliyor musun?”

Daha önce defalarca buradan geçtiğim için el yordamıyla yaklaşıyorum bahçeye çıkan merdivenlere.

Nasıl üretildiklerini bilmiyorum ama birini, bir kez daha öldürmemek için elimden geleni yapmaya kararlıyım.

Hıçkırık sesleri duyuyorum.

Hayattayken sadece iki kez ağladığımı hatırlıyorum babamın. İlkinde hastanede ilaçlarının etkisiyle uyuyan annemin yatağının başındaydı. Odaya girdiğimi fark etmemişti. İkincisi cenazeden bir ay sonraydı. Kucağında oğlumla yanına gittiğimizde evde yalnızdı. Kapıyı her zamankinden bir iki dakika geç açmıştı. Göz kapakları kızarık ve şişti. Tüm bunlar onlar gelmeden üç yıl önce yaşanmıştı. Onlar gelip bize dehşeti yaşatmadan önce. Gelişlerinden bir yıl sonra bugün tek anladığım bu dehşetin hayatta kalanlar için artarak devam ettiği ve belki de biz bir avuç kurtulan ölene dek bitmeyeceği.

Güneş yarım saat sonra batacak. Şehrin yıkıntıları arasından sızan gün ışığı gökyüzünü kızıla boyamaya başladı bile. Merdivenlere ulaştım.

Kendimizden ‘kurtulanlar’ diye bahsetmem komik geliyor. Tırabzanlara tutunup sessizce yukarı çıkmaya başlarken acı acı sırıyorum.

Arkamdan koşturuyor. Düşüyor. Acı dolu bir inlemenin ardından bağıriyorum.

“Oğlum. Orada mısın?”

Buna alışmanız mümkün değil. Bu, geçmişten gelen bir ev videosu değil. Karşınızda etten kemikten biri var. Babanız olduğunu sanan biri.

İstilacılar ekonomik davranıyorlar. Tüm savunma altyapımızı çökerttikten sonra gereksiz bir yıkıma sebep olmadılar. Ortamdaki kaynakları kullanabilen ve kısmen bağımsız hareket eden hayaletleri seçtiler bizleri avlamak için. ‘Hayalet’ biz hayatta kalanların bu organizmalara verdiğimiz isim. Çünkü şu ana dek gördüklerimizin hepsi daha önce yaşamış insanların birer kopyası. Bizi buldukları zaman işi bitiren avcıların ise insana benzer hiçbir yanları yok.

Bahçeye çıkar çıkmaz çömeliyorum. Üç yüz metre karelik bir açıklık. Radyoaktif serpinti ya da kimyasal silah kullanımı olmadığı için bahçe yemyeşil çimenlerle kaplı. Tam ortasındaki büyük çardak ve onun yanındaki çocuk parkındaki tahterevallı ve salıncaklar yabancı otlar ve yosunlarla kaplanmış. Bahar akşamının serin esintisi çimenlerin ve yosunların kokusunu taşıyor. Son altı yedi aydır çürümüş ceset kokularını almıyoruz artık. Hepsini ya toprağa karıştırdılar ya toplanıp geri dönüştürüldüler.

Etrafta avcılara dair bir iz arıyorum. Bizi uydulardan izlemek yerine çok sessiz hareket eden bir metrelik disk şeklinde uçan gözcüler kullanıyorlar.

Karşıdaki binanın üçüncü kat penceresinde tanımadığım birisi belirdi. Acaba bir hayalet mi? Kıyafetleri işlevsel seçilmiş. Haki renkli bol bir pantolon, siyah botlar ve siyah bir kazak. Elinde bir otomatik tüfek var. Etrafı gözetliyor bir süre ve çömelerek telsizle konuşmaya başlıyor. Ne söylediğini duyamıyorum. Bulduğum yöne bakıyor. Beni gördüğünü sanmıyorum. Belki de babamı binaya

girmeden önce görmüştür. Onu görünce bir hedefi olacağını da anlamış olmalı.

Hiçbir ses duymuyorum ama akşam güneşinin metal yüzeyinden yansıttığı ışık gözümü alınca gözcü diski fark ediyorum. Kendimi açığa çıkarmadan adamı uyarmam imkansız.

Aniden bir karaltı giriyor bahçeye ve avına saldıran bir leopar gibi sıçrayarak yandaki binanın ikinci kat penceresine çıkıyor. Avcı o kadar hızlı hareket ediyor ki koşarken bacaklarını sayamıyorum. Ancak pencere pervazına tutunup pozisyon aldığı anda altı ayağını nasıl kullandığını görebiliyorum. İki ön ve iki arka ayağını pencerenin iki yanına bastırırken bir ayağıyla da üst taraftan pervaza asılıyor. Sırtında bir örümceğin kafa ve gövdeyi andıran iki çıkıntı var. Kafasındaki taretten ateş etmeye başlıyor. Adam sesi duyar duymaz çömelse de hiç şansı yok. İlk atış onu başından vurup pembe bir sis oluştururken sonrakiler ardına sığınmaya çalıştığı duvarı delerek ulaşıyor vücuduna.

Yerimden kıpırdayamıyorum. Babamaşağıdaki karanlık koridorlarda beni arıyor. Merdivenlere ulaşım bu tarafa yönelmesi an meselesi. En ufak hareketimde disk yerimi saptayıp avcıya bildirecek. Olduğum yere iyice sinip olan biteni izlemeye devam ediyorum.

Adamın vurulmasının ardından o binadan bir kadın çığlığı yükseliyor. Sanki kıyameti yaşamamışız gibi tertemiz ev kıyafetleri giymiş yirmili yaşların ortalarında bir kadın ağlayarak adamın cesedinin üzerine kapanıyor. Onun da hayaletleri olduğunu düşünmem gerekirdi.

Kadına hiçbir şey yapmıyorlar. Avcı binanın dışından ilerleyerek o kata ulaşıyor. Kadının çığlıkları sürerken, adamı duvarları yıkık pencerenin yanına sürükleyip bir çuval gibi aşağıya bahçeye atıyor. Bir

süre sonra cesedi oradan alıp geri dönüştürücüye atılmak için götürecekler.

Kadını da götürmediklerine göre hayatta kalan başka yakınları olmalı.

Hayatta kalan herkesin peşinde hayaletler var. Avcılar dokunulmaz değiller. Ağır silahlar ve patlayıcılar onları imha edebiliyor ama yerlerini hemen yenileri alıyor.

Merdivenlerden çıkan babama dönüp gülümsüyorum. Az sonra olacıklardan habersiz. Mutluluktan ağlıyor.

İstilacılar yabancı değiller.

Bu duruma gelmemize ne biyoteknoloji ne de yapay zeka neden oldu. Asıl neden insanoğlunun bu teknolojileri savaş endüstrisine teslim etmesiydi.

Ayağa kalkıp babama son kez sarılıyorum.

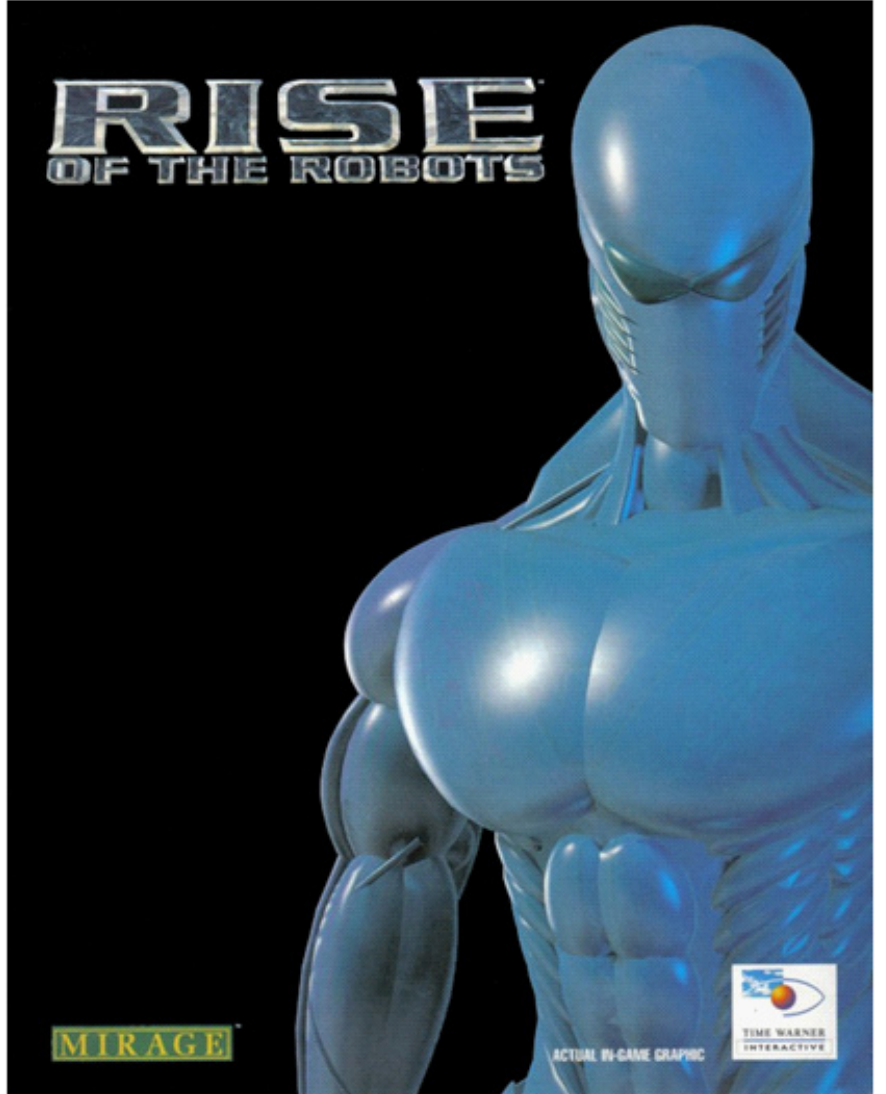
Muhittin Yağmur Polat

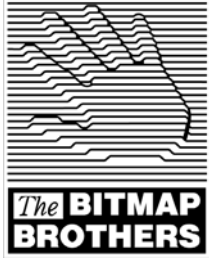
Bilgisayar ve Video Oyunlarında Bilimkurgu:

Rise of the Robots

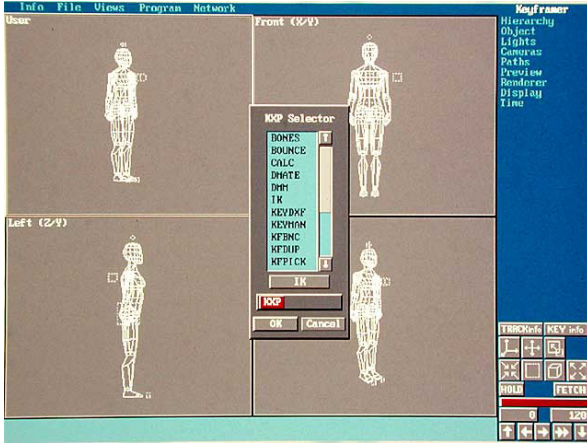
Değerli okuyucularımız bu sayımızda da ilginizi çekeceğini umduğumuz bir bilimkurgu oyunuyla yine karşınızdayız. Yerli Bilimkurgunun yükselmekte olması gibi bu defa da robotlar yükseliyor.

Mirage Studios tarafından geliştirilen ve Time Warner Interactive tarafından 1994 yılında yayınlanan bir dövüş oyunudur. Mirage Studios'un Instinct Design oyun geliştirme ekibi tarafından Amiga ve MS-DOS bilgisayarları için geliştirilmiştir. Daha sonraları diğer ev konsoluev bilgisayarına adapte edilmiştir (3DO, Amiga CD32, CD-i, Sega Game Gear, Sega Genesis, Nintendo SNES...) hatta bir arcade oyun kabini olarak da piyasaya sürülmüştür (1).

Instinct Design, Sean Griffiths liderliğindeki eski Bitmap Brothers firması çalışanı beş programcıdan oluşmaktaydı. Griffiths'e göre, oyun Street Fighter gibi geleneksel bir dövüş oyunu değildi ve oyunda daha önce hiç görülmemiş derecede yüksek bir yapay zekâ seviyesi ile olağandışı bir şekilde savaşı ve hareket eden robotlar vardı (2).

Robotların Yükselişi'ndeki grafikler, Autodesk firmasının 3D Studio yazılımı kullanılarak oluşturulmuştur. Robotlar, Sean Griffiths ve Sean Naden tarafından tasarlanmıştır. Oyundaki arka planlar grafikleri grafik sanatçısı Kwan Lee tarafından

yaratılmıştır. Robot modelleri istenildiği zaman yeni bir görünüm elde etmek için gerilebilir ve yeniden ölçeklendirilebilir olabilmeleri için 3D Studio'da önce kafes çerçeveler olarak hazırlanmıştır. Oluşturulan modellerin "çok temiz" olduğunu hisseden Naden, gerçekçi görüntüler elde etmek için iki boyutlu doku haritaları oluşturarak renk ve detaylar eklemiştir. Doku haritaları kafes çerçeveler modelin etrafına kaplanarak ayrıntılı görüntüler elde edilmiştir. Oyunun ana karakteri olan Coton isimli cyborg, kaslı görünümünden dolayı yaratılan en karmaşık karakterdir. Sean Naden, Coton için doğru bir anatomi oluşturmak amacıyla vücut geliştirme ile ilgili dergileri detaylı bir şekilde incelemiştir. Yüzer karelik animasyonlara sahip olması beklenen her bir robotun kaplanarak görüntülenmesi ikişer ay sürmüştür. Oyunun tema müziği olan Resurrection parçası, Queen grubunun gitaristi olan Brian May tarafından bestelenmiştir ve May'in solo albümü olan Back to the Light'tan alınmıştır(2).

Oyunun Hikâyesi

2043 yılında, Electrocorp Dünya'nın en büyük şirket haline gelmiştir. Dünyanın önde gelen gelişmiş robotik geliştiricisi ve üreticisi şirket, tıbbi araştırmalar da dâhil olmak üzere diğer birçok teknolojik ve bilimsel alanda dünya liderliğini elinde tutmaktadır. Şirket,

daha önce hiç görülmemiş derecede kuralları hiçe saymaktadır. Üstelik insan toplumunun tamamen robot hizmetçiler ve otomatlar tarafından yönetilmesinin sonucunda, Electrocorp'tan istenilen talepler, şirketin etkinliklerini verimli bir şekilde yürütebilme kabiliyetini aşmaktadır. Bu taleplere cevaben şirket, Metropolis 4 fabrikasında bulunan devasa araştırma ve geliştirme tesisindeki gizli bir mekânda Leader Projesini başlatır(3).

Proje sonucunda trilyonlarca nanobottan oluşan çoklularca zihin (hive mind) geliştirilir. Geliştirilen bu zihin Süpervizör olarak adlandırılır. Süpervizör, benzeri daha önce görülmemiş bir orandaki öğrenme yeteneği sayesinde; çok fazla görevi bir arada yürütebilen, üstün yapay zekâ ve tesisin günlük çalışmalarının her yönünü yönetme yeteneğine sahip akıllı bir robot haline büyük bir hızla gelir. Hatta her tesisi, bilgisayar sistemini, nükleer enerji santralini ve orduyu aynı anda yönetebilecek potansiyel bir güç erişir. O yılın kasım ayında Leader

Projesi'nde açıklanamayan terslikler görülmeye başlar ve Süpervizör'de düzensiz bir kod tespit edilir. Bu kod, o ana dek bilinen en güçlü bilgisayar virüsü olan EGO virüsüdür. EGO, Süpervizör'ün kolektif bilincini etkiler. Süpervizör, kişiliğini kadın olarak tanımlayan insansı bir gynoid (kadın cinsiyetindeki insansı robot) haline gelir ve öz farkındalığını geliştirmeye başlar. Ardından Electrocorp'un tesislerini kontrol altına alır ve tesislerdeki diğer robotları da etkileyerek mevcut düzeni bozmak için bir isyan başlatır. Metropolis 4'teki her mikroçip ve yazılım parçası EGO ile enfekte olmuştur. Siberetik isyanda, Metropolis 4'teki tüm insanlar, şirketin CEO'su olan Oton da dâhil olmak üzere hızlı bir şekilde öldürülürler(3).

Hükümet Metropolis 4'ü bir korunma önemi olarak kapatır ve paniği önlemek için olayların teknik bir sorun nedeniyle olduğunu açıklar. Ancak Metropolis 4'ün kale gibi korunaklı olması ve içindeki robot ordusu nedenleriyle duruma müdahale edilemez. Artık Süpervizör'ün dış dünyayla bağlantı kurması ve dünyayı yok etmesi sadece bir an meselesidir. Dünya'nın kurtulması için kalan tek umut, Metropolis 4 de bulunan ve "Coton" olarak adlandırılan ECO32-2 numaralı cyborg'dur. Coton, EGO virüsünden etkilenmemiştir çünkü organik bir insan beynine sahiptir. Coton, Süpervizör'ü ve onun isyancı robotlarını tesisin içinde etkisiz hale

getirmek için kendisine tek kişilik bir görev belirler. Aslında babasının öldürülmesinin intikamını almak istemektedir. Çünkü Coton'un insan beyni geçmişte Şirketin CEO'su olan Oton'danklonlanmıştır ve onu babası olarak görmektedir. Neticede Coton da bir insan gibi düşünmektedir ve duyguları vardır (3).

Oyunun Oynanışı

Oyun, tek oyuncu veya iki oyuncu olarak oynanabiliyor. Tek oyunculu oynanışta, oyuncu olarak yukardaki hikâyenin kaldığı yerden başlıyor

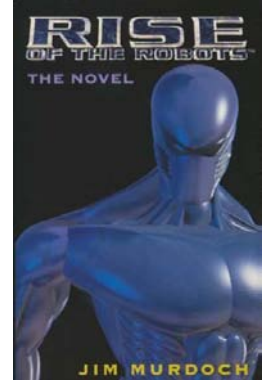
ve ECO35-2 Cyborg'unu ya da diğer adıyla Coton'u kontrol ederek Electrocop'un geniş tesislerinde Süpervizör'ün kontrol ettiği robotların karşısına çıkıyoruz. Her bir robotun karşımıza çıkma sırası sabit ayrıca her bir düşman bir öncekinden daha zorlu. Altıncı ve son seviyede, Süpervizör'ün bizzat kendisiyle yüzleşiyoruz. Her bir düşman robot kısa bir üç boyutlu (3D) animasyonla gösterildikten sonra potansiyel zayıflıklarının analizi ile tanıtılıyor ve ardından dövüş başlıyor. İki oyuncunun karşı karşıya oynadığı oyun tipinde ise, bir oyuncu varsayılan olarak Coton'u kontrol ederken, diğer oyuncuda tek oyuncu oynarken

karşımıza çıkan beş robottan birini seçiyor ve dövüş başlıyor. Özel bir hile kodu kullanarak Süpervizör'ü de rakibimiz olarak seçebiliyoruz. Daha sonra iki ila yedi tur boyunca sürecek karşılıklı dövüşler başlıyor(1).

ROBOTLARIN YÜKSELİŞİ: ROMAN (RISE OF THE ROBOTS: THE NOVEL)

Seksen beş bin kelimededen oluşan bu kitap, dünyadaki tam anlamıyla ilk bilgisayar oyunu romanıdır. Oyunun çıkışının ardından Penguin Books grubunu tarafından Roc

Books serisinin bir kitabı olarak 1995 yılında piyasaya çıkmıştır. Jim Murdoch tarafından yazılan kitap, orijinal Robotların Yükselişi oyununu temel almaktadır. Oyunun hikâyesine zayıf olarak bağlı kalmıştır. Ti Creda gezegenindeki Metropolis 4 kentindeki

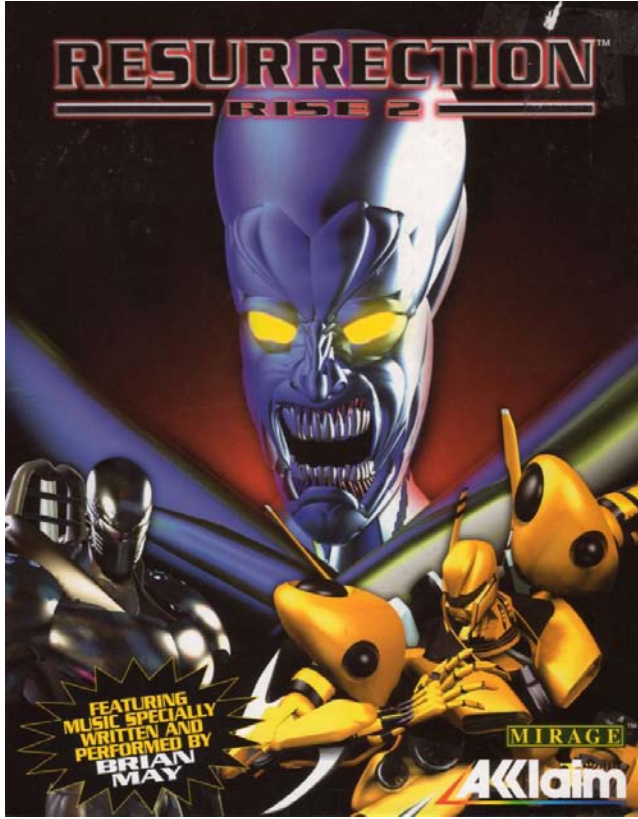

robotların kadın bir robot ve liderleri olan Süpervizör önderliğinde başlattıkları isyan konu edilmektedir (4).

YÜKSELİŞ 2: DİRİLİŞ (RISE 2: RESURRECTION)

Rise of the Robots 2, Resurrection: Rise 2 ve Rise of the Robots 2: Resurrection olarak da bilinen Mirage Media tarafından geliştirilmiş ve 1996 yılında Acclaim Entertainment tarafından yayınlanan bir dövüş oyunudur. Oyun, Robotların Yükselişi'nin devamı niteliğindedir. İlk oyundaki grafikler, kaplamalar ve animasyonlar geliştirilmiştir. Darbelerden sonra metal parçaları saçılmakta ve hasarlı robotların gövdeleri üzerinden elektrik arkları atlamaktadır.

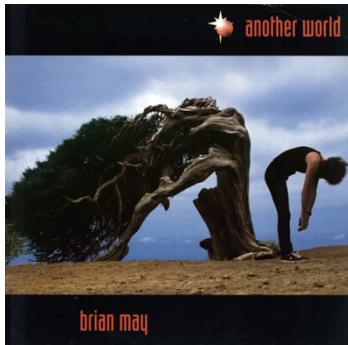
Oyun içi müzikler, hard rock türünde olup Tom Grimshaw hazırlanmıştır. Oyunda Queen grubunun

gitaristi Brian May'insolo albümü Another World'den bir parça olan "Cyborg" da kullanılmıştır(5).

Oyunun Hikâyesi

Önceki oyunun kahramanı olan cyborg Coton, rakiplerini yenmiş ve Süpervizörle yüzleşmiştir. Ancak Süpervizör onu yenmek ve bilincini asimile etmek için şekil değiştirme yeteneğini kullanır. Coton'un düşünce kalıplarını

kopyalar ve bunlarla yapay zekâsını güçlendirir. Ayrıca bu onun bilinçli parçalarını da seçtiği robotlara

kendi tasarımlarını geliştirme yeteneklerini arttırmak için aşılır. Electrocorp'un bilim adamları, Coton'un mağlup edildiğinden ve Süpervizörün şehri hedef alacağından korktukları için, Coton'un daha önce gönderdiği bilgilerden yararlanarak EGO virüsüne karşı bir anti-virüs hazırlarlar. Anarşi adındaki bu virüs, Electrocorp'un ana binasına salınır ve Süpervizörün kontrolündeki robotların çoğuna bulaşır. Robotlar, Süpervizör ile bağlantıda oldukları nöral ağdan koparlar ve birbirlerine karşı savaşmaya başlarlar. Böylece Süpervizör'ün ordusu hızla tükenir. Bu esnada Coton, bilincini başka bir robota yüklemek için hatalı çalışan robotların neden olduğu bu karmaşayı kullanır. Bu noktadan sonra hikâye sona erer. Coton'u ya da Anarşi virüsü sayesinde nöral ağdan bağımsız hareket edebilen robotlardan biri seçilerek; diğer robotları, Süpervizörü ve Electrocorp binalarını yok etme görevi başlar(6).

Oyunun Oynanışı

Oyunda 18 standart karakter ve 8 (bazı sürümlerde 10) gizli karakter bulunmaktadır. Gizli karakterler daha güçlü olma eğilimindedir ve bazılarının kilidini açmak kolay bazılarının ise zordur. Ancak gizli karakterlerin hemen hemen hareketleri aynıdır ve standart karakterlerin farklı grafiklere sahip kopyalarıdır. İlk oyunun yedi robotunun altı tanesi

standart olarak gelmektedir (Süpervizör ise gizli bir karakter) ancak yeni grafikler ve hamleler gibi geliştirmelere sahiptirler. İlk oyunun aksine, senaryo artık izin verdiği için hem bir hem de iki oyunculu oynanışta tıpkı diğer dövüş oyunlarında olduğu gibi istenilen robot seçilebilmektedir. Ayrıca, oyuncular her bir robot için 256 farklı renk paleti arasından seçim yapabilirler. Her robotta bir tane bulunan beş farklı cephaneye türü de var. İlk oyundan daha zengin bir dövüş deneyimi sunuluyor. Her robotun kendine özgü hareketleri var. Mağlup edilmiş bir robot'un mermisini çalma ve kullanma kabiliyeti de mevcut. Mortal Kombat'tan esinlenilmiş ölümcül hamleler (fatality) de var. Ayrıca, her bir robota özel güç çubuğu dolduğunda yapabilecekleri farklı bir süper hareket de bulunuyor. Oyunda ayrıca Kaos adlı bir combo sayaç sistemi (ardışık olarak belirli tuşlara basınca özel bir hareketin yapılabilmesi) de var. Kontroller bir dövüş oyunu için oldukça standart ve insansı olmayan robotların hamleleri yumruk/tekme modeline uyarlanıyor (7).

Bu sayımızda bilimkurgu oyunlarının önemli bir örneği olan Rise of the Robots (Robotların Yükselişi) oyununa değindik. Umarım ilginizi çekmiştir. Gelecek yazıda görüşmek üzere.

KAYNAKLAR

- 1- [https://riseoftherobots.fandom.com/wiki/Rise_of_the_Robots_\(video_game\)](https://riseoftherobots.fandom.com/wiki/Rise_of_the_Robots_(video_game))
- 2- <https://classicreload.com/dosx-rise-of-the-robots.html>
- 3- <http://www.wikizero.biz/index.php?q=aHR0cHM6Ly9lbi53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvUmlzZV9vZl90aGVfUm9ib3Rz>
- 4- https://riseoftherobots.fandom.com/wiki/Rise_of_the_Robots:_The_Novel
- 5- https://riseoftherobots.fandom.com/wiki/Rise_2:_Resurrection
- 6- <http://www.wikizero.biz/index.php?q=aHR0cHM6Ly9lbi53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvUmlzZV8yOl9SZXN1cnJlY3Rpb24>
- 7- <https://classicreload.com/dosx-rise-2-resurrection.html>

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

ARZUS 2017 SAYI 1

Çağdaş Edebiyatın Bilinen İlk Bilimkurgu Yazarı
Samsatlı Lukianos

Kitap Seçkisi
Evrenin Türk
Bekçileri
Metin Güçlü

Star Wars Evrenine
Ezoterik Bir Bakış
Kublayhan Yalçın

LYBK Yıllık Öykü Yarışması Birincisi
Kıvrak ve Sarı
Abdülkadir Doğanay

LYBK Yıllık Öykü Yarışması İkincisi
Yeni Bir Başlangıç
Mustafa Özçınar

LYBK Yıllık Öykü Yarışması Üçüncüsü
Kralın Dönüşü
Kenan Çetinkaya

Yerli Bilimkurgu
Yazarları ve Eserleri

Kublayhan Yalçın

Star Wars Evrenine Ezoterik Bir Bakış

Çağdaş bilim kurgu ve fantezi köklerini incelemek bir anlamda masonlolar ve/veya Teozofilerle kaybolmak demektir.

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Haziran 2017 / sayı 1

Caner Gül

İlk Çıkdıkları Kitabın Tarihine Göre Sıralanmış, Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

Bu sayıdaki listeyi, ilk çıkdıkları kitabın 2000 yılından önce olan yazarlara ayırdık.

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor grubu olarak, ülkemizde yerli bilimkurgunun yükselmesi için bilimkurgu alanında önceliğimizdir.

Hep birlikte yerli eserlerimizi tanıyıp, bilmeyen diğer tüm insanlara göstermek zamedir.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olmanız için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşünüyorsanız, bilimkurgu eserlerinizi, yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com üzerinden bize ulaştırabilirsiniz.

Barak Federlar

YENİ BİR UMUDA DAHA ADIM ATMAK!

STAR WARS The FORCE AWAKENS

John Williams

1980 yılının hava durumunu hatırlamadığım bir pazar sabahında, Şişli Kent sinemasında anne ve babamla izlediğim ilk Yıldız Savatları. Yeni Bir Umudun ilminde, benim için, tüm yaşamımın müzik zevkimi belirleyecek adlarını temeli atılmıştı.

www.yerlibilimkurguyukseliyor.com / Haziran 2017 / sayı 1

Esra Orsal

Çağdaş edebiyatın, bilinen ilk bilimkurgu yazarı,

Samsatlı Lukianos

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

Yerli ve Yabancı Bilimkurgu Adına Her Şey

HAZİRAN 2017 SAYI 2

Bilim Kurgu'nun Doğuşu:
Merhum Frankenstein'i
Nasıl Bilirdiniz?
Mustafa Özçınar

Kitap Seçkisi
Evrenin Türk
Bekçileri
Metin Güçlü

PHILIP DICK DOSYASI:
TEKNO-PAGANİZMİN
DE FACTO PEYGAMBERİ
Kublayhan Yalçın

LYBK Yıllık Öykü Yarışması
Mülteci
Süleyman Sönmez

LYBK Yıllık Öykü Yarışması
İlk Işınlanan İnsan
Metin Uçar

Yerli Bilimkurgu
Yazarları ve Eserleri
Listesi

YERLİ BİLİMKURGU YÜKSELİYOR

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

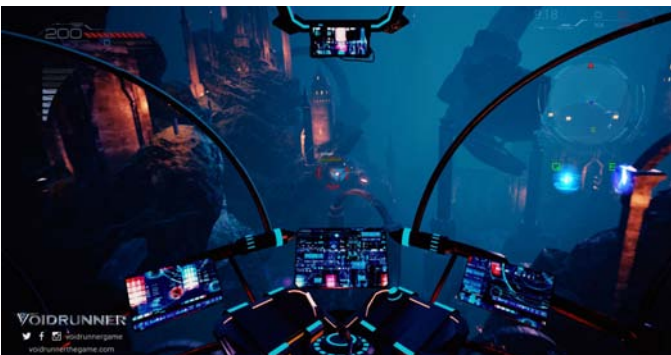
www.yerlibilimkurguyukseliyor.com

Yerli Bilimkurgu Oyunu

VOIDRUNNER

Roman - Bölüm 9

Aysun Erdoğan

Kapının İncisi

Konak-1'in komutanı Yarbay Adam Schmith telaşla etrafına emirler yağdırıyordu. Birleşik uzay federasyonunun kıdemli bir subayı olan Yarbay Schmith, uzun yıllardır Konak-1'in komutanlığını yapmaktaydı. Yılların vermiş olduğu etkiyle seyrelmeye başlayan saçını tamamen traş ettirmişti. Saçının eksikliğini telafi etmek ister gibi sakallarını uzatmış ve onların bakımını da itinayla yapmaktaydı. Çenesinin biraz altında kestiği sakallarında yer yer kırışıklıklar görülüyordu. Elli yaşını aştığı için yüzünde ki kırışıklıklar artık kendini iyice belirtmişti. Yıllar ondan sadece bir şeyler alıp götürmemişti. Aynı zaman da da ona paha biçilmez deneyimler de armağan etmişti.

Asker olduğu için her gün yapmış olduğu egzersizleri ihmal etmemiş, bunun sonucunda da yaşından beklenmeyecek bir çevikliğe ve atletik bir vücuda sahip olmuştu.

Satürn'ün uydusu olan Titanda büyük bir hareketlilik vardı. Herkes çok tedirgindi. Kapının incisi,

normal seyrini yaparken bağlantıları kesilmiş ve şu ana kadar da bütün çabalara rağmen hiç bir haber alınamamıştı.

Şu anda içinde bulunduğu durumu açıklayacak elle tutulur hiç bir izahat yoktu. Kapının İncisi ekranlardan yok olmuştu. Onu göremiyorlardı. Sanki sihirli bir el onları hokus pokusla yok etmiş gibiydi.

“Hâlâ hiç bir haber yok efendim. Öğrenci gemisi KAPININ İNCİSİ kayboldu. Onları bulamıyoruz.”

Komutan öfkeden kıpkırmızı kesilmişti. Yerine bir oturuyor, bir kalkıyordu.

“Nasıl onları göremiyoruz aklım almıyor. Gemileri bozulmuş olsa dahi onları mutlaka ekrandan takip etmemiz lazımdı. Bu nasıl bir iş!..”

Bir süre gözlerini kapatıp, derin bir nefes aldı.

Hemen yanında duran ve kendisine emir verilmesini bekleyen yüzbaşıya doğru döndü.

“Hemen bir araştırma gemisi hazırlayın. En son görüldüğü yerden fazla uzakta değiliz. Onları hiç bir ekran göremiyorsa, teknolojik bir perdeleme olabilir. O bölgeyi araştırın, adamlarına söyle cihazlarından çok kendilerine güvensinler ve etrafa öyle baksınlar.

Yüzbaşı, Yarbay’a “Emredersiniz komutanım.” diyerek selam vermiş ve kendisine verilen görevi yapmak için komuta odasından ayrılmıştı.

Yarbay Schmidt, koltuğuna yılgın bir şekilde oturdu. Haberleşme subayına dönerek...

“Siz de aramaya devam edin. En ufak bir sinyali bile kaçırmanızı istemiyorum.”

Kapının incisinde işler karışmak üzereydi. Kaptan Emin çok kızgındı. Geminin ana reaktörüne bir türlü ulaşamamışlardı. Reaktör odası bir dizi kilit sistemine sahip ileri güvenli kapı tarafından korunuyordu. İnci’nin ana bilgisayarıyla bağlantısı, Ahmet tarafından kesildiği için kumanda odasından reaktör kapısını açmak mümkün olamamıştı. Silah zoruyla girilebilecek bir oda da değildi. Ancak içerde ki mürettebat tarafından kapısı açılırsa içeriye girilebilirdi.

Ahmet, endişeli gözlerle Üstün hocaya baktı. Monitörlerden izledikleri kadarıyla gemide olan şeyleri az çok tahmin edebiliyorlardı.

“Şimdi ne olacak efendim? Herkesi esir aldılar. Onlara ya zarar verirlerse!..”

Telaşla odanın ortasında bir sağa bir sola dolanıyordu. Ne yapacağını bilememenin verdiği tedirginlikle el ve kol hareketleri bir tutarsızlık sergiliyordu.

du. Bazen yüzüne dokunuyor, bezen de ellerini birbirine sürtüyordu.

Üstün hoca da onun gibiydi. Ama daha tutarlı davranıyordu. Oturduğu sandalyeden kalkmadan düşünmeye çalışıyordu. İstilacı askerlerin içeriye girme ihtimalleri yoktu. Kapı, içerden açılan kilit sistemiyle korunuyordu. Dışarıdan açılması imkansızdı. Patlayıcı da kullanamazlardı. Bu, hem gemiye hem de reaktöre zarar verebilirdi. Burada sürekli kalmaları da mümkün değildi. Zaten ellerinde o kadar rehine varken, bir yolunu bulup onları dışarı çıkarmak için ikna edecekleri bir şey bulmaları hiç te zor değildi. Şu anda içinde oldukları zamanı en iyi şekilde kullanmaları gerekiyordu. Ama bu kısıtlı zaman içerisinde yapabilecekleri şeyler çok azdı.

Üstün hoca bir süre sonra sesli düşünmeye başlamıştı.

“Konak-1’e çok yakınız. Mutlaka bizi aramaya geleceklerdir. Onlar bizi bu beladan kurtarmanın bir yolunu bulana kadar, gemiyi bu koordinatlarda tutmam lazım. Ama nasıl... Bunu nasıl yapacağım?”

Ahmet, bir sağa bir sola arşınladığı reaktör odasının ortasında birden bire durdu. Elini cebine götürdü ve içinden ata yadigarı olan cep telefonunu çıkardı. Ona önce bir baktı. “Belki bir umut olur”, düşüncesiyle Üstün hocanın yanına gitti ve ona küçük cep telefonunu gösterdi. Üstün hoca, Ahmet’e şaşkınlıkla bakıyordu. Çocuğun elinde daha önce sadece müzede gördüğü bir alet vardı.

“ Bu da ne?” der gibi Ahmet’e baktı.

“ Üstün hocam, bu benim dedeme aitti. Eskiden kullanılan, akıllı telefon da denilen cep telefonu. Ben onu dedemin eski eşyaları arasından buldum ve

çalıştırmayı da başardım. Şu anda onun kullandığı frekansları bizler kullanmadığımız için asıl işini yani haberleşme işlemini gerçekleştiremiyor. Ama hâlâ içine pek çok bilgi depolayabiliyor. Bunlardan biri de Oktay ve benim tasarladığım ve BEYAZ GÖLGE adını verdiğimiz virüs programı. Eğer onu kullanabilirsek ve geminin ana bilgisayarına ekleyebilirsek belki bir şansımız olabilir.”

Bunları söylerken, Üstün hocaya muzip bir çoçuğun yüz ifadesiyle bakmış ve gülümsemişti.

Üstün hoca, çoçuğun söylediklerine inanamamıştı. Kapının incisi gibi bilgisayara sahip bir gemi, öğrencilerin yaptığı virüs programlarını sakız gibi çiğneyip bir kenara atardı. Fakat yine de bir bakmakta yarar vardır dedi ve eline cep telefonunu aldı. Umutsuzluk içindeyken küçük bir ışık, her yeri aydınlatabilirdi.

***

Kaptan Emin, artık başka bir yol kalmadığına hükmederek, Kaptan Çelik’in büyük salona getirilmesini emretmişti. Yanına getirilen Kaptan’a, istilacı askerler zorla diz çöktürmüştü.

Kaptan Emin, Kaptan Çelik’e küçümser bir şekilde baktı. Bu hareketiyle ona hiç bir değer vermediğini belirtmek istemişti. Ona hitap ederek;

“Albay Hakan Çelik, Öğrenci Ahmet ve kıdemli Baş Çavuş Üstün Bilge şu anda geminin ana reaktörünü ele geçirmiş bulunmaktalar. Şimdi senden, onları oradan çıkarmanı istiyorum.”

Kaptan Çelik, bir zamanlar hayran olduğu ve kendisine büyük bir düş kırıklığı yaşatan Kaptan Emin’in, bir öğrenci ve yaşını başını almış emektar bir öğretim görevlisi tarafından zor durumda bırakılma-

sı Hakan’ın tuhafına gitti. İster istemez hafifçe gülümsedi. Bu hafif gülümseme, kaptan Emin’in gözünden kaçmamıştı.

Ayağıyla, karşısında diz çökmüş olarak duran kaptan Çelik’in yüzüne çok sert bir şekilde tekme attı. Tekmenin şiddetiyle, kaptan Çelik, büyük salonun ortasında bulunan ve bir kaç basamak olan merdivenlerden aşağı yuvarlanmıştı.

Eliyle, acı içerisindeki yanağını tuttu. Küçümser bir eda ile Kaptan Emin’e baktı.

“Seni bir öğrenci ve emekliliği gelmiş bir öğretim görevlisi mi durdurdu? Oysa ki ‘Ben her şeyi hükmederim’ havasındaydın.”

Kaptan Emin kararlı bir şekilde, bir kenarda duran ve birbirlerine sokulmuş olan öğrencilerin arasına daldı ve Oktay’ı tutup çıkardı.

“Sana ne kadar ciddi olduğumu göstereceğim. Bakalım şimdi de gülebilecek misin?”

Oktay’ı tek eli ile boynundan tutarak yere diz çöktürdü ve diğer eli ile de silahını Oktay’ın başına doğru tuttu. Doktor Işık, yaşadığı şoktan dolayı bir çılgınlık atmıştı.

Kaptan Çelik ise, bir hamle yapmak istemiş ve istilacı askerlerden biri elinde ki silahın kabzasıyla onun karnına, olanca şiddetiyle vurmuştu. Kaptan, darbenin şiddetiyle tekrardan yere düştü.

Oktay zor da olsa acıyla inleyen boynuna aldırmadan başını kaldırdı ve babasına baktı. Onun gözlerinde biraz insanlık arıyordu. Ama yoktu. Bu adam gerçekten onun babası mıydı? Hayır, hayır, bu işte bir tuhafılık vardı. Her ne olursa olsun bir insan bu kadar

değişmezdi. Kendisine anlatılan adam ile bu kişi arasında çok büyük bir uçurum vardı.

Kaptan Emin ile gözleri birbirlerine kenetlenmişti. Bu adamın gözünü dahi kırpmadan kendisini öldürebileceğini anladı. O kısacık zaman için de bunları düşünürken Hakan Çelik'in sesini duydu.

“Dur, yapma. Kabul. Ne istersen yapacağım. Yeter ki çocuklara dokunma.”

Kaptan Emin, Oktay'ı bırakmıştı. O, Kaptan Çelik'in yanına giderken Doktor Tülay Işık ta Oktay'ın yanına gitmişti. Zavallı çocuk yaşadığı olaydan dolayı titremekteydi. Hemen onu sakinleştirmesi gerekiyordu. Yoksa yeni bir kriz daha yaşayabilirdi. Her yeri titreyen Oktay, korkudan mı yoksa yaşadığı hayal kırıklığından mı titrediğini bilemiyordu. Doktor Işık'ın ağzına sıkıldığı fisfis, onu hemen etkilemişti. Biraz kendisine gelmeyi başarmıştı.

“Bu adam benim babam olamaz! Bu imkansız...” diye doktorla konuştu. Onu duyan Kaptan Emin, durdu ve bir süre olduğu yerde kaldı. Fakat bu tereddütü bir kaç saniye sürmüştü. Sonra yine hedefine doğru yürüdü. Hakan Çelik'in yanına gelince;

“Ne istediğimi biliyorsun. O iki zibidiyi, ana reaktör odasından çıkar.” diye söylendi. Kaptan Emin gözlerini kısmıştı ve sesi de öfkesini belli edercesine tıslamayla çıkmaktaydı.

Albay Çelik, durumu alttan almayı denedi. Ne kadar istemese de bu adamın suyuna gitmek zorundaydı.

“Tamam. Onlarla konuşurum.”

Kaptan Emin, iki eli ile kaptan Çelik'in yaka-

sından tutup, onu havaya kaldırdı. Göz hizasına gelince ona şöyle dedi;

“Onlar ile sadece konuşmanı istemiyorum. O ikisi, kapıyı açıp bize teslim olacaklar.”

Kaptan Çelik, durumu gayet iyi anlamıştı. Bu deli adam istedikleri karşılanmadığı taktirde çocukları gözlerinin önünde öldürecek, ya da onu oyalamayı başarabilirlerse belki bir kurtuluşları olabilirdi. Şu anda Titanda ki Konak -1 e çok yakın olmalıydılar.

Kendilerinin kaybolduğunu çoktan farketmiş olmalıydılar. Ve bir kurtarma gemisi onları aramaya çıkmış olmalıydı. En azından gemi onları bulana kadar, bu deli adamı oyalamalıydı.

***

“Kurtarma -14 den, Konak-1'e. Cevap verin Konak-1...”

Telsiz sesi Konak-1'in hopallöründen, duyulmaya başlanmıştı. Yarbay Schmidt, keşif gemisinin lideri olan Teğmen İlya Raman'a cevap vermişti.

“Burası konak-1. Ben Yarbay Schmidt. Kapının incisinin en son görüldüğü koordinatlara ulaştınız mı Teğmen?”

“Evet Yarbay Schmidt. Şu anda oradayız.”

“Ne görüyorsunuz? Her şeyi anlatın.”

“Kurtarma gemisinin bilgisayar ekranında hiç bir şey görülmemesine rağmen, şu anda Kapının incisini uzay boşluğunda kendi gözlerim ile görebilmekteyim. Gemi bir bütün halinde. Görsel olarak bakınca hiç bir hasar görülmemektedir.”

“ Onlarla irtibat kurabildiniz mi?”

“ Hayır efendim. Bize cevap vermiyorlar. “

Yarbay schmit bir süre düşündü. Tekrar telsiz konuşmasına devam etti.

“ Kapının incisine yaklaşmanızı istiyorum. Yine hiç bir tepki almazsanız, gemiye giriş yapın. “

Teğmen Raman aldığı emri onaylatmak ister gibi verilen emri tekrarlamıştı.

“Baş üstüne efendim. Kapının incisine girilecektir.” diyerek, kurtarma gemisini Kapının incisine doğru iyice yaklaştırmıştı. Yanında ki koltukta oturan Çavuş Cosby ise sürekli olarak gemiye telsiz mesajı göndermekteydi.

“Kapının incisi. Cevap verin. Burası Kurtarma-14. Şu anda geminize yaklaşmaktayız. Giriş için izin verin.”

Kapının incisinin dinlenme salonunda, Kurtarma-14 in anonsu duyuluyordu. Israrla bir cevap bekliyorlardı. Bekledikleri cevap gelmez ise gemiye gireceklerini söylüyorlardı. Kaptan Emin, öfkeli gözlerle, Kaptan Çelik’e baktı. Şu ana kadar, planladığı hiç bir şey yolunda gitmemişti. Zaman çizelgesinin çok gerisinde kalmışlardı. Sağ elininin avuç içini, öfkeli bir şekilde kendi alnına bir kaç kez vurdu. Eli kolu bağlı bir şekilde burada beklemek onu çıldırtıyordu. Gözlerini kısarak, Kaptan Çelik’e doğru baktı.

“Kurtarma -14’e cevap ver. Söyle onlara buradan gitsinler. Ama onlara sakın ha olanlardan bahsetme. Sözlerinde herhangi bir ima dahi hissetsem çocuklardan birini hiç düşünmeden öldürürüm. “

“Onlara ne söylememi istiyorsun ki. Ben ne dersem diyeyim, onlar buradan gitmeyecekler. Şu ana kadar Titan’a varmış olmamız lazımdı. Bu duraksama planımızda yoktu. Onları ikna etmem çok zor. Buradan tatmin edici bir cevap almadan gitmezler. “

Kaptan Emin, sol elini Hakan’ın omzuna koymuştu. Elini biraz sıkarak, eski arkadaşının omzunu acıtmıştı. Yüzünü yüzüne iyice yaklaştırıp, sözlerinin iyice anlaşılır olması için Hakan’ın gözlerinin içine bakarak konuştu.

“Hakan, benimle olan mazisini hatırlayamadığım eski dostum. Şimdi kulağımı açta iyi dinle. Kapının incisini şimdiye kadar, Boğlaç’ımız, yüce Kralımız HAMANE’nin hüküm sürdüğü paralel evrene, NARHALT’a götürmem gerekiyordu. Ama işler planlandığı gibi tıkr tıkr işlemedi. Senin eğitim subayın ve çaylak öğrencin, yoluma bir sürü taş koydu. Ben de onların canına ot tıkayacağım. Ama şimdi konumuz bu değil. Eğer ben başarısız olursam, arkamdan birini daha yollayacaklar. Bu gelen kişinin yanında ben melek gibi kalırım. Bence sen bunları bir düşün...”

Kaptan Çelik, durumun ne kadar nazik olduğunun farkındaydı. Tek kurtuluş umutları olan Titan da ki üs ile bağlantılarını sağlayacak Kurtarma-14 gemisinin, buradan hiç bir yardım mesajı almadan gitmesini istemiyordu. Fakat bunu Kaptan Emin’e sezdirmeden yapması gerekiyordu. Mikrofonu eline aldı. Kurtarma-14 ile temasını sağlayacak olan haberleşme panosunda ki düğmeye bastı.

“Ben KAPININ İNCİSİ’nin kaptanı Albay Hakan Çelik. Gemiye giriş için izin veremiyorum. Şu anda gemimiz karantina altında. Çocuklardan yedi tanesinde SARI BENEK virüsü tespit etmiş bulunmaktayız. Virüs, kontrol altına alınana kadar Konak-1 e gitmemiz mümkün değil. “

Konak-1'den konuşmaları dinleyen Yarbay Schmith, bu işte bir terslik olduğunu hemen farketmişti. Kurtarma-14 ile temas kurdu.

“Kaptan Çelik’e durumlarını onayladığınızı belirtin. Sakın bir açık vermeyin. Yolunda gitmeyen bir şeyler var.”

Kurtarma -14, Yarbay Schmith’in emirlerini anlamıştı. Sarı benek hastalığı, yıllar önce çok canlar almış tehlikeli bir virüs hastalığıydı. Tüm insanlık için tehtit oluşturan bu hastalığa çare bulabilmek için yıllarca araştırmalar yapıp bütün kaynaklar bu işe verilmişti. Bütün bu çaba neticesinde ise, bundan dokuz yıl önce tamamen yok edilmişti. Çocukların bu şekilde birden bire hastalanması ilginçti. Salgının ortaya çıkması için ya kasıtlı bir şey vardı ya da yolunda olmayan bir durum ile karşı karşıyaydılar. Gemide bir şeyler oluyordu, ve Kaptan Çelik kimsenin oraya yaklaşmasını istemiyordu. Bunu da şifreli bir şekilde belirtmişti.

“Tamam Kapının incisi, sizi anladık. Fakat geminizi Konak-1’e daha yakın bir mesafede tutarsanız size daha kolay sağlık yardımı yapabiliriz. “

“Buna gerek yok. Gemimizde salgın ile baş edebilmemiz için gerekli tüm donanım mevcut. Yine de sağ olun. Şimdi telsiz bağlantısını kapatıyorum. “

“Tamam Kapının incisi. Gidiyoruz. Yardım lazım olursa haber vermeniz yeterli olacaktır. “

“Tamam...”

“Tamam...”

Konak-1 de, Yarbay Schmith çok endişeliydi. Kapının incisi hâlâ ekranlarda görünmüyordu. Tekno-

lojik bir perdeleme sistemi tarafından saklanılıyordu. Perdeleme sistemi henüz çok yeniydi. Ve sadece savaş gemilerinde kullanılıyordu. Onların ise bir kaç tanesinde vardı. Kapının incisinde bu teknolojinin olması, hele bunu kullanmaları imkansızdı. Çünkü bu sistemi kullanmalarını gerektiren bir durum ortada yoktu.

O bunları düşünürken bilim subayı, Yarbay’a endişeyle seslendi,

“Efendim, Kurtarma-14’in bulunduğu koordinatlara doğru hareket eden, büyük bir manyetik alan tespit ettik. Eğer oradan ayrılmazlar ise korkarım ki gelen her neyse onlarla çarpışacaklar.”

Yarbay Schmith’in tüm kanı adeta ateş almış yanıyordu. Yüzü, duyduğu endişeden dolayı kıpkırmızı olmuştu. Hemen Kurtarma-14 ile telsiz temasına geçti.

“Kurtarma-14, bulunduğunuz koordinatlara doğru, henüz tespit edemediğimiz bir şey geliyor. Hemen oradan ayrılın. Bu acil bir emirdir, hemen oradan ayrılın.”

Kurtarma-14’in mürettebatı, Konak-1 den gelen Yarbay Schmith’in sesiyle, verilen emri yerine getirmek için harekete geçtiler. Kurtarma-14’ün Plotu büyük bir hız ve manevrayla Küçük uzay gemisini bulunduğu yerden uzaklaştırmıştı. O daha yeterince uzaklaşmadan, az önce buldukları koordinatlara, KAPININ İNCİSİ’nden daha büyük ve aynı ona benzeyen bir uzay gemisi ortaya çıkmıştı. Geminin manyetik alanı o kadar büyüktü ki, Kurtarma-14 arkadan şiddetli bir şekilde ileriye doğru fırlatılmıştı. Pilot, geminin kontrolünü çok zor bir şekilde yeniden eline almayı başarmıştı. Yeni gelen gemiye görünmek istemiyordu. İncinin diğer tarafına, onların görmesinin mümkün olmadığı arka bölümüne saklandı. Kendi sistemlerini kapatıp, incinin manyetik alanına dahil olmuştu. Aynı onun

bir uzantısı gibi hareket etmeye başladı. Ancak bu şekilde güvende olabilirlerdi. Yarbay Schmith ile bağlantı kurdular.

“Efendim, siz ekranlarda bir şey görüyorsunuz, bilmiyorum ama buraya İnciden daha büyük bir uzay gemisi geldi. Görüntü olarak aynı inciye benziyor. Sanırım aynı sınıfa aitler. Ama onun üç katı büyüklüğünde.”

Yarbay Schmith, Kurtarma-14’ün iyi olduğunu duyunca biraz olsun rahatlamıştı. Öncelikle onların güvenliğini düşünüyordu. Kapının İncisi ile sonra ilgilenenecekti.

“Siz hepiniz iyi misiniz?”

“Evet efendim.

“Şu anda neredesiniz?”

“İncinin diğer tarafına geçtik. Geminin manyetik alanı, büyük geminin bizi görmesini engelliyor.”

“İyi yaptınız. Aferin size. Bizim ekranlarda yine bir görüntü yok. Sadece uzay boşluğu görülüyor. Büyük gemiden mutlaka İnci’yle temas kurmak için bir hareket olacaktır. İki geminin de tüm hareketlerini bize siz anlatacaksınız. Bizim gözümüz ve kulağımız olacaktır. Anladınız mı? “

“Evet efendim. Anladık.”

Arda Tipi

Yıldız Avcısı

Yolunda gitmeyen çok şey vardı hayatımda. Bunu kendime söylemekten bile bazen utanır, düşünmemeye çalışırdım ama ‘sorun’ dediğimiz şeyin doğasında kendisini hatırlatmak vardır. Gündelik koşturmacanız içerisinde nerede olursanız olun sizi mutlaka bulur ve elinize, ayağınıza dolanır. Hiçbir zaman da tek başına gelmez; Maddidir, ama aynı zamanda da ruhsal, duygusaldır, ancak sağlıklı da ilgilidir... Kendinizi daha şanssız durumdaki insanlarla kıyaslar, özsaygınızı koruyup güçlü kalmaya, kendinizi onarmaya çalışırsınız, yine de eksiklikleriniz, aksaklıklarınız, zaaflarınız onları küçümsediğinizi fark edersene, yaşantınızın en hassas, en kopmaya yüz tutmuş incelmışlikleri üzerine ağırlıklarını vererek varlıklarını hissettirirler. Bir süre sonra sizden eksiltelenlerde bir teselli aramaya başlarsınız. Eksilenin, heykele dönüştürülmek üzere mermerden koparılan bir parça olduğunu düşünmek istersiniz. Zaten içinize hapsettiğiniz öfkeyi, sizi

pençeleriyle delik deşik etmeden öldürmenin yegane yolu da bu değil midir? Eskilerin dediği gibi, şerdeki hayrı görmek. Ama görmek... Belki de tüm mesele bu; Görmek ya da görmemek, ‘‘Görüyorum öyleyse varım’’ diyebilmek. Nihayetinde de kendini görebilen o göz olabilmek. Kendini görebilen bir göz tüm evreni görmeye muktedirdir çünkü... Umarım başarırım bunu, Dünya sona ermeden...

Zihnimi boşaltıp biraz daha güneşlendikten sonra okuldan çıkmaya karar vermişim. O sıcakta yapılabilecek çok da fazla şey yoktu şehirde. Ya bir minibüse atlayıp direkt evin yolunu tutacaktım ya da yol üstündeki kitapçılara gire çıka, klimalarının serinliğinde henüz satın alamadığım kitaplardan sayfalar okuyarak mesafeyi ve süreyi uzatacaktım her zaman olduğu gibi. Kendimi eve kapatmak istemediğim için ikincisini tercih ettim. Beni düşündüren arşınlamam gereken cadde ve sokakların yoğun kalabalığıydı sadece.

O bunaltıcı görüntü gözümde canlanırken günler öncesinden çantama atmış olduğum diskçalarımı hatırlayıp bir nebze rahatladım. İçinde Aphex Twin'in Classics albümü vardı. İnsanlardan oluşan o canlı labirentin duvarları üstüme üstüme gelirken buna ayak uydurmama yardımcı olurdu çoğu zaman.

Kampüsten çıktıktan sonra aşmak gereken kalabalık bir köprüaltı vardı. Cüzdanınızı ve telefonunuzu sürekli yoklamanız gerekirdi o yüz metrelik geçitin sonuna ulaşana dek. Önceki sene iki saatlik bir sınavdan kafam allak bullak olmuş halde çıkıp kışın o karanlık akşamında aynı yolu kat ettiğimde çantamın cebinde duran telefonumun artık orada olmadığını farketmiş, panik halinde geri dönüp sanki bulabilecekmişim gibi geçtiğim yerleri taramıştım. Ama giden gitmişti çoktan. Daha sonra yeni bir cihaz satın alana kadar da oldukça zorlanmıştım. Aynı hatayı tekrar yaptığımda; yani yine bir gün aynı tren yolu köprüsünün altından geçerken -fakat elimle sürekli telefon ve cüzdanımı kontrol edecek kadar ihtiyatlı davrandığımda, hem de bahar aylarında bulunduğumuz için hava henüz aydınlık olduğundan-telefonumu tekrar çalmaya yeltenen hırsızları suçüstü yakalamıştım. Yine de kaçıp kalabalığın içinde kaybolmuşlardı. Neyse ki bu sefer telefonum bende kalmıştı. Bu tecrübelerim bana kalabalık yerlerde her zaman tetikte olmak gerektiğini öğretmişti.

Köprüyü kazasız belasız geride bıraktıktan sonra kentin bu keşmekeşli bölgesini fanus etkisiyle birlikte yükselen sığağa maruz kalmadan tümenden geçebilmek için metroyu kullanmaya karar vermiştim. Basamakları insanlarla dolu olmadığında yürüyen merdiveni zemine daha hızlı ulaşabilmek için koşarak inerdim. Çocukluğumdan beri yaptığım birşeydi bu. Hatta o zamanlar okuduğum bilim dergilerinde bahsedilen ışıktan hızlı yolculuk için buna benzer bir sistem tasarlamıştım kafamda. Dünyanın dönüş hızına ek olarak aynı ekseninde birbiri üzerinde yürüten birçok sayıda hızlı mekanik bant ve bunların en üstünde de aynı yöne fırlatılacak yüksek hızdaki bir roket, eğer hızları birbirine eklendiğinde sonuç saniyede üç yüz bin kilometreden fazlaysa -en azından teorik olarak- pekala

ışık hızını aşmış olacak ve belki zamanda yolculuğu da gerçekleştirebilecekti. O yaştaki aklımla ancak bunu kurabilmiştim kafamda. Tabi daha sonraları konunun bu denli basit olmadığını anlayabilmişim okuyup araştırdıkça. Fiziğin yasalarına vakıf oldukça hayal kırıklıklarımın arttığını da itiraf etmeliyim. Neyse ki filmler ve çizgiromanlar Japonların şu ünlü 'Kintsugi' sanatı gibi bir etkiyle, kırıkları doldurarak onarıyordu hayallerimi.

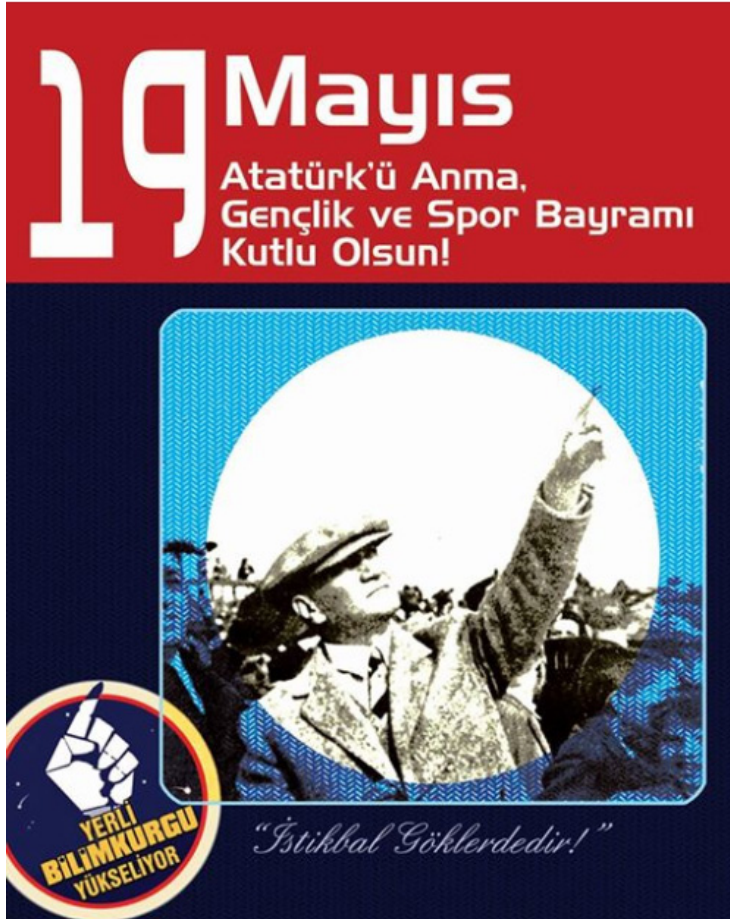
Treni yakalamıştım yakalamasına ama o da dışarıdan daha az kalabalık değildi. Kendime zorlukla ayakta durabilecek bir boşluk yaratıp uzanabildiğim en yakın noktaya tutundum. Araç birkaç saniye içinde kapılarını kapatarak hızlanmaya başlamıştı. İçerisi kalabalıktan dolayı biraz havasızdı ama üç dakika sonra yolculuğu tamamlayacağımız için önemli bir sorun haline gelmeyecekti. Ne kalabalık, ne havasız ortamlar görmüştük hem bu yaşımıza kadar. İstasyonda indikten sonra önce hangi dükkanlara uğrayacağımı düşünmeye koyulmuştum ki trenin içi aniden karanlığa boğuldu ve araç yavaşlamaya başladı. Işığın kesildiği o ilk anlarda insanın gözü karanlığa hemen alışmadığından körlük benzeri bir durum yaşar. Bu başıma geldiğinde kısa süreli bir paniğe kapılırım ben de. O hafif endişe hali geçip gözlerim karanlığa alışırken tren de tamamen durmuştu. Henüz tünelin ortasındaydık ve ışık tamamen terketmiş gibiydi bizi. Herkes bir sorun olduğunu anlamış ve sesler yavaş yavaş yükselmeye başlamıştı. Saniyeler içerisinde düzelebilecek bir arıza olduğunu umarak soğukkanlılığımızı koruyorduk sanırım hepimiz.

Esra Uysal

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor'un En'leri ve Neler'i

Neler Yapmışız
Neler Paylaşmışız
Neler Konuşmuşuz

Yerli bilimkurguda epey gerilere gittik.

Arthur Snöstorm

10 Mayıs, 21:20 · Konular Ekle

Tolga Eligül
Mustafa Kılıcı

Alihan Dursun
Sem Sem

Aysun Erdoğan

Faik Seyhan

Aydan Üstüner

Alihan Dursun
Gürhan Öztürk
Salımcın Satıcı
Murat Yıldırım
Mustafa Değirmendere

www.yerlibilimkurguyuksellyor.com

TAHMİN OYUNUNDA KAZANANLAR VE ÖDÜLLERİ

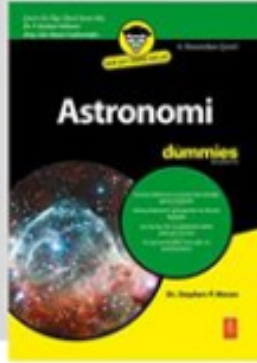
Siz de kitabınızı ödül olarak verebilirsiniz!

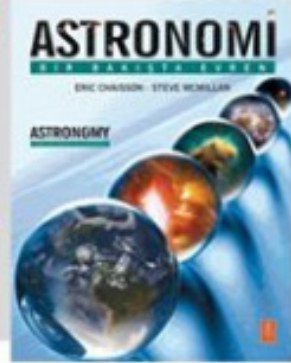
Suat Işık

Mehmet Kösa

Ahmet Boyraz

Gökçe Mehmet AY

Tahmin oyunumuz devam ediyor.

Sezai Özden

Bilimkurgu Yazarlarımız ve Eserleri

2019 - 2018

Yerli Bilimkurgu Yükseliyor ekibi olarak, yerli eserlerin tanınması birinci önceliğimizdir.

“Yerli Bilimkurgu olur mu hiç!”

“Yerli bilimkurgu kitabı var mı?”

“Bizimkiler bilimkurgu yazamaz!” diyenler için onlarca eseri toparlayıp arşiv haline getirdik. Herkesin kolaylıkla ulaşabileceği internet sitemizde, tarihlerine göre sıraladık.

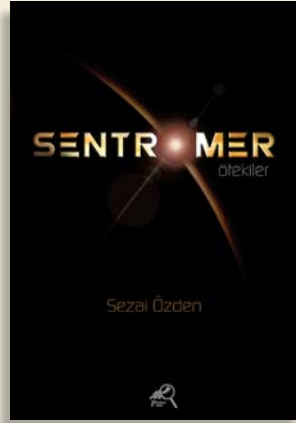
Eserlerimize sahip çıkma zamanının geldiğini düşünüyoruz. Pek çok eser sessiz sedasız basılıp, raflardaki yerlerini alıp bir süre sonra unutuluyor. Bilimkurguya yeterince değer verilmiyor. Dileğimiz, ülkemizde üvey evlat muamelesi gören bilimkurgu eserlerinin, bilinmesi ve ötelenmemesi. Biliyoruz ki kısa bir süre içinde, bu eserlerin çoğu film veya dizi olarak karşımıza gelecekler. Buna inanıyoruz.

Bu liste ülkemizde şimdiye kadar yayınlanan yerli bilimkurgu kitapları hakkında bilgi sahibi olunması için hazırlanmıştır. Liste sürekli güncellenmektedir. Bu nedenle eksik olduğunu düşündüğünüz, bilimkurgu eserlerini,

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com üzerinden bizlere ulaştırabilirsiniz.

**Sentromer: Ötekiler
2019**

Sezai Özden

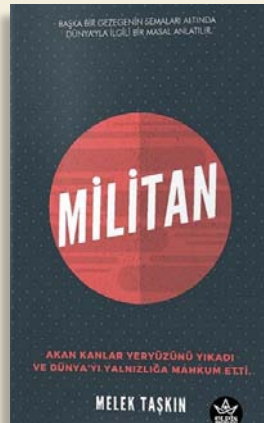
**Başka Dünyalarda Canlı
Mahlukat var mıdır?- 2019**

Osman Nuri Eralp

**Militan
2019**

Melek Taşkın

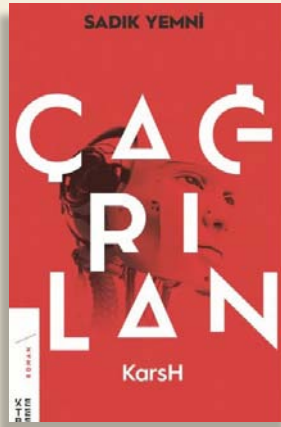
yüzyıl 3: Bayan Nima
2019

Ayşe Acar

Çağrılan
2019

Sadık Yemni

MİMA
2019

Yüce Zerey

Kolektif

Yüksek Doz Çürüyüş 2019

Yüksek Doz Gelecek 2017

Orkun Uçar

Kült 2019

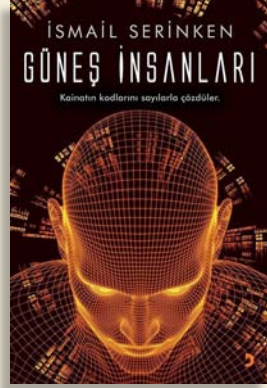
Kolektif

İstanbul 2099 2019

İsmail Serinken

**Güneş İnsanları
2019**

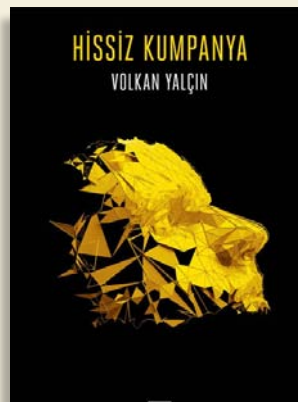
Mikail Kahraman Avcı

**Klon 2059
2019**

Volkan Yalçın

**Hissiz Kumpanya
2019**

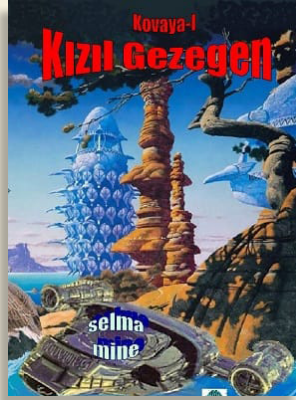
Son Tiryaki
2018

Müfit Özdeş

Kovaya 1 Kızıl Gezegen
2018

Selma Mine

Aşk Algoritması
2018

Murat K. Beşiroğlu

Arzu Eylem

**Çok Çağı
2018**

Emre Sayer

**2048 Geleceğe Hazır
mısın? 2018**

Doğu Yücel

**Düşler, Kabuslar ve Gelecek
Masalları 2018**

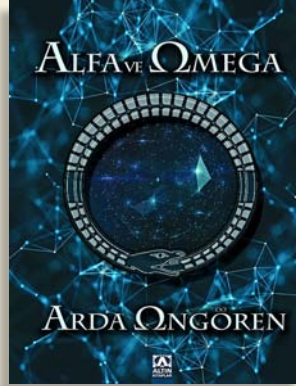
Özgen Biçgin

**Kayıp Rota
2018**

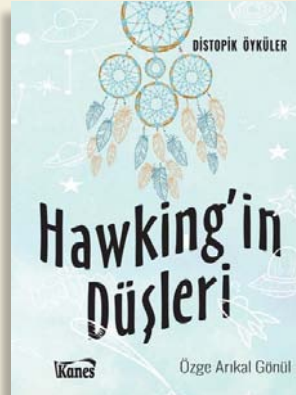
Arda Öngören

**Alfa ve Omega
2018**

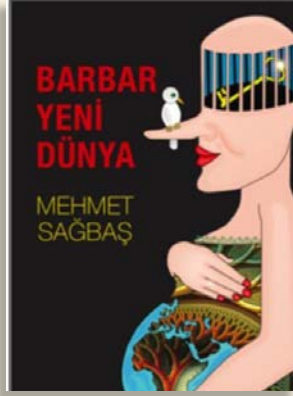
Özge Arıkal Gönül

**Hawking'in Düşleri
2018**

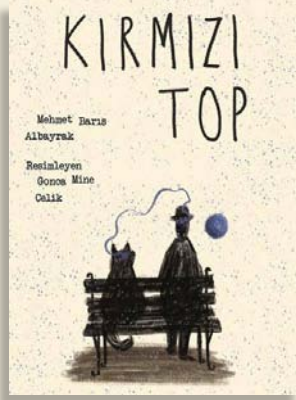
**Barbar Yeni Dünya
2018**

Mehmet Sağbař

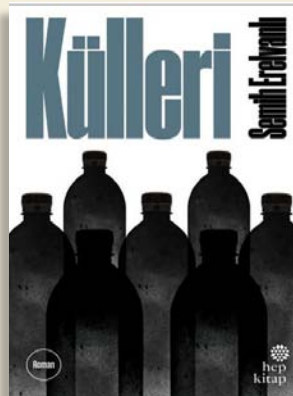
**Kırmızı Top
2018**

**Mehmet Barış
Albayrak**

**Külleri
2018**

Semih Erelvanlı

**Yüzyıl 2 Yeşil Adam
2018**

Ayşe Acar

**Siyah Hatıralar Denizi
2018**

Mehmet Açar

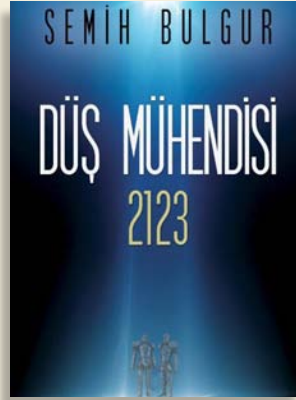
**Sinek İkilisi
2018**

Coşkun Hepyonar

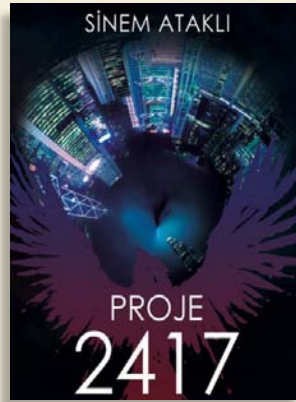
**Düş Mühendisi 2123
2018**

Semih Bulgur

**Proje 2417
2018**

Sinem Ataklı

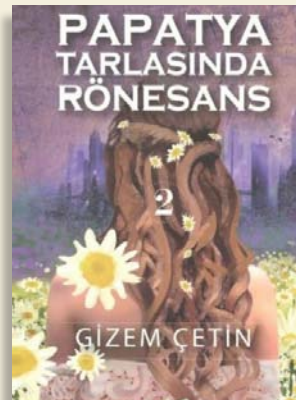

**Papatya Tarlasında
Rönesans 1 - 2018**

Gizem Çetin

**Papatya Tarlasında
Rönesans 2 - 2018**

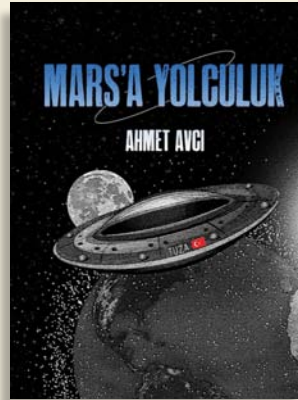
**Kılıcın Öyküsü 1
2018**

Tolga Eligül

**Mars'a Yolculuk
2018**

Ahmet Avcı

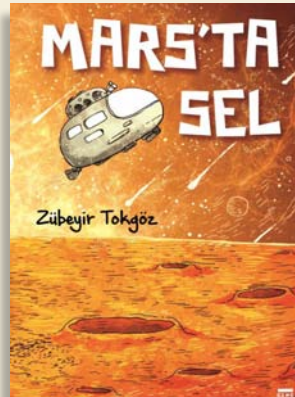

**Jüpiter'den Kaçış
2018**

Zübeyir Tokgöz

**Mars'ta Sel
2018**

**Poyraz'ın Gelecek Öyküleri
2018**

Akın Başal

**Hastalık
2018**

Onur Gürleyen

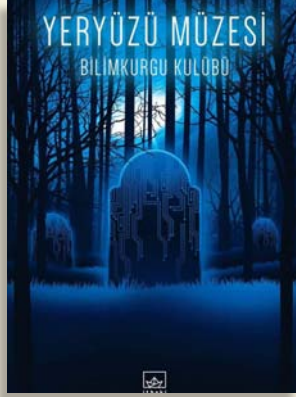
**YBKY Bilimkurgu Öykü
Seçkisi 2018
2018**

Kolektif

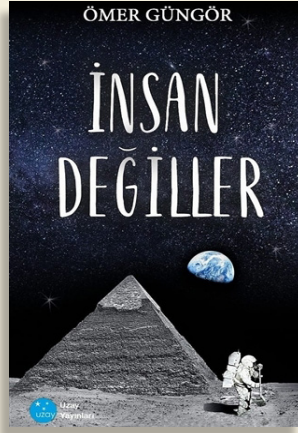
**Yeryüzü Müzesi
2018**

Kolektif

**İnsan Değiller
2018**

Ömer Güngör

Kısa Öykü

Yasin Yıldız

Yasin Yıldız

19 Mayıs, 02:15 · Konular Ekle

Transformers Kiraathanesi

Emekli Transformers'ların uğrak mekanı olan Kiraathanede sakin bir hava hakimdi. Robot adamların kimi bir köşede gazetesini okuyor, kimileri de dördüncüyü bulur bulmaz okeye dönüyordu. Pek de geniş sayılmayacak bu mekanın tam ortasındaki plütonyum sobasının hemen yanındaki masada oturan üç adam ise sıkıntıdan patlıyordu. Robotlardan biri söze girdi:

“Biliyor musunuz? Ben bir keresinde uçaktım. Hiroşima'ya ilk atomik patlayıcıyı benimle bıraktılar.”

“İyi bir şeymiş gibi anlatıyorsun bir de Enola Gay... İyi halt ettin!”

“Öyle deme. Tamam ben de ilk başta çok üzüldüm ama bir bu sayede o büyük savaş bitiverdi.”

Üçüncü adam bardağındaki makine yağından bir yudum alarak konuştu:

“Hah, kendini avut sen.”

“Niyeymiş?”

“Niye olacak, biz insan ırkını korumak için burada değil miyiz?”

“E ben de korudum işte...”

Sarı olan, “Bunu daha başka yollardan da yapabilirsin dostum. Tıpkı benim gibi...” dedi.

“Yani?”

“Yanisi şu. Mesela ben... Ben bir keresinde telefon oldum; ilk akıllı telefon prototipi. Benim sayemde milyarlarca insan eğlendi, iletişim kurdu, para kazandı ve mutlu oldu!”

Bardağında kalanı bir dikişte bitiren üçüncü adam yine söze girdi: “Aynı zamanda bağımlı oldular, birbirlerinden uzaklaştılar ve de yozlaştılar 3G-S...”

3G-S bozuldu ama belli etmemek istercesine hemen karşı atağa geçti: “Sen peki? Senin en önemli değişimin neydi?”

Hiç düşünmeden cevapladı karşısındaki: “Ben bir keresinde bir gemi oldum. Bir vapur... Öyle birini taşıdım ki, inanamazsınız.”

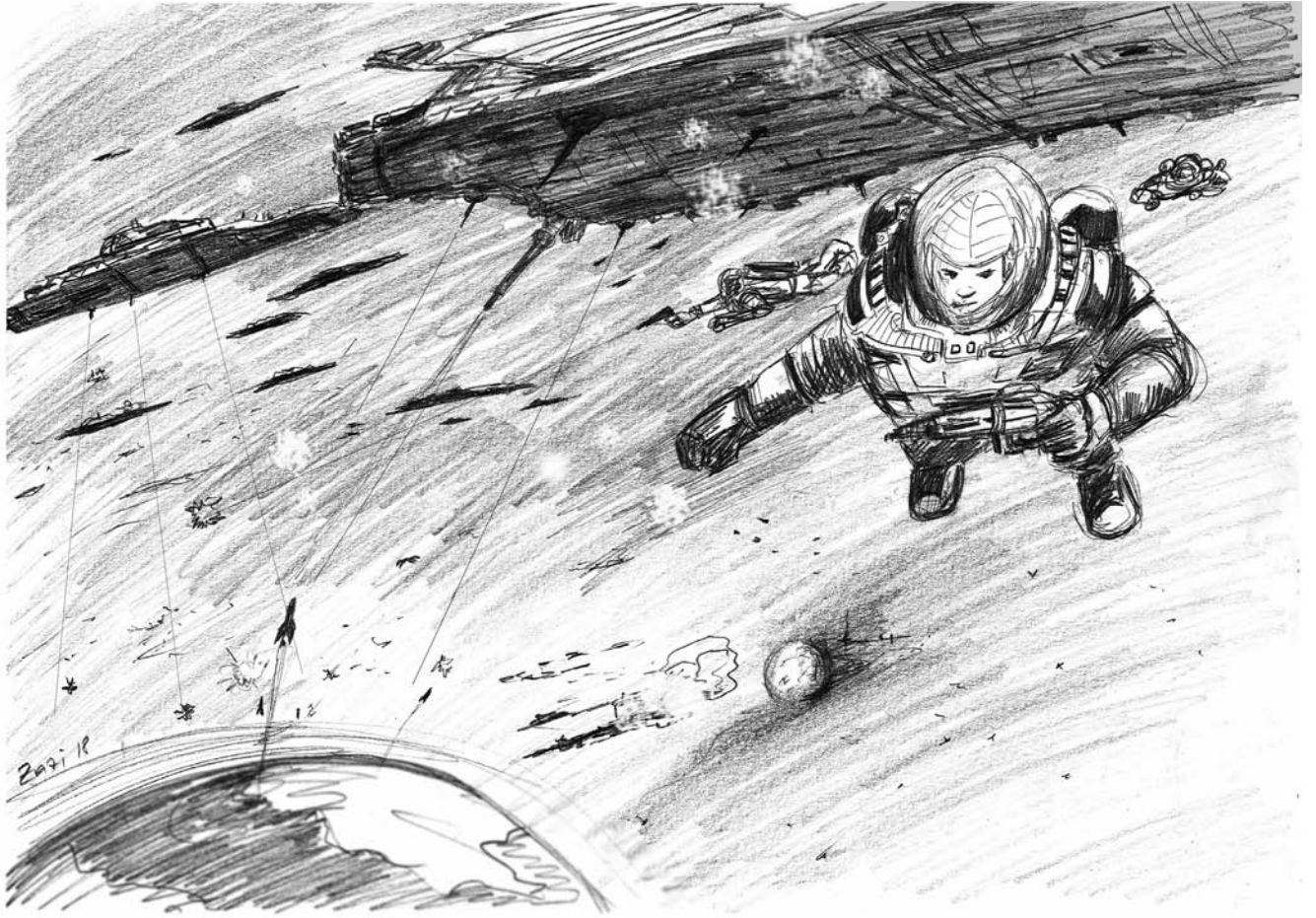
“Kimmiş?”

“Bir milletin küllerinden doğmasını sağlayan birisi. Zorlu bir yolculuk yaptık, ama sonunda kıyıya yanaştık. Bu kıymetli yolcum karaya ayak bastı ve... Bir ulusu oluşturan ırkını tekrar bir araya getirdi; modern bir toplum yarattı.”

Enola, “Senin hikâyen en iyisiymiş,” dedi ve ayağa kalkarak ekledi “bir bardak daha içer misin Bandırma?”

19 Mayıs Atatürk’ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramımız kutlu olsun!

Çizim Defterimden Sezai Özden

İnceleme yazılarınızı, Öykülerinizi, Resimlerinizi

Bilim ve Bilimkurgu adına paylaşmak istediğiniz ne varsa bize gönderin

yayınlayalım

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com

“İstikbal Göklerde dir!”

yerlibilimkurguyukseliyor@gmail.com